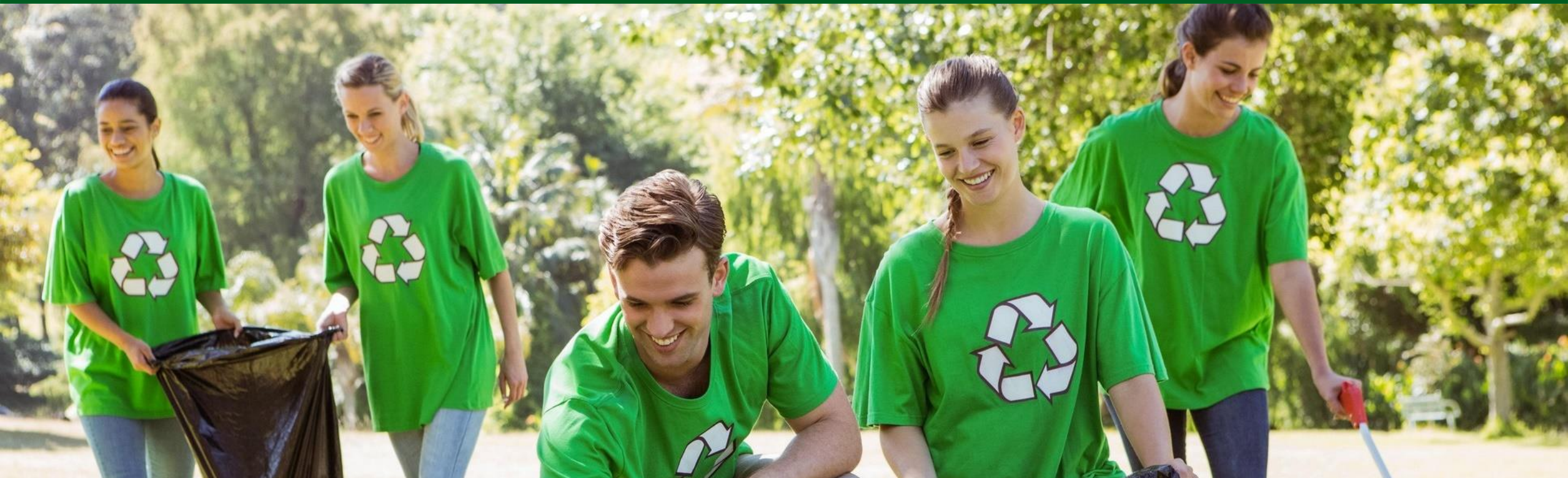

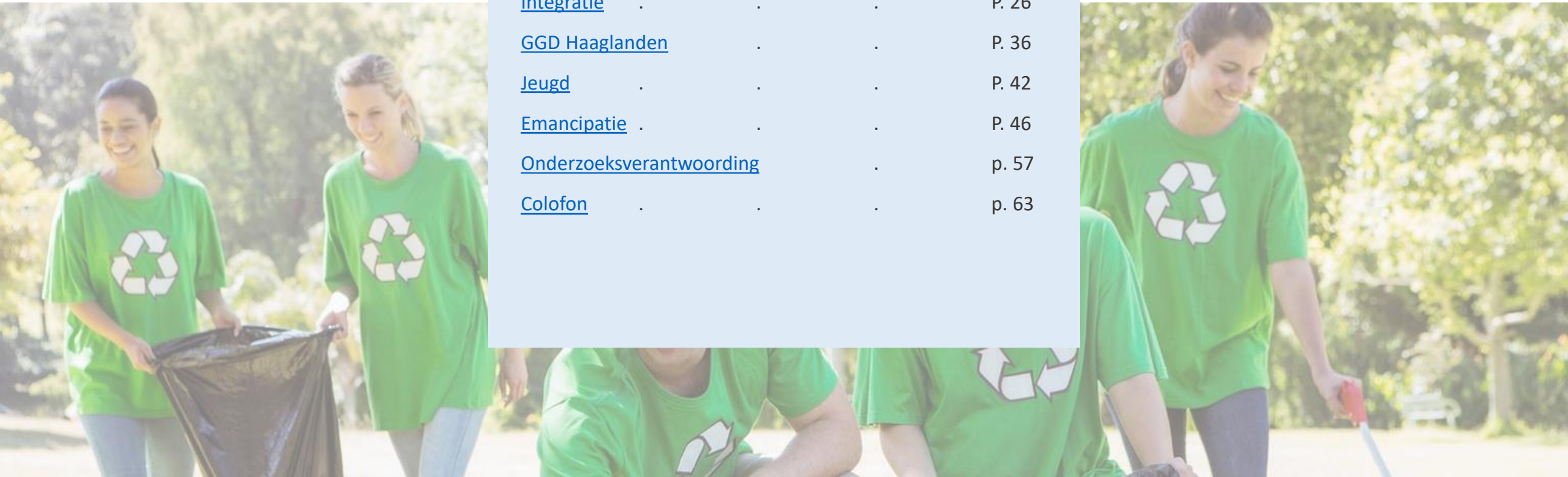
Inwonersonderzoek 2020

Sociaal domein

Inhoudsopgave

Vrijwilligerswerk	.	.	p. 3
Mantelzorg	.	.	P. 14
Integratie	.	.	P. 26
GGD Haaglanden	.	.	P. 36
Jeugd	.	.	P. 42
Emancipatie	.	.	P. 46
Onderzoeksverantwoording	.	.	p. 57
Colofon	.	.	p. 63

Inwonersonderzoek 2020

Vrijwilligerswerk

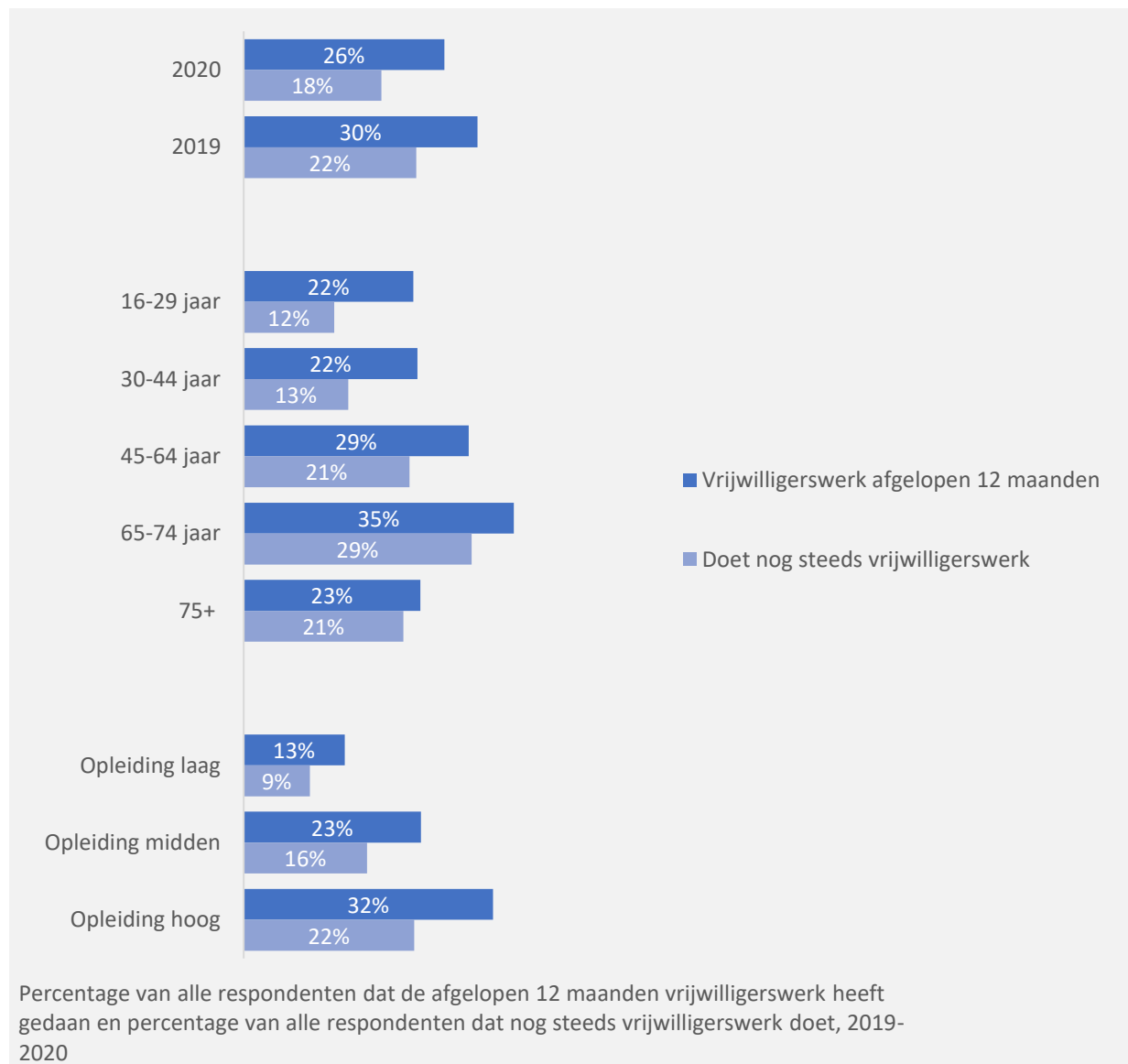

Samenvatting

In dit hoofdstuk staat het vrijwilligerswerk in Den Haag centraal. Hierbij wordt ingegaan op het percentage actieve vrijwilligers, hoe actief zij zijn en in welke sectoren en wie potentiële vrijwilligers zijn.

- Het aandeel respondenten dat zich de afgelopen 12 maanden als vrijwilliger heeft ingezet, neemt sinds 2016 ieder jaar iets af, van 38% in 2016 naar 26% in 2020. De respondenten zijn vooral actief bij sportclubs (30%). Daarnaast is men vaker als vrijwilliger aan het werk in de gezondheidszorg (15%), bij de maatschappelijke dienstverlening (15%), het onderwijs (13%), de kerk of een levensbeschouwelijke organisatie (10%), sociaal-cultureel werk (9%) en/of in de natuur, met dieren of voor het milieu (9%).
- De vrijwilligers doen over het algemeen al langer vrijwilligerswerk. Vier op de tien doen dit al langer dan 5 jaar (42%) en een derde één tot vijf jaar (33%). De intensiteit waarmee Hagenaars vrijwilligerswerk doen, is iets gedaald vergeleken met voorgaande jaren: iets minder mensen doen meerdere keren per week aan vrijwilligerswerk (van 34% sinds 2017 naar 26% in 2020). De helft doet minimaal één keer per week vrijwilligerswerk (49%).
- De meest actieve vrijwilligers zijn hoger opgeleiden (32%), inwoners uit tweepersoons huishoudens boven de 40 jaar (29%) en gezinnen met kinderen (28%). Naar stadsdeel zijn inwoners van Haagse Hout en Loosduinen het meest actief (beide 35%).
- Bijna vier op de tien respondenten geven aan in de toekomst (meer) vrijwilligerswerk te willen doen (39%). Dit is hetzelfde percentage als vorig jaar. Het zijn vooral respondenten die nu al vrijwilligerswerk doen, die meer willen doen (51%). Van de respondenten die nu geen vrijwilligerswerk doen, is 35% hiertoe bereid.
- Vrijwilligers die zijn gestopt doen dit vooral omdat men geen tijd meer heeft (23%).
- Vrijwilligers krijgen vaak een mondelinge blijk van waardering voor hun inzet (39%), maar ook door middel van een vrijwilligersbijeenkomst (25%), een bloemetje of kaartje (12%) of een vergoeding (11%). Een tiende van de vrijwilligers krijgt geen blijk van waardering (12%).

Wie doet vrijwilligerswerk?

Van alle respondenten heeft een kwart de afgelopen 12 maanden vrijwilligerswerk gedaan (26%). Bijna één op de vijf doet dit nog steeds (18%).

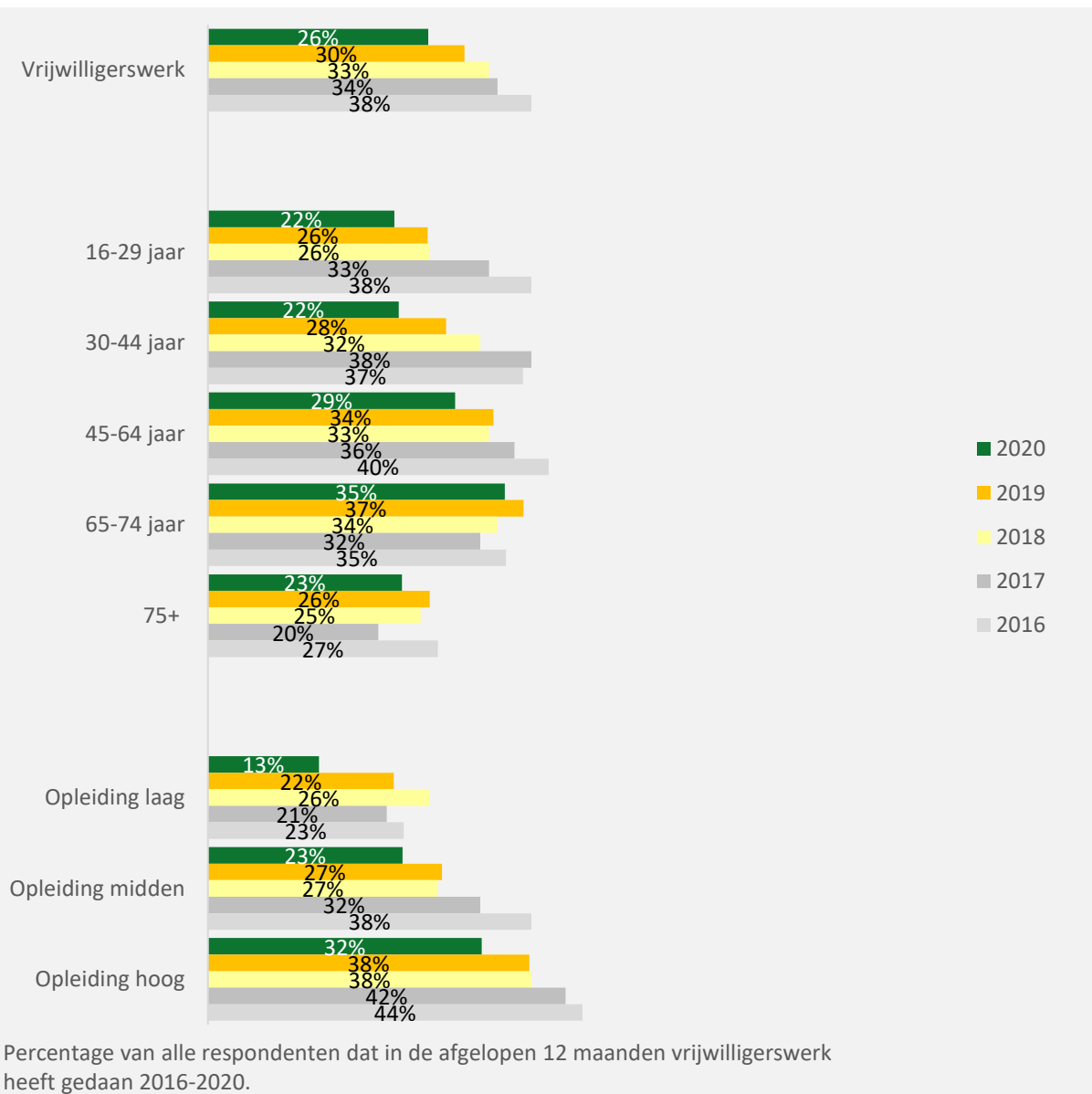
Naar leeftijd verschilt het aandeel vrijwilligers enigszins. Inwoners tot 45 jaar en inwoners van 75 jaar of ouder zijn wat minder actief (resp. 22% en 23%). Inwoners van 45 tot 65 jaar (29%) en van 65 tot 75 jaar (35%) hebben zich iets meer dan gemiddeld ingezet als vrijwilliger.

Naar opleidingsniveau blijkt dat hoger opgeleiden meer dan gemiddeld actief zijn als vrijwilliger (32%) en lager opgeleiden juist minder (13%).

In Haagse Hout en Loosduinen is het aandeel dat vrijwilligerswerk heeft gedaan het hoogst (beide 35%), in Laak (21%) en Escamp (22%) ligt dit aandeel lager dan gemiddeld.

Het zijn meer dan gemiddeld inwoners die deel uitmaken van een één- of tweepersoons huishouden boven 40 jaar (29%) of een gezin met kinderen (28%) die de afgelopen 12 maanden vrijwilligerswerk hebben gedaan.

Wie doet vrijwilligerswerk?

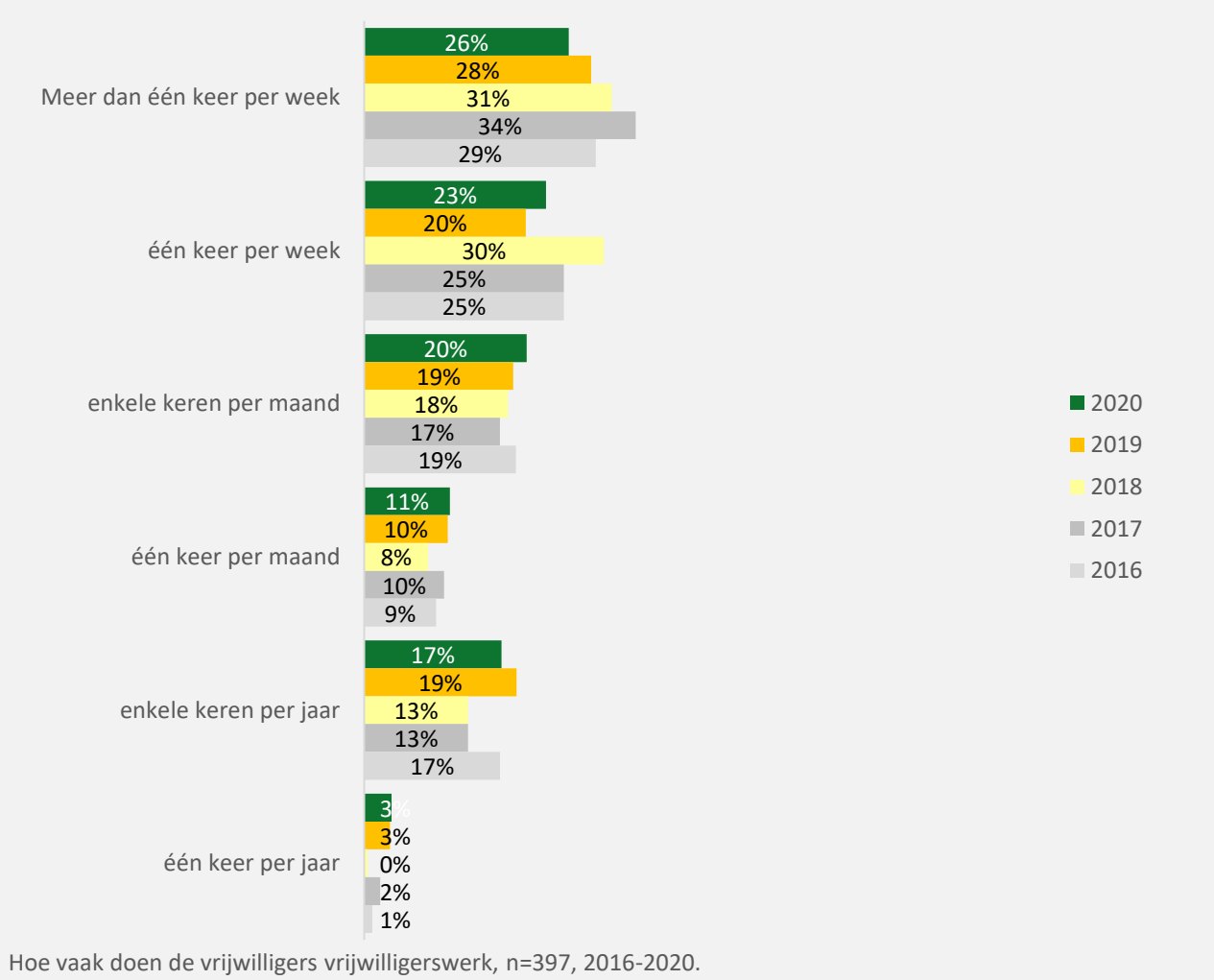

Het aandeel respondenten dat in de afgelopen 12 maanden vrijwilligerswerk heeft gedaan, neemt ieder jaar iets af. Lag dit aandeel in 2016 nog op 38%, in de jaren daarna is dat geleidelijk gedaald naar 26% dit in 2020.

Deze afname is te zien bij alle leeftijdscategorieën, maar deze is het sterkst bij de categorieën tot 65 jaar. In de oudere leeftijdscategorieën boven de 65 jaar is deze daling ten opzichte van vorig jaar veel geringer.

De dalende trend geldt ook voor alle opleidingsniveaus, maar deze is het sterkst bij de lager opgeleiden (van 22% in 2019 naar 13% in 2020).

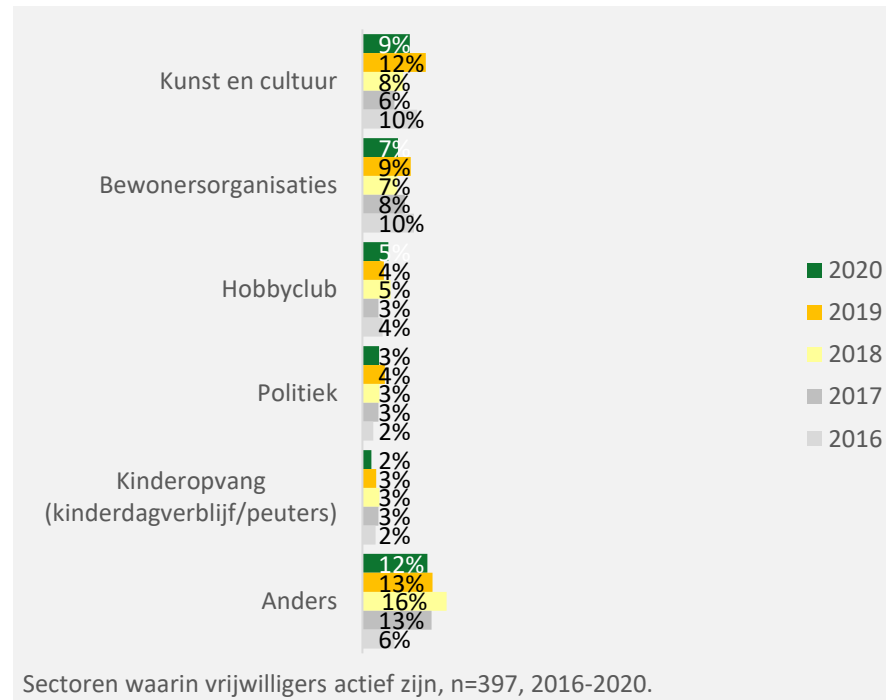
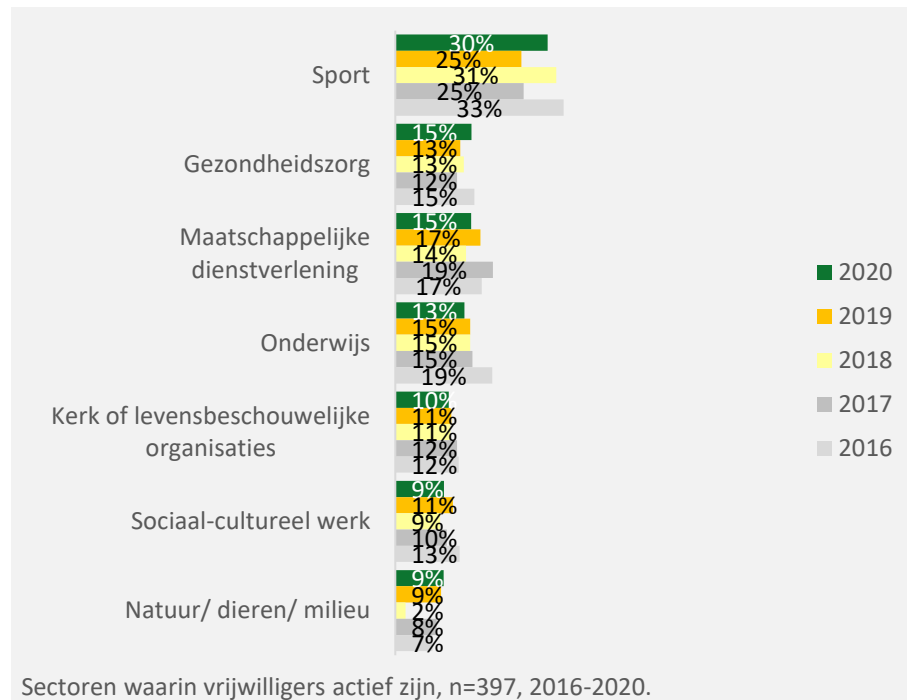
Regelmaat vrijwilligerswerk

De helft van de vrijwilligers doet minstens één keer per week aan vrijwilligerswerk (49%). De één- en tweepersoonshuishoudens boven de 40 jaar zijn iets actiever (53%). De overige vrijwilligers doen dit tenminste één keer (11%) of meer keren (20%) per maand.

De intensiteit waarmee inwoners vrijwilligerswerk doen, is iets gedaald vergeleken met voorgaande jaren. Dit geldt vooral voor het aandeel dat meerdere keren per week vrijwilligerswerk doet (van 34% sinds 2017 naar 26% in 2020). Vergeleken met vorig jaar is men minder vaak meerdere keren per week vrijwilligerswerk gaan doen en iets vaker één keer per week.

Sectoren vrijwilligerswerk

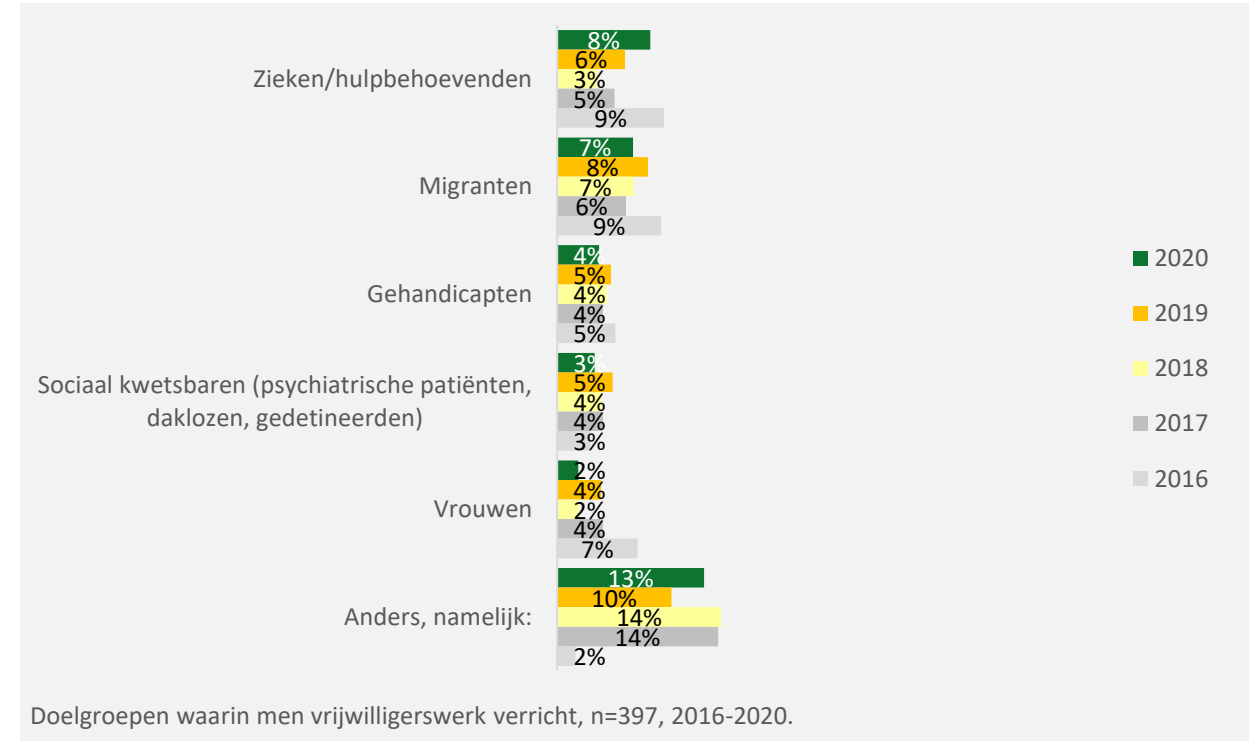
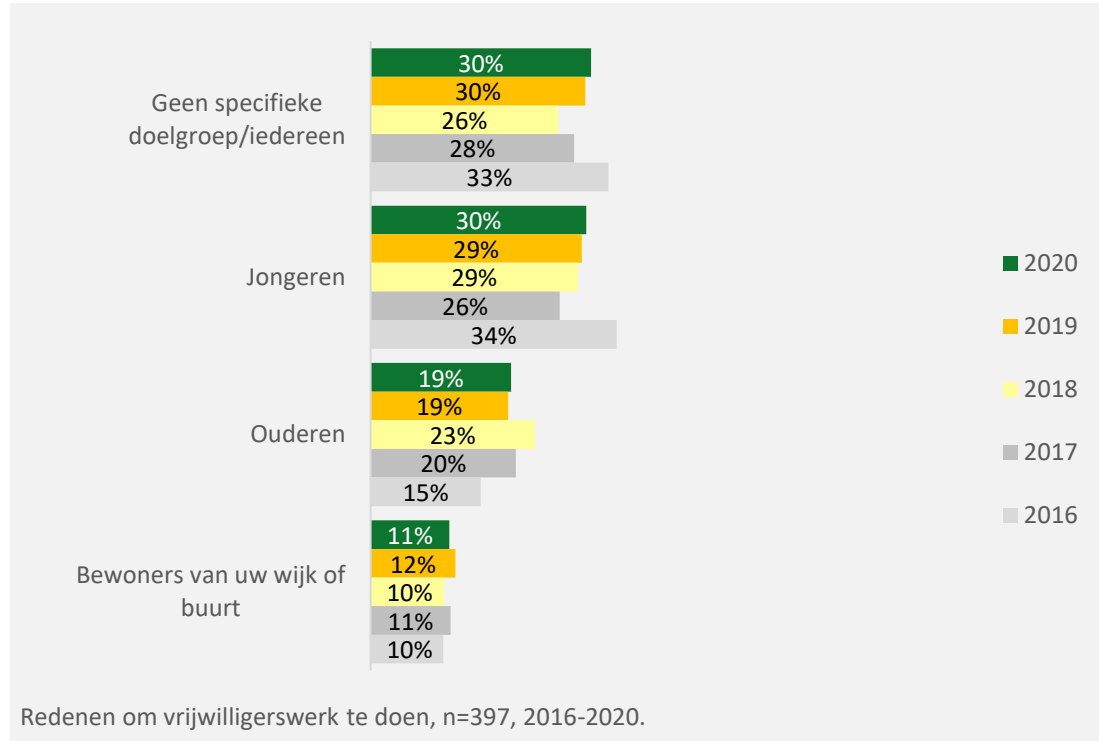

Men is het meest actief als vrijwilliger in de sportsector, namelijk drie op de tien Haagse vrijwilligers (30%). Andere sectoren waar vrijwilligers vaak werkzaam zijn, zijn de gezondheidszorg (15%) en het maatschappelijke dienstverlening (tevens 15%), op de voet gevolgd door het onderwijs (13%), de kerk of levensbeschouwelijke organisaties (10%), het sociaal-cultureel werk (9%), natuur, dieren of het milieu (9%) en kunst en cultuur (tevens 9%).

Gezinnen met kinderen zijn meer dan gemiddeld actief in de sportsector (49%) en het onderwijs (22%). In de sport betreft dit meer dan gemiddeld mannen (37%) en inwoners tot 30 jaar (ook 37%). Respondenten uit één- en tweepersoonshuishoudens tot 40 jaar zijn gemiddeld vaker actief in de maatschappelijke dienstverlening (24%), het sociaal-cultureel werk (23%) en in de natuur, dieren of het milieu (12%). Gezinnen zonder kinderen ouder dan 40 zijn meer dan gemiddeld actief in de gezondheidszorg (20%), kunst en cultuur (13%) en kerk of levensbeschouwelijke organisaties (13%). Het aandeel vrijwilligers in de gezondheidszorg is het hoogst in de leeftijdscategorie 65 tot 75 jaar (27%). 75-Plussers zijn vaker actief in de kerk of bij levensbeschouwelijke organisaties (26%).

Het aandeel vrijwilligers dat actief is op sportgebied schommelt enigszins door de jaren heen, maar is vergeleken met de vorige meting toegenomen (van 25% in 2019 naar 30% in 2020). Het aandeel vrijwilligers in het onderwijs loopt de afgelopen jaren geleidelijk iets af (van 19% in 2016 naar 13% in 2020). Daarnaast is er sinds vorig jaar een lichte toename in het aandeel vrijwilligers in de gezondheidszorg (van 13% naar 15% dit jaar). Bij de andere sectoren is dit aandeel enigszins gelijk gebleven of licht gedaald sinds 2019, zoals in de kunst- en cultuursector (van 12% in 2019 naar 9% in 2020).

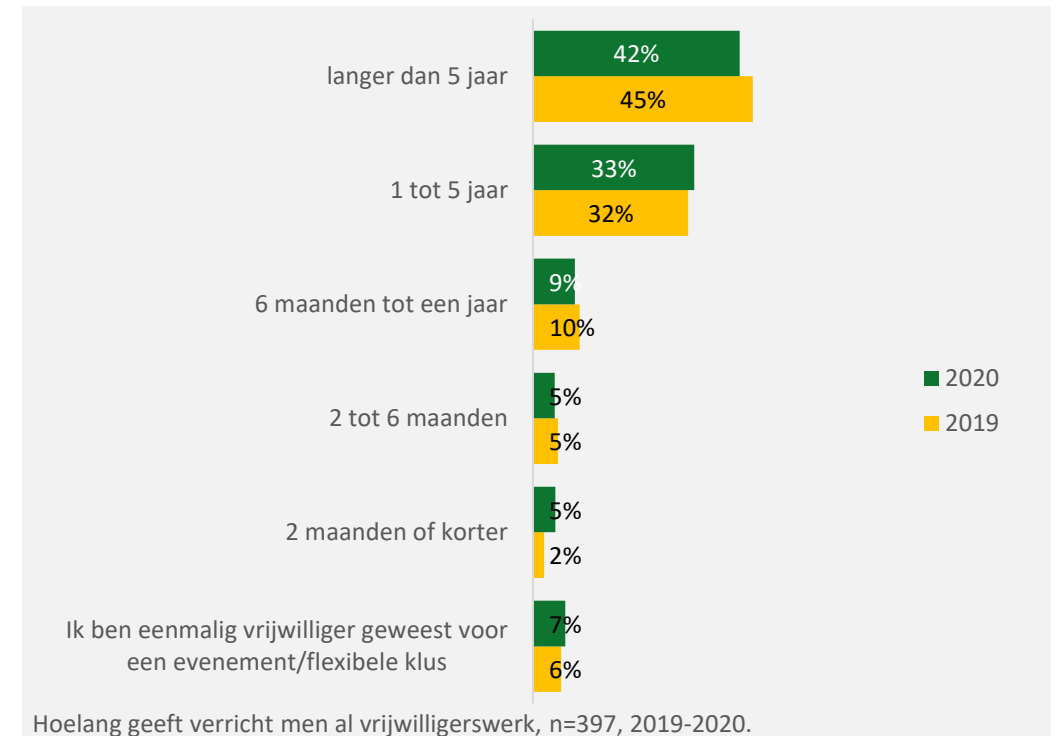
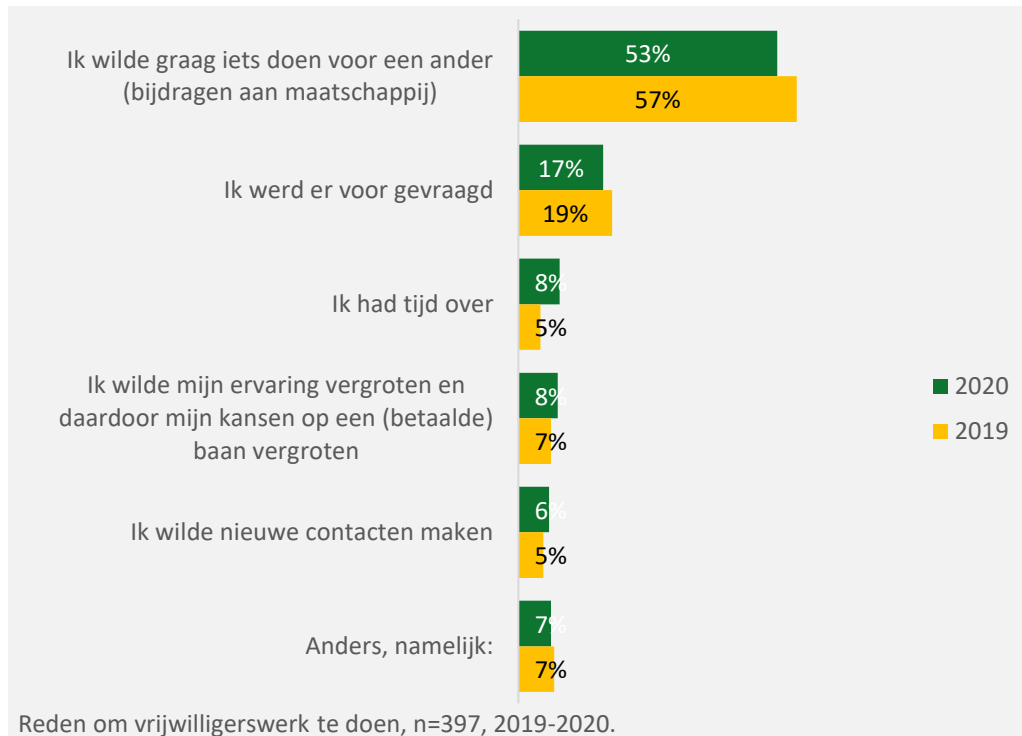
Doelgroepen

Bij drie op de tien vrijwilligers is het vrijwilligerswerk niet gericht op een specifieke doelgroep (30%). Wanneer dit wel het geval is, gaat het bij drie op de tien vrijwilligers om jongeren (30%) en bij één op de vijf om ouderen (19%). Andere doelgroepen waarvoor vrijwilligers actief zijn, zijn bewoners uit de wijk of buurt (11%), zieken of hulpbehoevenden (8%), migranten (7%), gehandicapten (4%), sociaal kwetsbaren (3%) en vrouwen (2%).

Op hoofdlijnen wijken de doelgroepen niet echt af van vorig jaar. Alleen het werk voor hulpbehoevenden is sinds 2018 ieder jaar iets gestegen.

Redenen voor en lengte van verrichten vrijwilligerswerk

Vrijwilligerswerk wordt vooral gedaan omdat men graag iets voor een ander doet en men op die manier een bijdrage levert aan de maatschappij. Voor iets meer dan de helft van de vrijwilligers geldt dit (53%). Eén op de zes geeft aan dat men hiervoor is gevraagd (17%). Andere redenen die nog naar voren worden gebracht, zijn tijd over hebben (8%), het vergroten van de ervaring en daarmee de kans op een (betaalde) baan (8%), nieuwe contacten opdoen (6%) of andere redenen (7%). Hierin is het afgelopen jaar weinig veranderd. Alleen het aandeel respondenten dat aangeeft dat zij dit doen als bijdrage aan de maatschappij is iets gedaald (van 57% in 2019 naar 53% in 2020).

De vrijwilligers doen over het algemeen al langer vrijwilligerswerk. Vier op de tien doen dit al langer dan 5 jaar (42%) en een derde één tot vijf jaar (33%). Voor een klein deel betrof het een eenmalige inzet voor een evenement of een flexibele klus (7%). Ook hierin is weinig veranderd ten opzichte van 2019.

Waardering van vrijwilligerswerk

Manieren waarop vrijwilligersorganisaties de vrijwilligers waarderen, n= 395, 2020.

De vrijwilligers is gevraagd op welke manieren zij gewaardeerd worden voor hun inzet voor anderen en/of voor de stad, specifiek door de vrijwilligersorganisatie.

Bijna vier op de tien vrijwilligers hebben (meerdere malen) een mondeling bedankje gekregen voor hun inzet (39%). Voor een kwart van de vrijwilligers is er jaarlijks een bijeenkomst in de vorm van een feest, borrel, een uitje e.d. (25%). Een tiende van de vrijwilligersorganisaties stuurt wel eens een bloemetje of een kaart (12%) en/of zorgt voor een onkostenvergoeding (11%).

Een kleiner deel is gewezen op het aanbod van de gemeente voor vrijwilligers zoals de Den Haag Doet webwinkel, de Den Haag Doet Vrijwilligersacademie en de Haagse Vrijwilligersprijzen (7%) en/of men wordt op een andere manier gewaardeerd zoals met een cadeaubon of boekenbon (8%).

Iets meer dan één op de tien vrijwilligers geeft aan op geen enkele manier een blijk van waardering te krijgen van de vrijwilligersorganisatie waarvoor zij zich inzetten (12%).

Voor twee op de tien Haagse vrijwilligers is dit niet van toepassing omdat zij geen vrijwilligerswerk doen voor een vrijwilligersorganisatie (20%).

Bereidheid tot vrijwilligerswerk in de toekomst

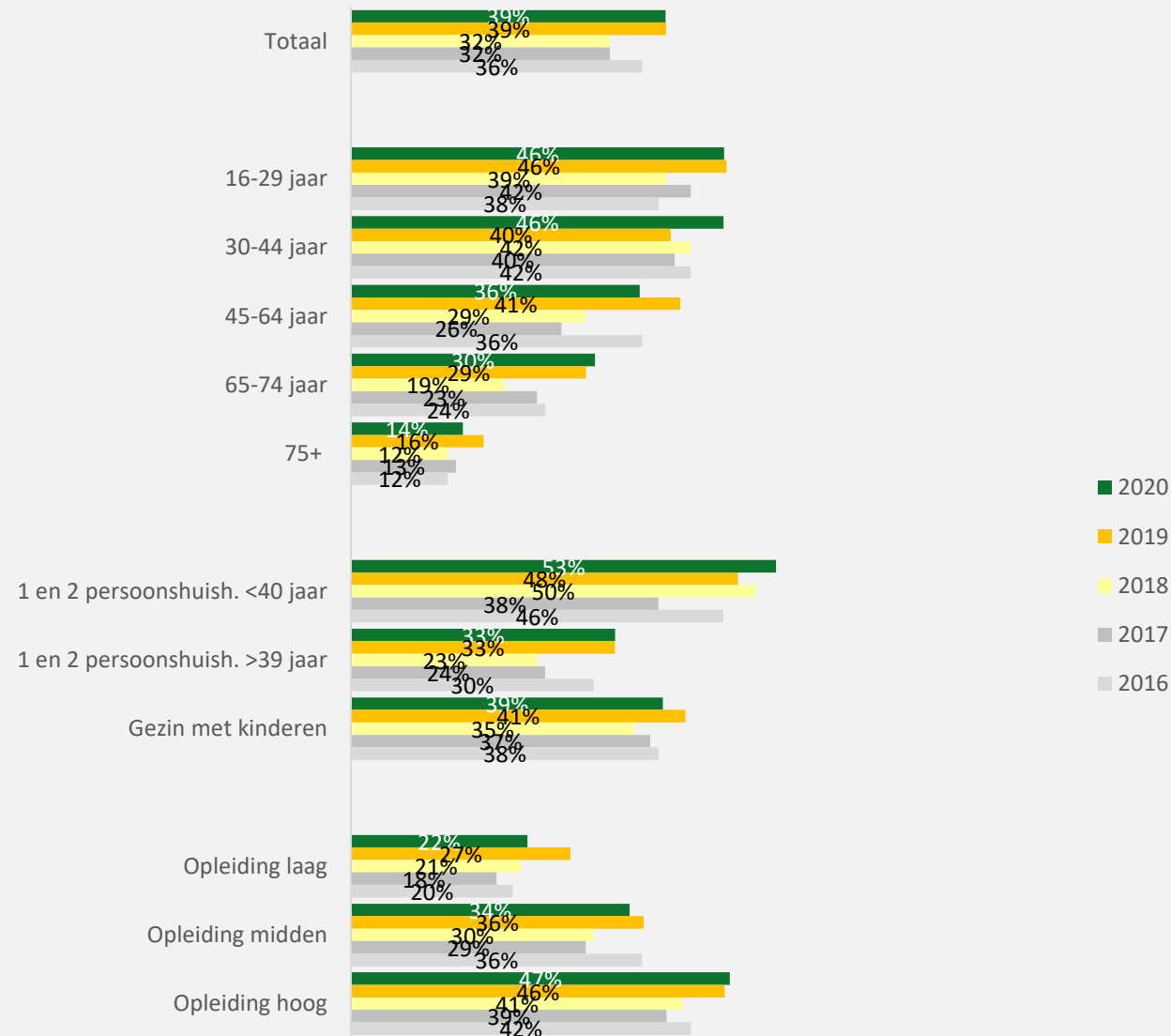
Bijna vier op de tien respondenten zijn bereid om in de toekomst (meer) vrijwilligerswerk te doen (39%). Dit aandeel is gelijk aan vorig jaar en gestegen vergeleken met de jaren ervoor.

Vooraf respondenten tot 45 jaar zijn meer dan gemiddeld bereid om in de toekomst (meer) vrijwilligerswerk te doen (46%). Daarnaast gaat het vaker om één- of tweepersoonshuishoudens jonger dan 40 jaar (53%). Ook onder hoger opgeleiden is de bereidheid hiertoe groter (47%).

Het percentage dat in de toekomst (meer) vrijwilligerswerk wil doen is het hoogst in de stadsdelen Haagse Hout (46%), Centrum (44%) en Segbroek (43%).

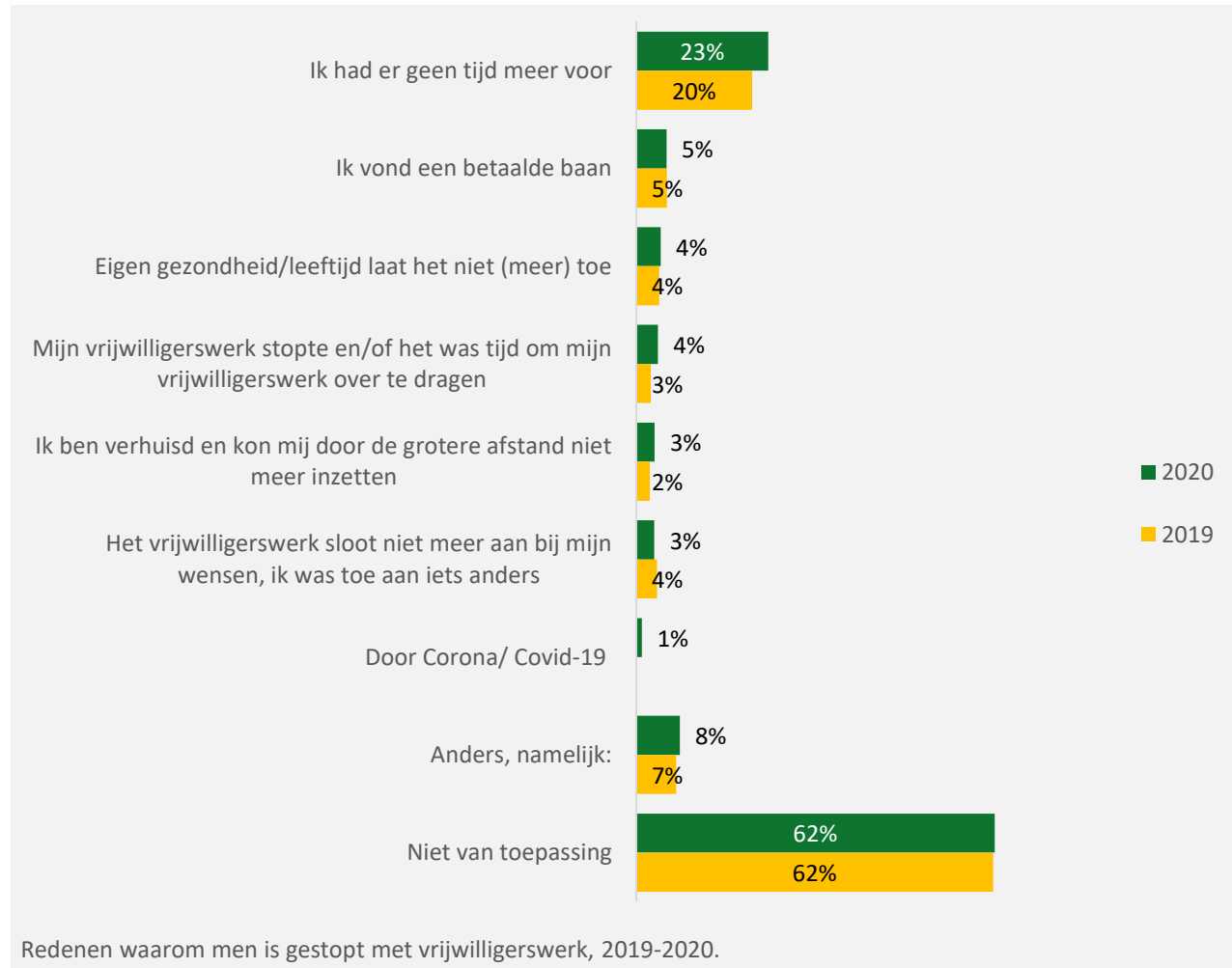
Relevant is het onderscheid tussen mensen die nu al vrijwilligerswerk doen en diegenen die dat niet doen. Zo wil de helft van de huidige vrijwilligers eventueel meer vrijwilligerswerk doen (51%). Van de respondenten die geen vrijwilligerswerk hebben gedaan, is dat iets meer dan een derde (35%).

Het aandeel respondenten met de intentie om (meer) vrijwilligerswerk te gaan doen, is niet echt veranderd bij de meeste doelgroepen. Alleen onder respondenten in de leeftijd van 30 tot 45 jaar is dit toegenomen (van 40% naar 46%) en bij respondenten van 45 tot 65 juist afgenomen (van 41% naar 36%). Ook bij lager opgeleiden is er vergeleken met vorig jaar minder animo voor vrijwilligerswerk (van 27% in 2019 naar 22% in 2020).

Percentage van alle bewoners dat (meer) vrijwilligerswerk zou willen doen, 2016-2020.

Redenen om te stoppen met verrichten vrijwilligerswerk

Tijdgebrek is de voornaamste reden waarom inwoners die eerder vrijwilligerswerk deden, zijn gestopt. Een kwart bracht dit als belangrijkste reden naar voren (23%).

Andere redenen zijn door circa 4% genoemd, zoals: men vond een betaalde baan, de gezondheid laat het niet meer toe, het betrof tijdelijk vrijwilligerswerk, degene is verhuisd, het sloot niet meer aan bij de wensen, men kon geen vrijwilligerswerk doen vanwege het coronavirus of om andere redenen.

Deze cijfers zijn vergelijkbaar met vorig jaar. Alleen het aandeel Hagenaars dat aangaf geen tijd meer te hebben voor het vrijwilligerswerk is iets gestegen (van 20% in 2019 naar 23% in 2020).

Inwonersonderzoek 2020

Mantelzorg

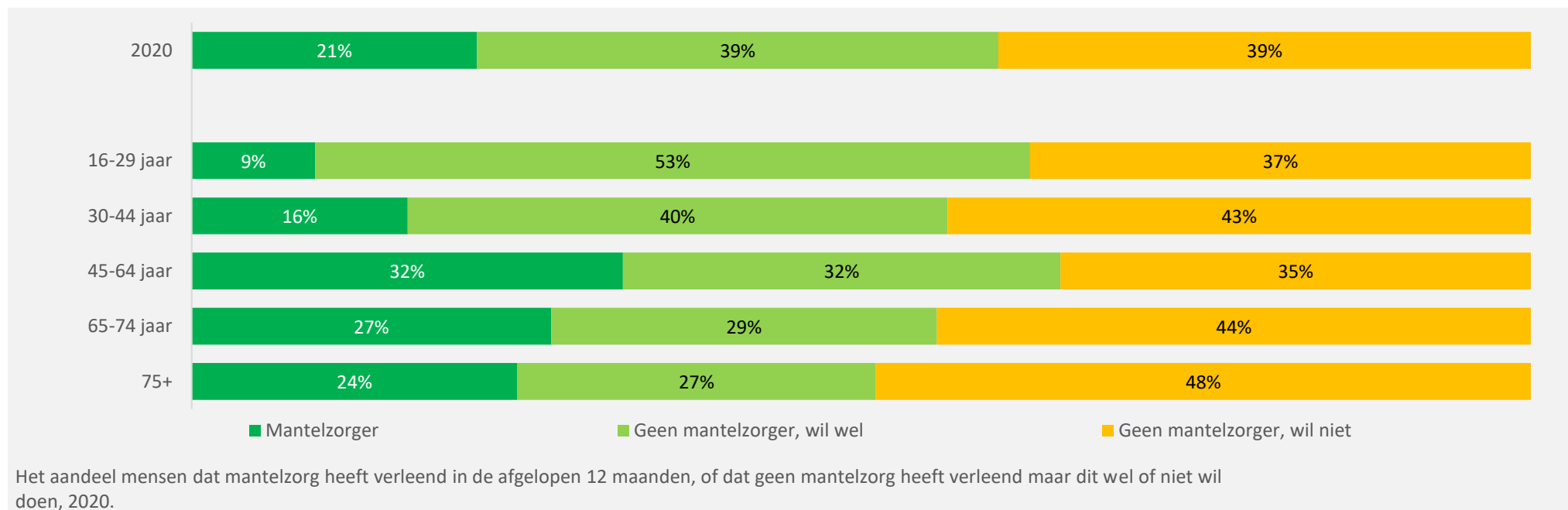
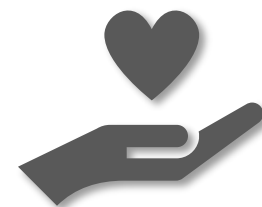

Samenvatting

In deze rapportage wordt stil gestaan bij de hulp van Hagenaars (geen professionals) aan bijvoorbeeld burens, familie of vrienden die vanwege een chronische ziekte of handicap hulp nodig hebben of hebben gehad. Daarbij is gekeken naar mensen die mantelzorg bieden of willen bieden, de mogelijke belasting die dit oplevert en de behoefte aan en ondersteuning.

- Een vijfde van de Hagenaars heeft de afgelopen 12 maanden mantelzorg verleend (21%). Daarnaast zijn nog circa vier op de tien Hagenaars bereid mantelzorg te verlenen aan iemand in de directe omgeving als dat wenselijk of nodig is (39%).
- Het aandeel mantelzorgers en potentiële mantelzorgers is niet echt veranderd de afgelopen jaren.
- Mantelzorgers verlenen vooral zorg aan ouders of schoonouders (40%). De mantelzorg bestaat vooral uit begeleiding (62%) en praktische ondersteuning (62%).
- De mantelzorg neemt bij circa de helft van de mantelzorgers 1 tot en met 4 uur per week in beslag (52%). Vergeleken met vorig jaar is het aandeel mantelzorgers dat hier 9 uur of meer aan kwijt is, iets afgenomen en het aandeel waarbij dit gaat om 0 tot 8 uur juist iets toegenomen.
- Twee derde van de mantelzorgers kan de mantelzorg goed combineren met werk of andere bezigheden (67%), een kwart vindt dit moeilijk (24%) en 9% vindt dit niet te doen. Iets meer dan een vijfde van de mantelzorgers is van mening dat de mantelzorg tamelijk zwaar of zeer zwaar belastend is (21%), 2% voelt zich zelfs overbelast.
- Drie op de tien mantelzorgers hebben behoefte aan ondersteuning (30%), veelal aan advies, maar ook in financiële of praktische zin.
- Een vijfde van de mantelzorgers is bekend met de website www.denhaagmantelzorg.nl. Drie kwart van hen vindt de site goed of uitstekend (73%).

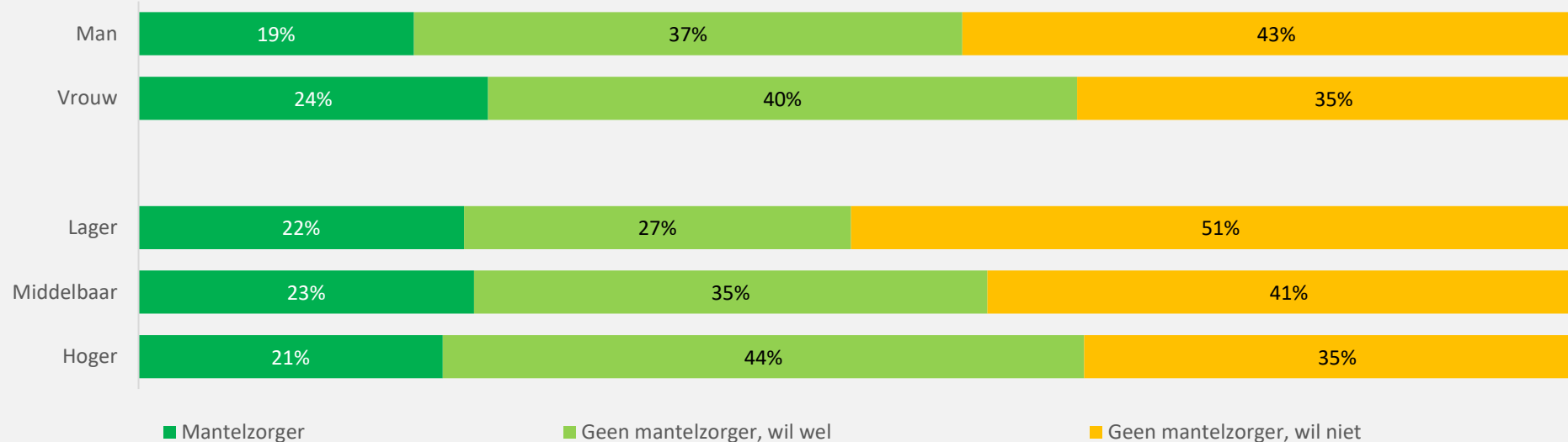
Verlenen van mantelzorg

Eén op de vijf Hagenaars verleende het afgelopen jaar mantelzorg (21%). Daarnaast zijn nog circa vier op de tien Hagenaars bereid mantelzorg te bieden aan iemand in de directe omgeving als dat wenselijk of nodig is (39%). Een even groot deel wil dit niet (39%).

Het aandeel Hagenaars dat mantelzorg verleent, is hoger onder 45-plussers (30%) dan onder Hagenaars tot 45 jaar (12%). Toch is de bereidheid om mantelzorg te verlenen groot onder Hagenaars tot 45 jaar (46%). Onder 45-plussers is nog eens bijna een derde bereid om mantelzorg te leveren (31%).

Mantelzorg naar geslacht en opleidingsniveau

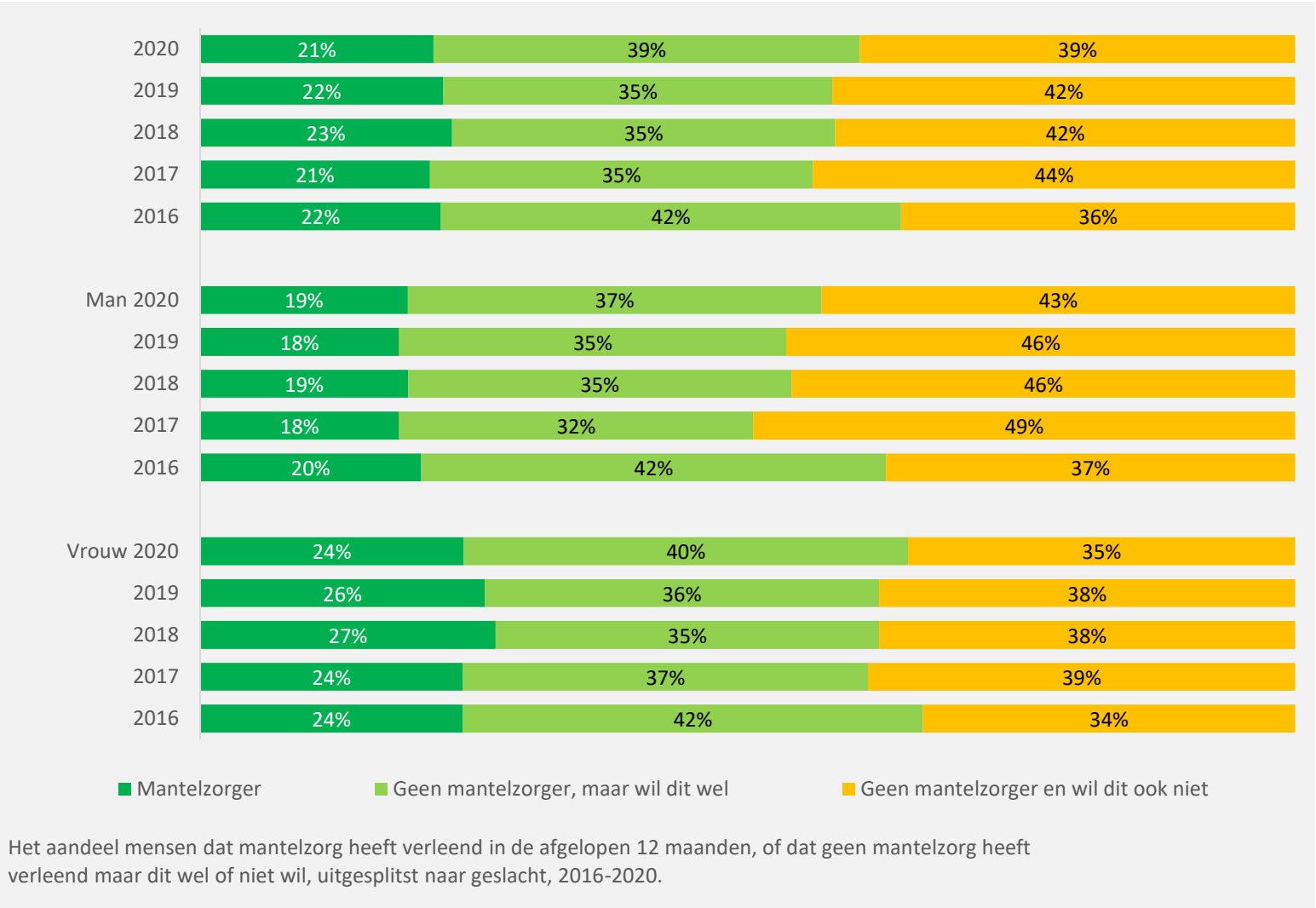

Het aandeel mensen dat mantelzorg heeft verleend in de afgelopen 12 maanden, of dat geen mantelzorg heeft verleend maar dit wel of niet wil, uitgesplitst naar geslacht en opleidingsniveau, 2020

Vrouwen zetten zich iets vaker als mantelzorger in dan mannen (resp. 24% en 19%).

De mate waarin Hagenaars zich inzetten als mantelzorger verschilt nauwelijks naar opleidingsniveau. Wel blijken hoger opgeleiden iets vaker hiertoe bereid als dit zich aandient (44% tegenover 35% onder middelbaar en 27% onder lager opgeleiden).

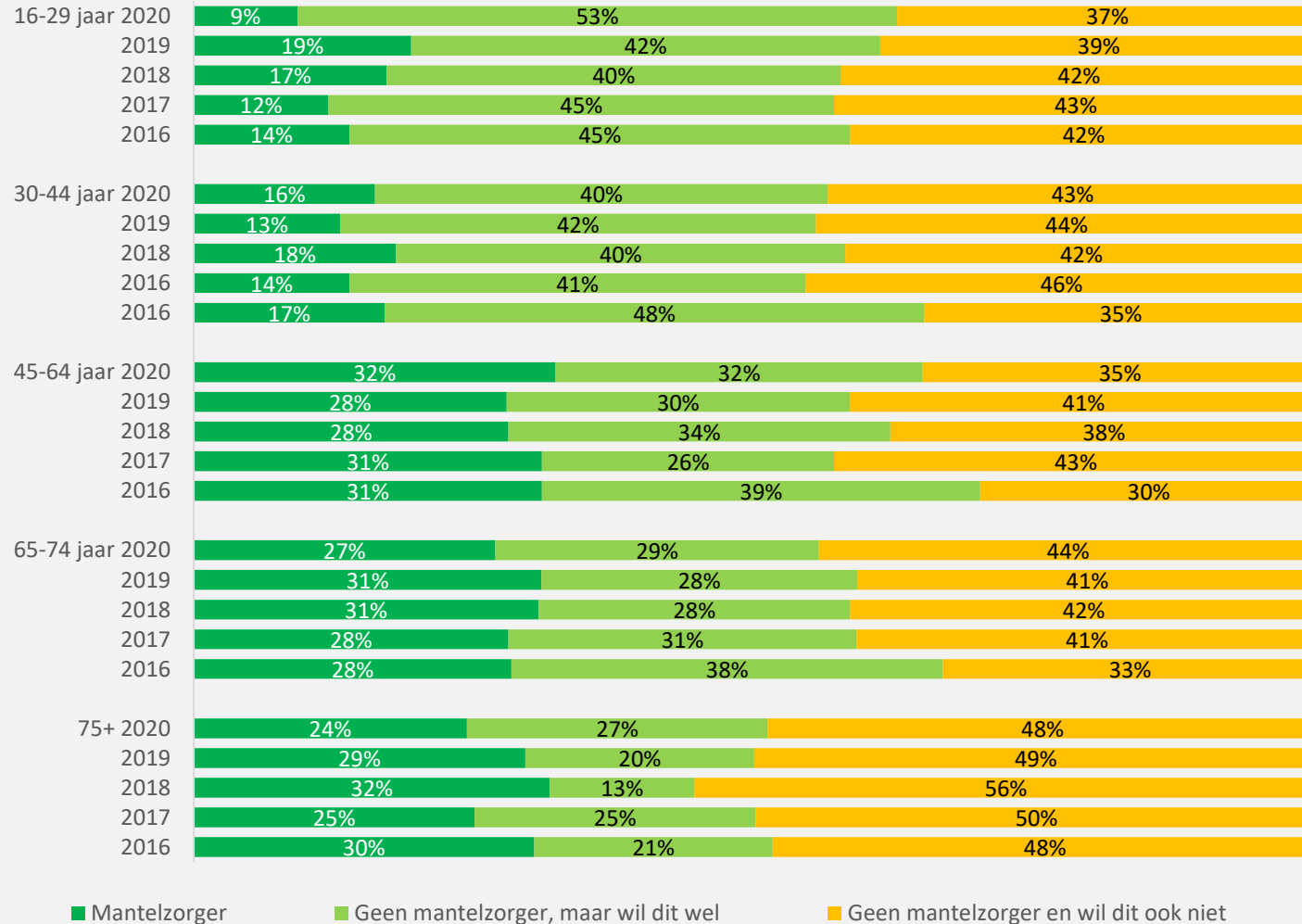
Mantelzorgers 2016-2020 naar geslacht

Het aandeel mantelzorgers evenals het aandeel potentiële mantelzorger is de afgelopen jaren niet echt veranderd. Dit jaar is de bereidheid om zich in te zetten als mantelzorgers iets hoger dan in de drie voorafgaande jaren (resp. 39% in 2020 en 35% in 2019, 2018 en 2017). In 2016 lag het aandeel potentiële mantelzorgers nog iets hoger (42%).

Vergeleken met vorig jaar hebben iets minder vrouwen mantelzorg gegeven en juist iets meer mannen. Vrouwen zijn vergeleken met vorig jaar iets vaker bereid om mantelzorg te verlenen als dit nodig is (van 36% in 2019 naar 40% in 2020).

Mantelzorgers 2016-2020 naar leeftijd

Het aandeel mensen dat mantelzorg heeft verleend in de afgelopen 12 maanden, of dat geen mantelzorg heeft verleend maar dit wel of niet wil, uitgesplitst naar leeftijdscategorie, 2016-2020.

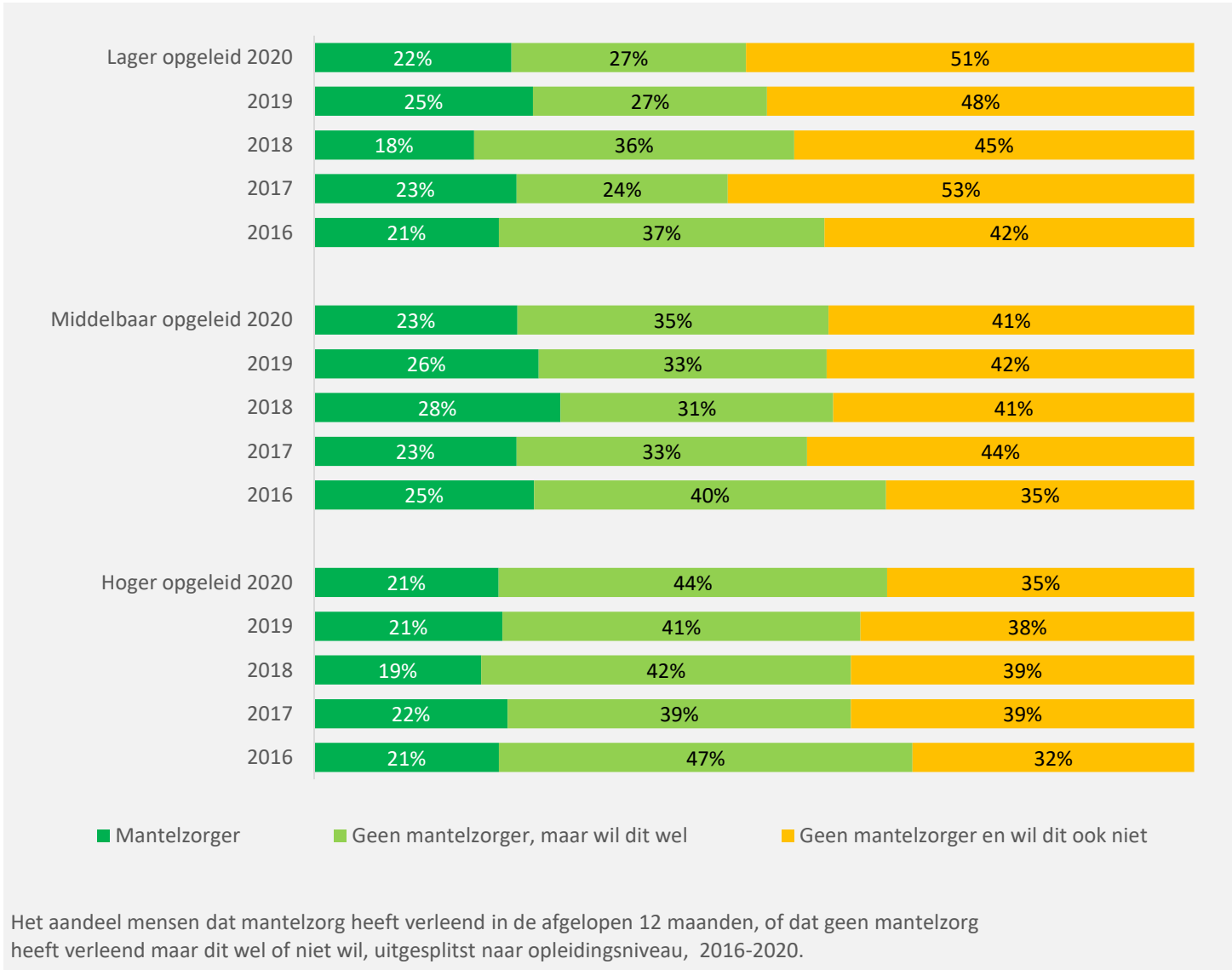
Bij de Hagenaars in de leeftijd van 16 tot en met 29 jaar was de laatste jaren een stijging te zien in het aandeel mantelzorgers. Dit jaar is dit aandeel sterk gedaald (van 19% in 2019 naar 9% in 2020). Het aandeel potentiële mantelzorgers is echter sterk toegenomen (van 42% in 2019 naar 53% in 2020).

Bij de 30 tot en met 44-jarigen schommelt het aandeel mantelzorgers ieder jaar. Vergeleken met vorig jaar is het aandeel weer toegenomen van 13% naar 16%, nadat het was gedaald het jaar daarvoor (van 18% naar 13%).

Onder de 45 tot 65-jarigen is het aandeel eveneens toegenomen sinds vorig jaar van 28% naar 32%.

Onder de 65-plussers is het aandeel iets teruggelopen: bij de 65 tot 75-jarigen van 31% naar 27% en bij de 75plussers van 29% naar 24%. Het aandeel potentiële mantelzorgers is onder de oudste leeftijdsgroep echter gestegen (van 20% naar 27%).

Mantelzorgers 2016-2020 naar opleidingsniveau

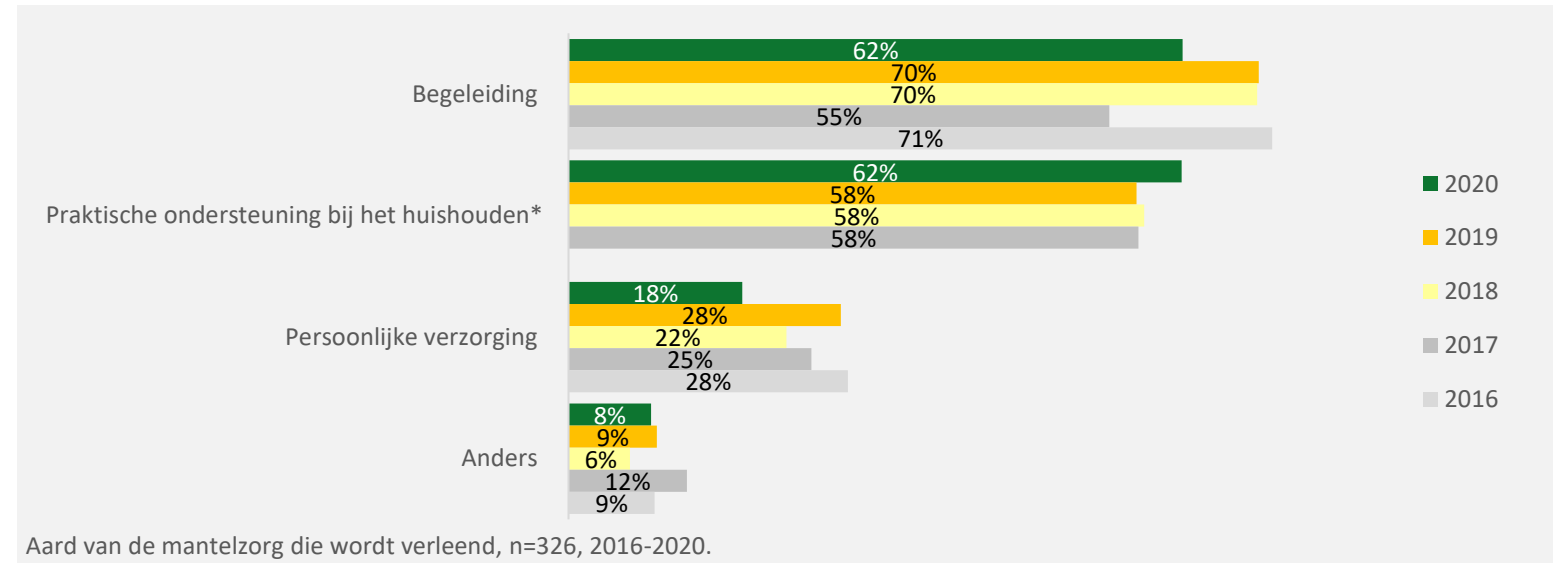
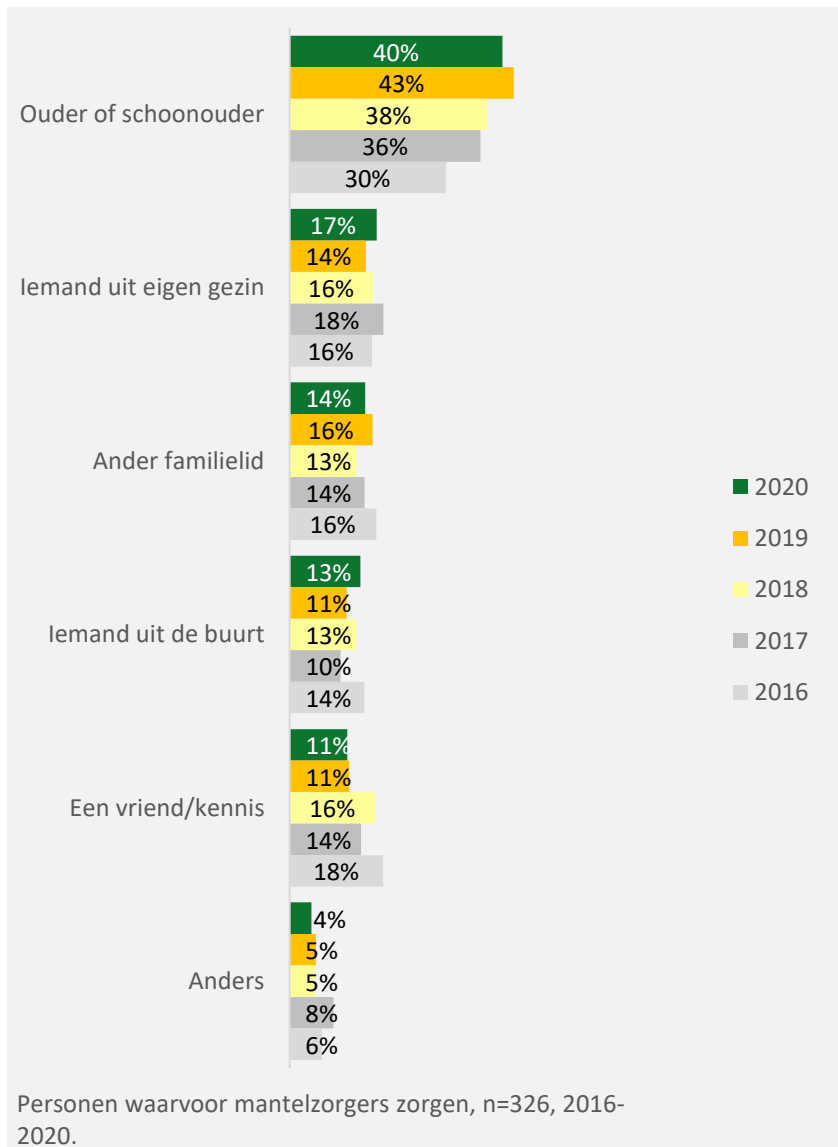
In de afgelopen jaren schommelde het aandeel mantelzorgers onder lager opgeleiden. Kijken we naar het aandeel mantelzorgers en potentiële mantelzorgers samen dan is de laatste jaren een lichte daling te zien.

Bij de middelbaar opgeleiden neemt het aandeel mantelzorgers de laatste jaren ieder jaar iets af. Wanneer het aandeel potentiële mantelzorgers hierbij worden opgeteld, dan is er nauwelijks iets veranderd de afgelopen jaren.

Bij de hoger opgeleiden zijn de verschuivingen minimaal, hoewel er eerder een toename is te zien dan een afname wanneer mantelzorgers en potentiële mantelzorgers bij elkaar worden opgeteld.

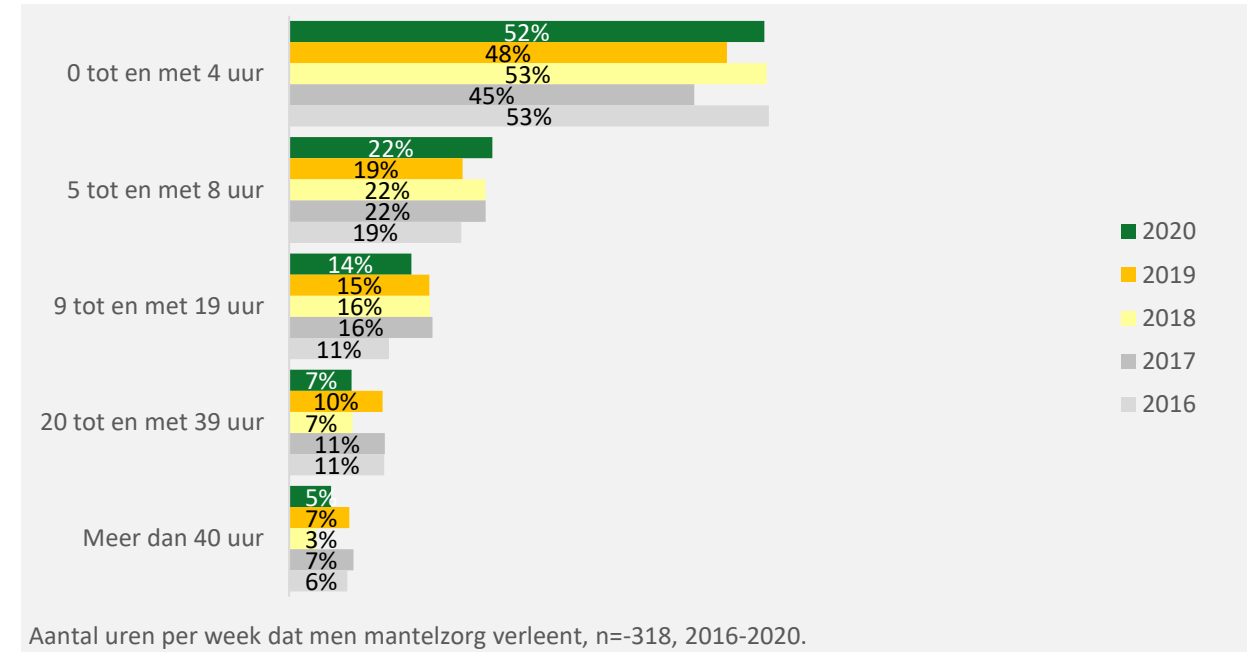
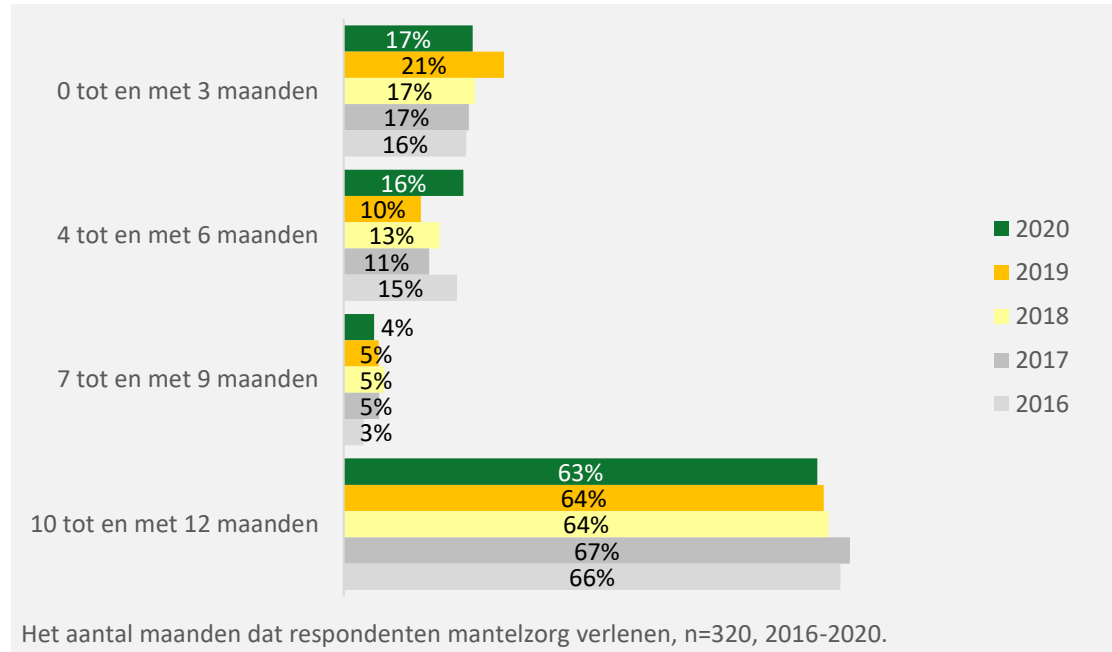
Mantelzorg aan wie en de aard van de zorg

De meeste mantelzorgers zorgen voor hun ouders of schoonouders (40%). Daarnaast gaat het vaker om iemand uit het eigen gezin (17%), een ander familielid (14%), iemand uit de buurt, (13%) of een vriend of kennis (11%). Hierin is de afgelopen jaren niet veel veranderd.

De mantelzorg bestaat vooral uit begeleiding (62%) en praktische ondersteuning (eveneens 62%). Bij bijna één op de vijf gaat het om persoonlijke verzorging (18%). Vergeleken met vorig jaar geeft men minder vaak ondersteuning in de vorm van begeleiding en/of persoonlijke verzorging en vaker praktische ondersteuning bij het huishouden.

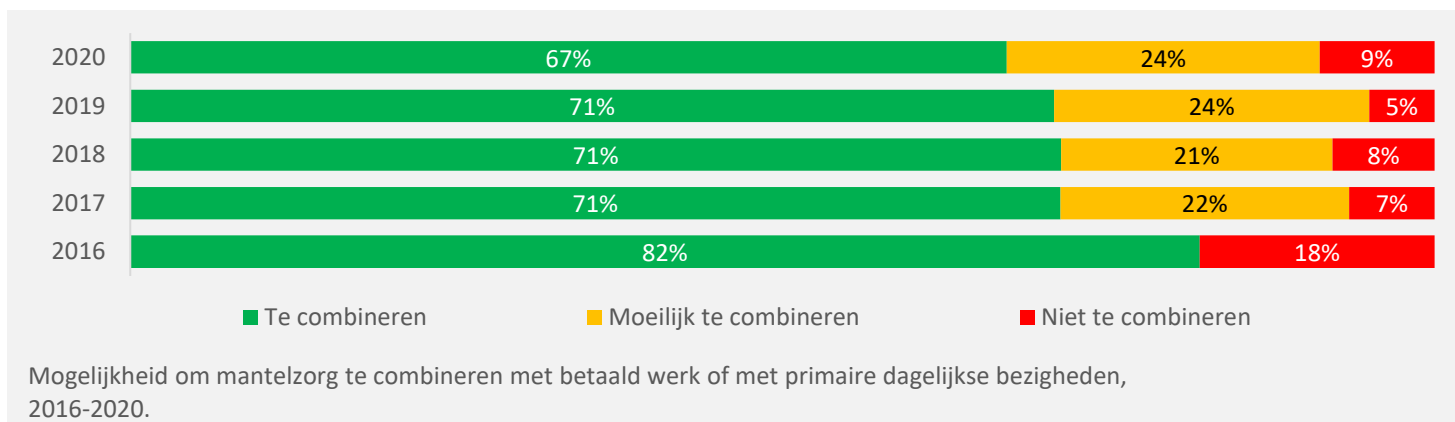
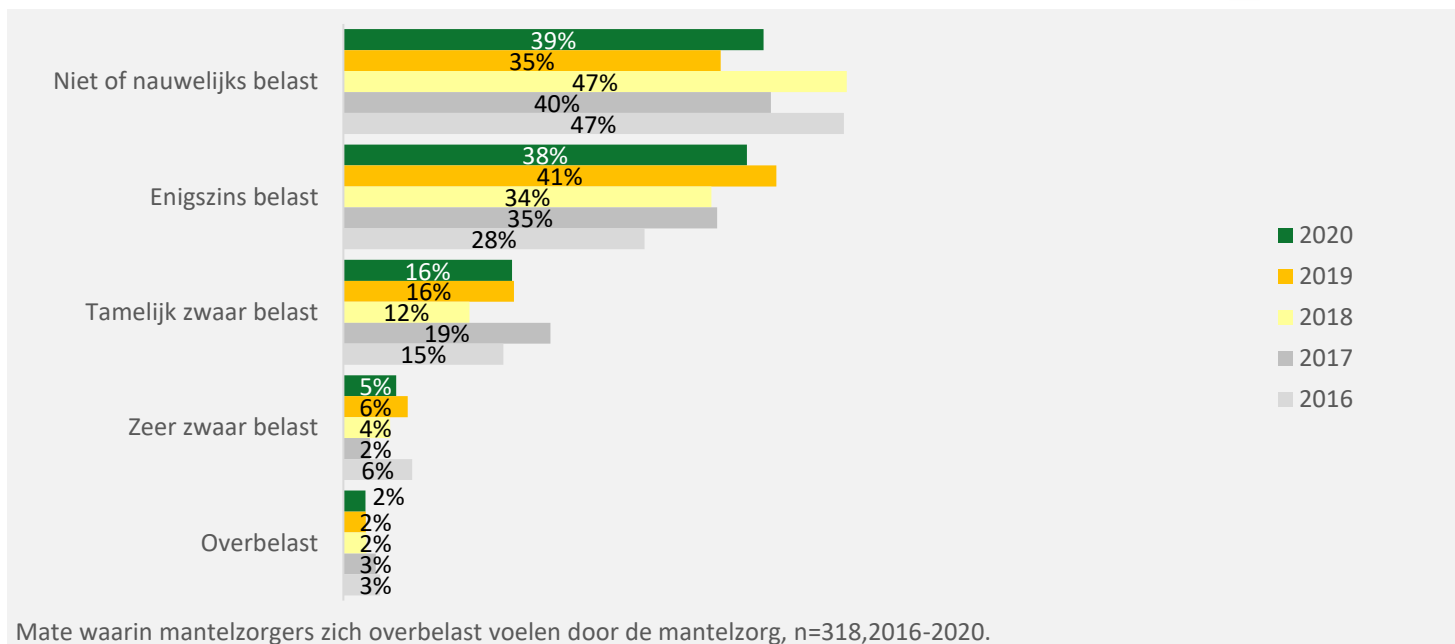
Inzet van mantelzorgers

Bijna twee op de drie mantelzorgers verlenen al voor langere tijd mantelzorg (63% 10 maanden of langer). Eén op de zes doet dit nog maar kort (17% maximaal 3 maanden). Vergeleken met vorig jaar is het aandeel mantelzorgers dat nog maar kort zorg geeft gedaald (van 21% naar 17%) en het aandeel dat 4 tot 6 maanden zorg verleent juist gestegen (van 10% naar 16%). Het aandeel dat vrijwel het hele jaar mantelzorg verleent, is nauwelijks veranderd.

Voor de helft van de mantelzorgers neemt de zorg tussen de 1 en 4 uur per week in beslag (52%) en bij een vijfde beslaat dit 5 tot 8 uur per week (22%). Bij 5% gaat het om meer dan 40 uur per week. Vergeleken met vorig jaar is het aandeel mantelzorgers dat aangeeft dat de zorg 9 uur of meer bedraagt, iets afgenomen en het aandeel waarbij dit gaat om 0 tot 8 uur juist toegenomen.

(over)Belasting van mantelzorgers

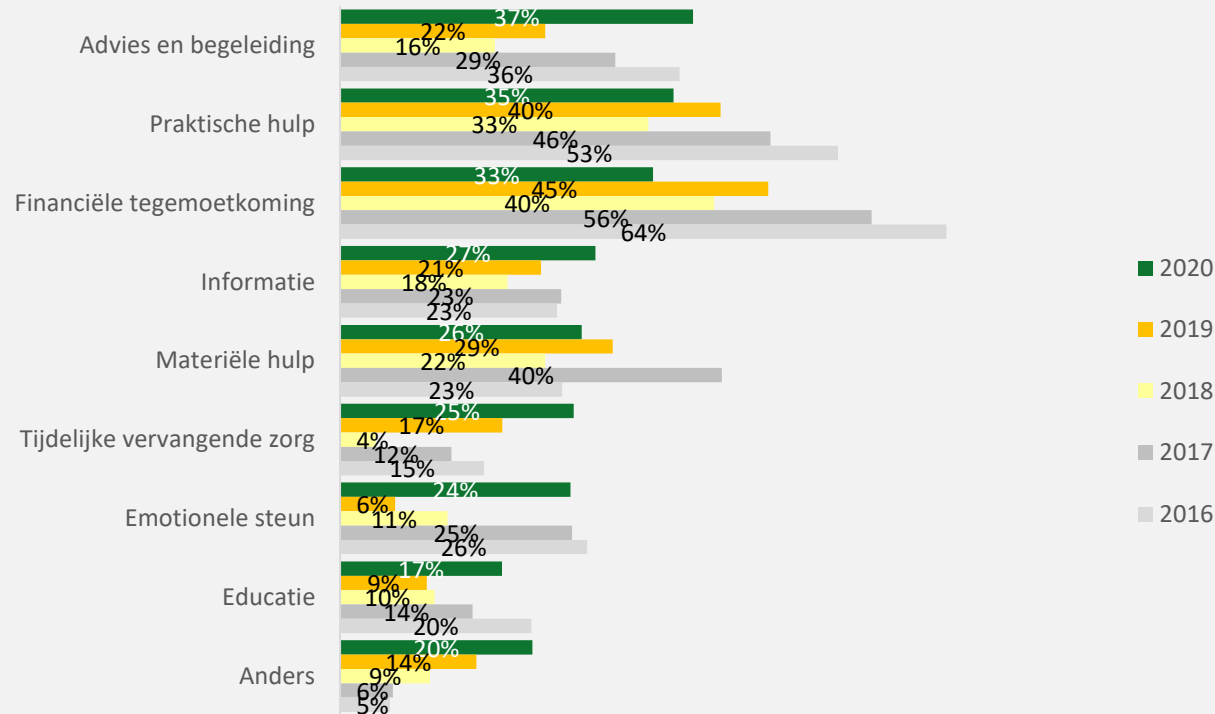

Circa vier op de tien mantelzorgers zijn van mening dat de mantelzorg niet of nauwelijks belastend voor hen is (39%). Een vergelijkbaar aandeel vindt dat dit enigszins het geval is (38%). Daarnaast is er nog een deel die de mantelzorg als tamelijk zwaar belastend ervaart (16%) of zelfs zeer zwaar (5%). Van de mantelzorgers voelt 2% zich zelfs overbelast.

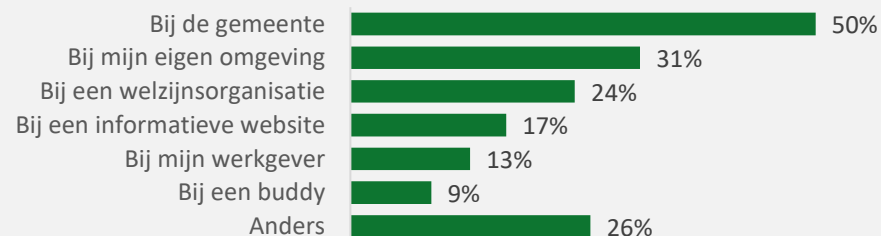
Op hoofdlijnen is hierin niet veel veranderd vergeleken met voorgaande jaren. Alleen het aandeel dat zich niet of nauwelijks belast voelt, is iets toegenomen vergeleken met vorig jaar en het aandeel dat zich enigszins belast voelt, is juist iets gedaald.

Op de vraag of de mantelzorg is te combineren met betaald werk of met andere primaire bezigheden, antwoordt twee derde bevestigend (67%). Een kwart vindt dit echter moeilijk te combineren (24%) en een tiende is van mening dat dit eigenlijk niet te doen is (9%). Vergeleken met vorig jaar geven meer mantelzorgers aan dat dit niet te doen is (van 5% naar 9%). Het verschil met de jaren daarvoor is echter minimaal. Alleen in 2016 lag het aandeel dat van mening was dat dit niet te combineren viel met 18% veel hoger.

Ondersteuning voor mantelzorgers

Behoefte aan ondersteuningsmaatregelen om de belasting van mantelzorgers te verminderen, in procenten van de mantelzorgers die zich belast voelen, n=58, 2016-2020.

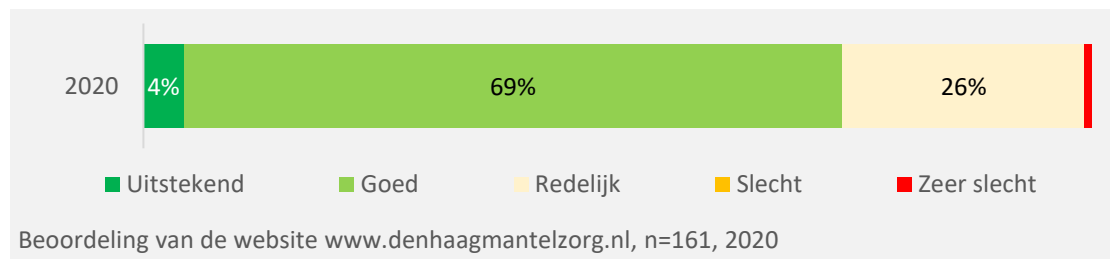
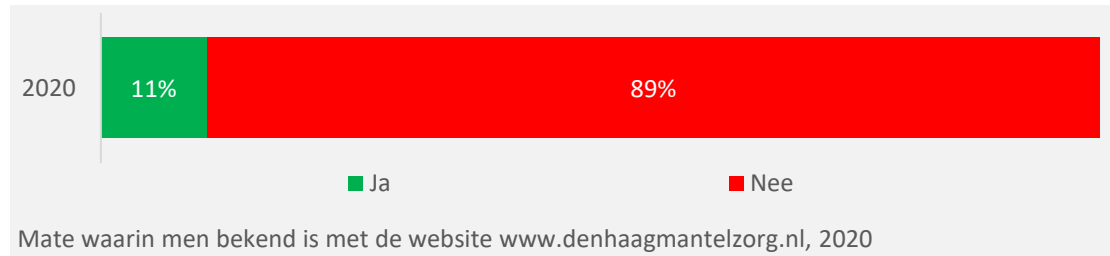
Waar verwacht u steun te vinden? N=58, 2020

Drie op de tien de mantelzorgers zouden ondersteuning willen ontvangen om de belasting van het verlenen van mantelzorg te verminderen (30%). Dit is nauwelijks veranderd in de afgelopen jaren.

Bij ondersteuning denken mantelzorgers vooral aan advies en begeleiding (37%), praktische hulp (35%) en/of aan een financiële tegemoetkoming (33%). Circa een kwart van de overbelaste mantelzorgers heeft behoefte aan informatie (27%), materiële hulp (26%), tijdelijke vervanging van hun zorgtaken (25%) en/of emotionele steun (24%). Een zesde denkt hierbij aan educatie (17%). Een vijfde heeft nog een andere manier van ondersteuning aangedragen of denkt aan een combinatie van het bovenstaande (20%). Met name advies en begeleiding, emotionele steun, tijdelijke vervanging van zorg en educatie worden dit jaar vaker genoemd dan voorgaande jaren.

De helft van deze mantelzorgers verwacht deze steun te kunnen vinden bij de gemeente (50%) en een derde in de eigen omgeving (31%). Een kwart zoekt dit bij een welzijnsorganisatie (24%) en een zesde bij een informatieve website (17%). Een iets kleiner aandeel verwacht dit te krijgen van de werkgever (13%) of van een buddy (9%). De andere antwoorden zijn zeer divers of men geeft aan het niet precies te weten (26%).

Website voor mantelzorgers

Aan alle respondenten is gevraagd of zij bekend zijn met de website www.denhaagmantelzorg.nl. Op deze site is advies en informatie te vinden voor mantelzorgers. Een tiende van de Hagenaars is bekend met deze site (11%), het overgrote deel dus niet (89%). Mantelzorgers kennen deze site vaker (21%), maar ook van hen weet het merendeel niet dat deze site er is.

Van diegenen die bekend zijn met deze site, vindt drie kwart deze goed (69%) of zelfs uitstekend (4%). Een kwart beoordeelt de site als redelijk (26%) en een enkeling vindt deze zeer slecht (1%). De site zou volgens deze respondent overzichtelijker kunnen zijn en de informatie actueler.

Inwonersonderzoek 2020

Integratie

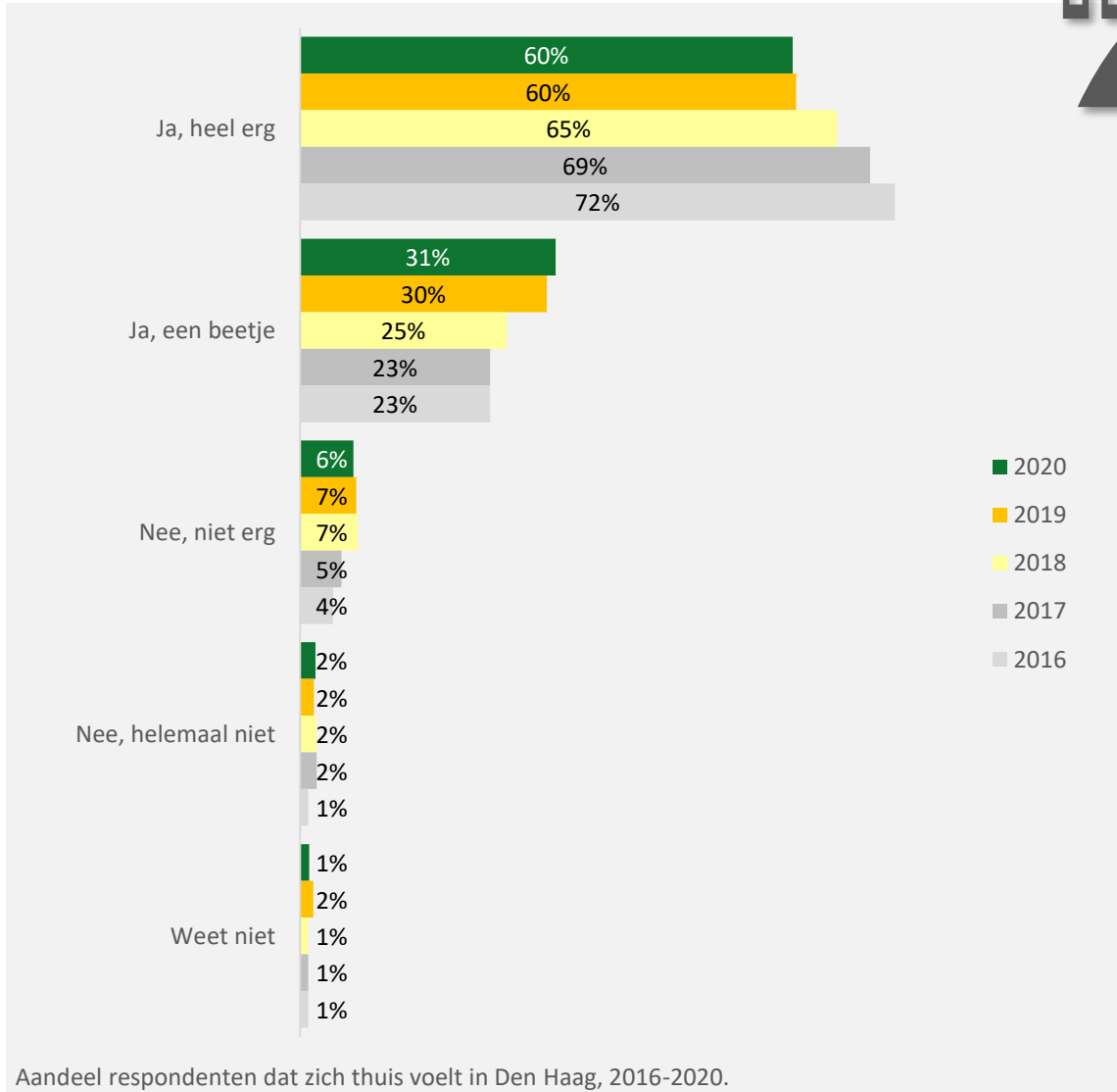

Samenvatting

Bij dit onderdeel over integratie passeren uiteenlopende onderwerpen de revue. Het gaat daarbij onder andere om de omgang tussen verschillende bevolkingsgroepen in de buurt, contacten in de buurt, discriminatie en 'Den Haag Meldt'.

- Het merendeel van de Hagenaars voelt zich thuis in Den Haag (heel erg thuis: 60%; een beetje: 31%).
- Zeven van de tien respondenten geven aan dat in hun buurt veel mensen van Nederlandse en buitenlandse afkomst door elkaar wonen (71%), drie kwart vindt dit ook prettig (76%). Inwoners uit Escamp (89%), Laak (86%) Leidschenveen-Ypenburg (76%) en Centrum (75%) geven meer dan gemiddeld aan dat verschillende bevolkingsgroepen in de buurt door elkaar wonen. Inwoners van Escamp zijn iets negatiever hierover dan gemiddeld (69%).
- Zes op de tien Hagenaars zijn van mening dat buurtbewoners van verschillende afkomst op een goede manier met elkaar omgaan (59%). Inwoners uit Loosduinen (49%) en Escamp (49 %) en Laak (54%) zijn minder positief hierover.
- Bewoners hebben vooral contact met andere bewoners in hun straat (52%). Daarnaast gaat het veelal om contact met inwoners uit de wijk (16%). Eén op de tien heeft geen contact met medebewoners uit Den Haag (9%). Inwoners uit Escamp hebben meer dan gemiddeld contact met andere bewoners uit de eigen straat (59%). In Centrum en Laak is vaker sprake van geen contact met andere Hagenaars (beide 14%).
- Circa een vijfde van de respondenten is het afgelopen jaar wel eens uitgescholden of gediscrimineerd (18%). Dit gebeurde vooral op straat (12%) of op een andere openbare plek (7%) en met name vanwege afkomst (50%). Het aandeel dat dit heeft gemeld bij 'Den Haag Meldt' is beperkt (1%) en lager dan vorig jaar (4%).
- Van alle inwoners is 12% bekend met 'Den Haag Meldt'. Bijna de helft van de inwoners overweegt discriminatie te melden bij 'Den Haag Meldt' als men dit zou ervaren (48%). Dit is minder dan in 2019 (57%).

Thuis voelen in Den Haag

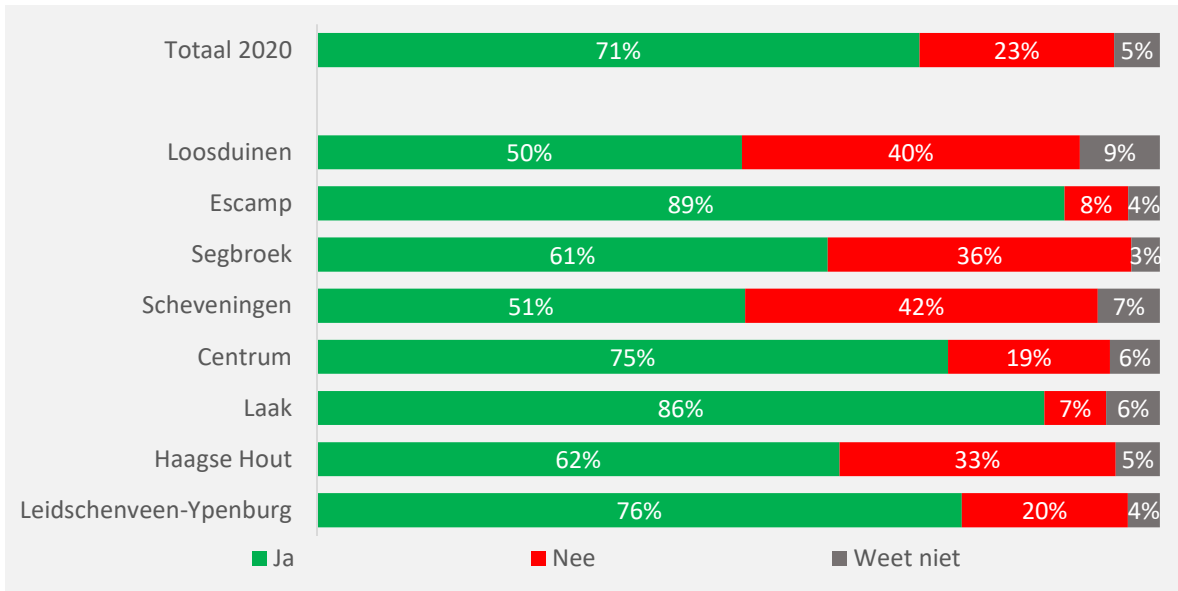

Zes op de tien Hagenaars voelen zich heel erg thuis in Den Haag (60%) en nog eens drie op de tien 'een beetje' (31%). Dat betekent dat negen op de tien inwoners zich in meer of mindere mate thuis voelen in Den Haag. Circa één op de tien voelt zich hier niet erg (6%) of helemaal niet thuis (2%).

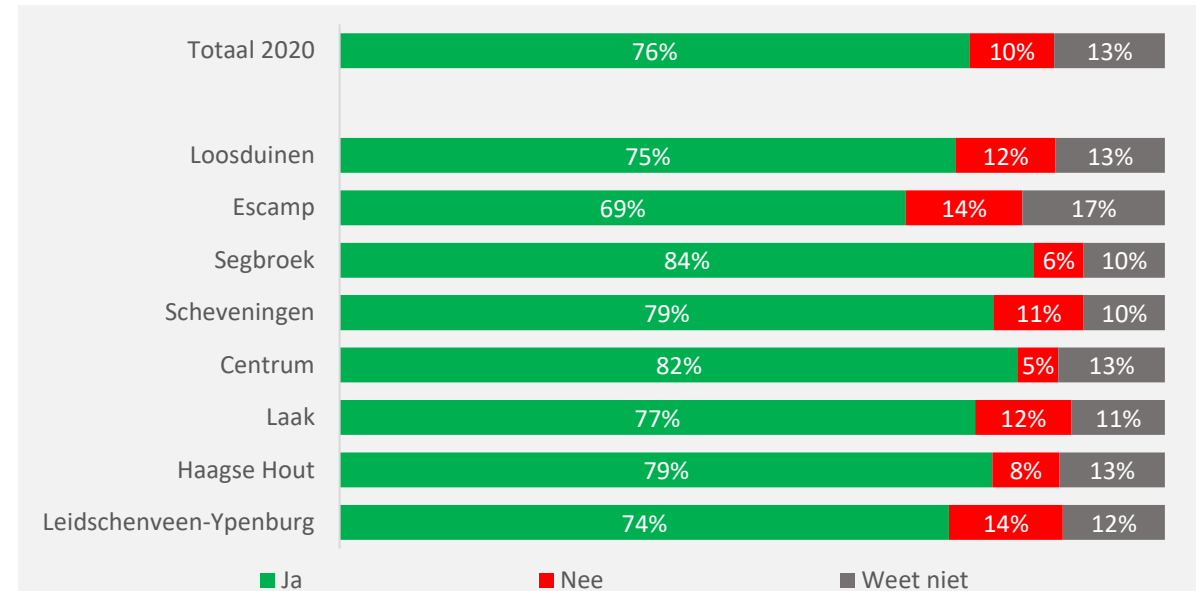
Naarmate de leeftijd toeneemt, voelen inwoners zich meer dan gemiddeld thuis in Den Haag (71% van de 75-plussers 'heel erg' tegenover 51% van de 16 tot 30 jarigen). Inwoners van Segbroek (71%) voelen zich meer dan gemiddeld heel erg thuis in Den Haag, inwoners van Leidschenveen-Ypenburg (eveneens 46%) juist iets minder vaak.

Het aandeel inwoners dat zich heel erg thuis voelt in Den Haag neemt geleidelijk aan iets af (van 72% in 2016 naar 60% in 2020), terwijl het aandeel dat zich een beetje thuis voelt steeds meer toeneemt (van 23% in 2016 naar 31% in 2020).

Bevolkingsgroepen in de Haagse samenleving

Aandeel respondenten dat aangeeft dat er veel mensen van Nederlandse en buitenlandse afkomst door elkaar wonen, 2020.

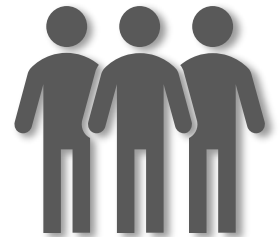
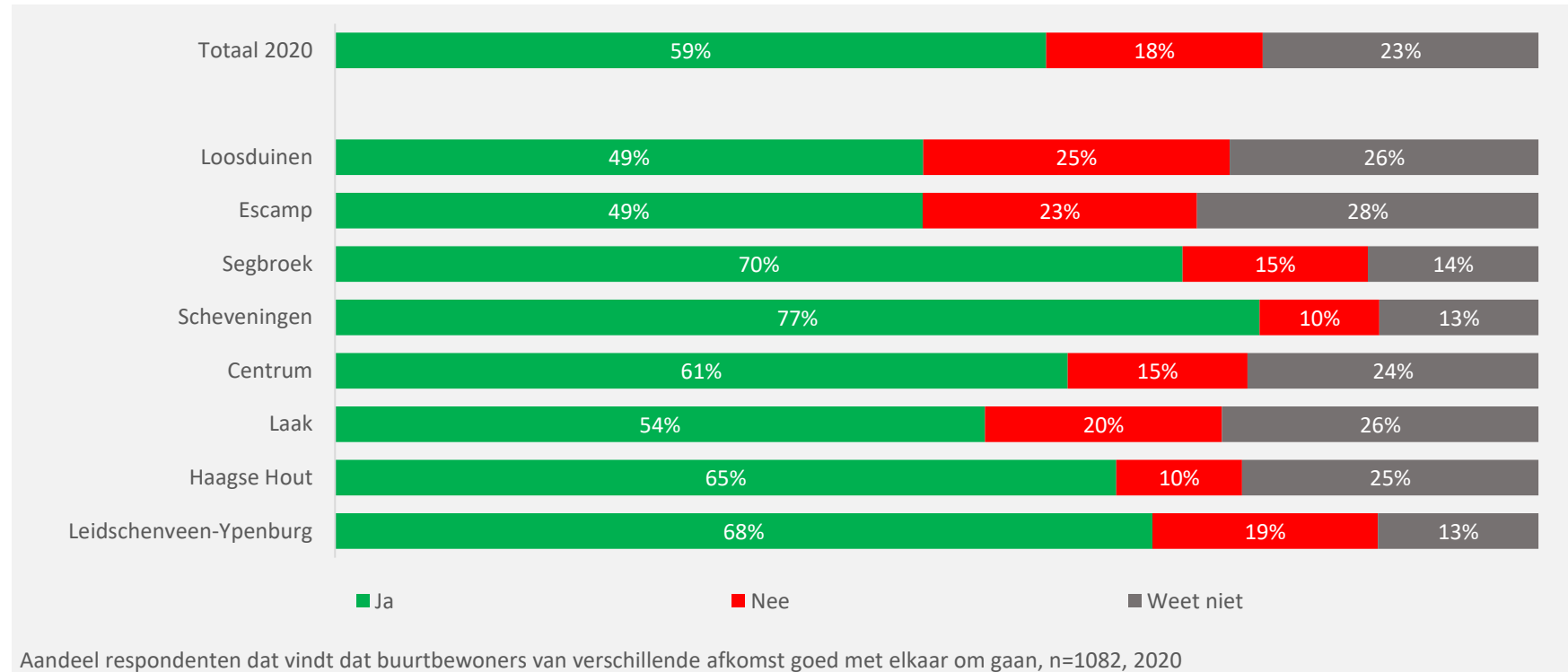

Aandeel respondenten dat het prettig vindt dat mensen van verschillende bevolkingsgroepen door elkaar wonen, n=1083, 2020

Zeven op de tien Hagenaars zijn van mening dat in hun buurt veel mensen van Nederlandse en buitenlandse afkomst door elkaar wonen (71%). Dit komt volgens de inwoners meer dan gemiddeld voor in Escamp (89%), Laak (86%), Leidschenveen-Ypenburg (76%) en Centrum (75%). Respondenten uit met name Loosduinen (50%) en Scheveningen (51%) zijn deze mening juist veel minder dan gemiddeld toegedaan.

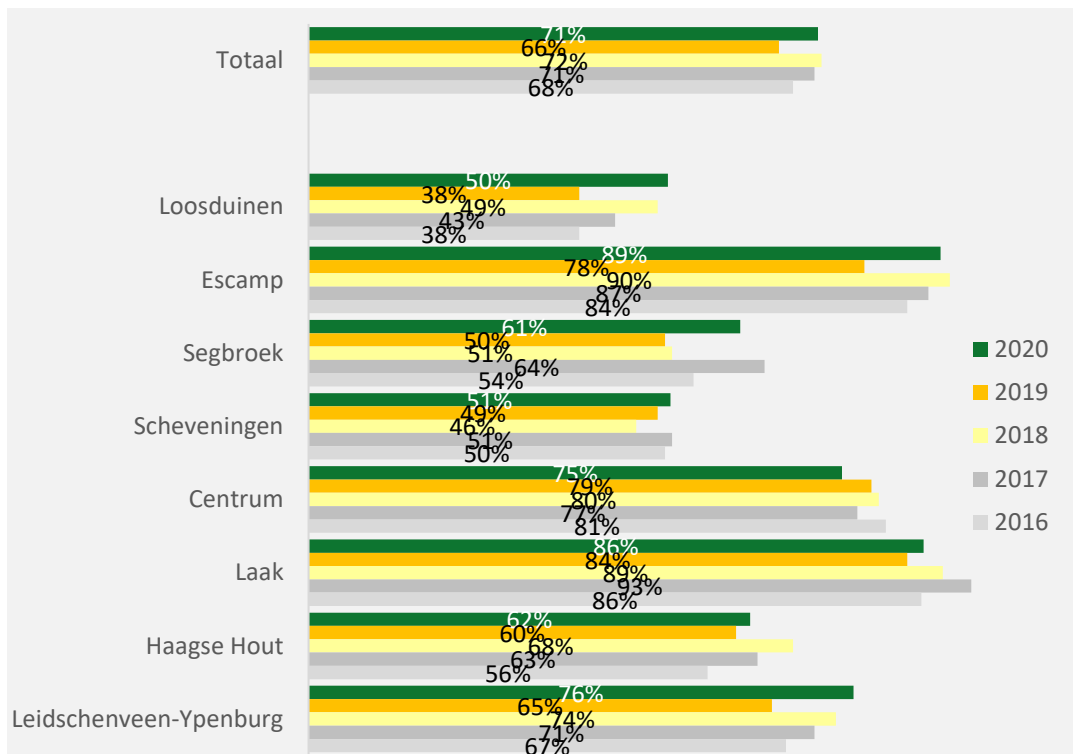
Drie kwart van de inwoners vindt het prettig om met mensen van verschillende bevolkingsgroepen door elkaar te wonen (76%). Inwoners van 75 jaar of ouder hebben hiermee iets meer moeite (67%). Inwoners van Segbroek (84%) en Centrum (82%) zijn het meest positief hierover, in Escamp is dit aandeel wat lager dan gemiddeld, maar nog steeds vindt circa twee derde dit prettig (69%). Tussen de 5% (Centrum) en 14% (Leidschenveen-Ypenburg en Escamp) vindt het niet prettig dat mensen van verschillende bevolkingsgroepen door elkaar wonen.

Bevolkingsgroepen in de Haagse samenleving (2)

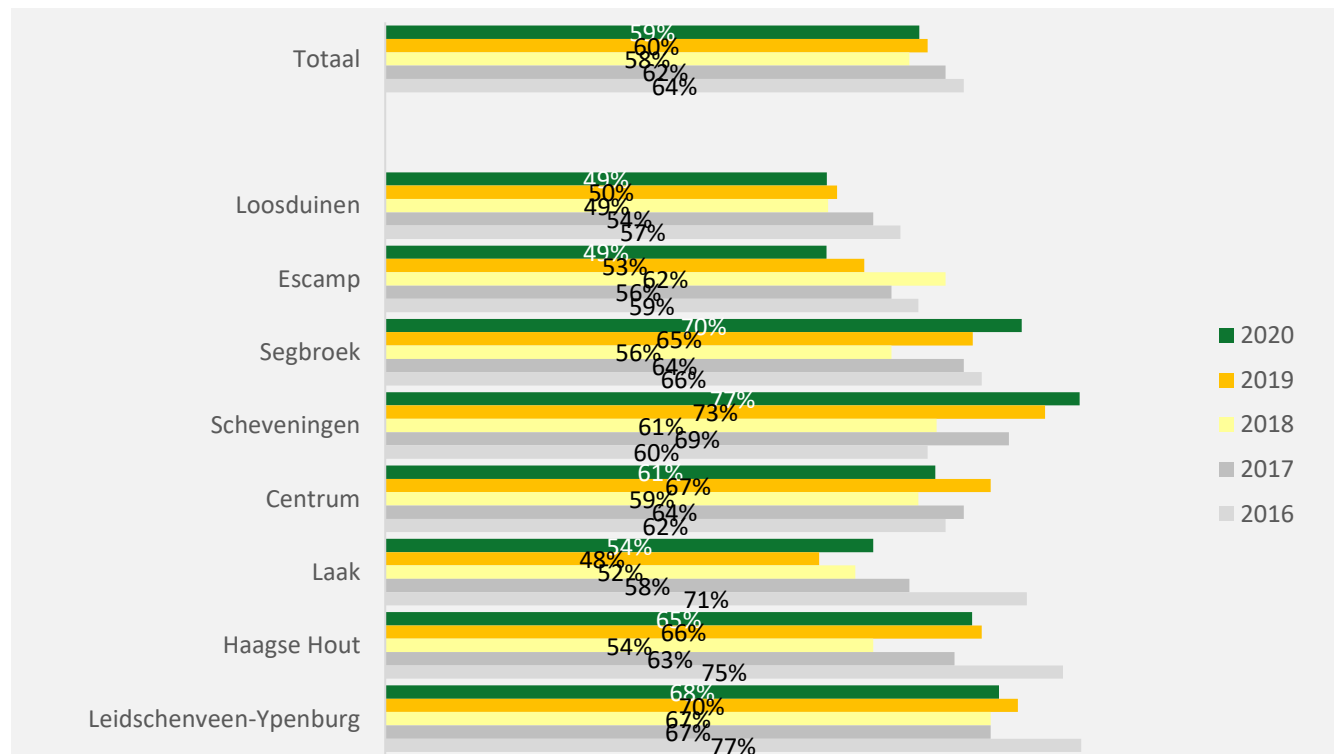

Zes op de tien inwoners geven aan dat buurtbewoners van verschillende afkomst op een goede manier met elkaar omgaan (59%). Inwoners uit Scheveningen laten zich hierover het meest positief uit (77%), gevolgd door inwoners uit Segbroek (70%). Inwoners uit Loosduinen (49%) en Escamp (49%), maar ook uit Laak (54%) zijn minder positief over de manier waarop buurtbewoners van verschillende afkomst in de buurt met elkaar omgaan. In deze stadsdelen vindt een vijfde tot een kwart dat buurtbewoners van verschillende afkomst niet goed met elkaar om gaan.

Bevolkingsgroepen in de Haagse samenleving (3)

Aandeel respondenten dat aangeeft dat er veel mensen van Nederlandse en buitenlandse afkomst door elkaar wonen, 2016-2020

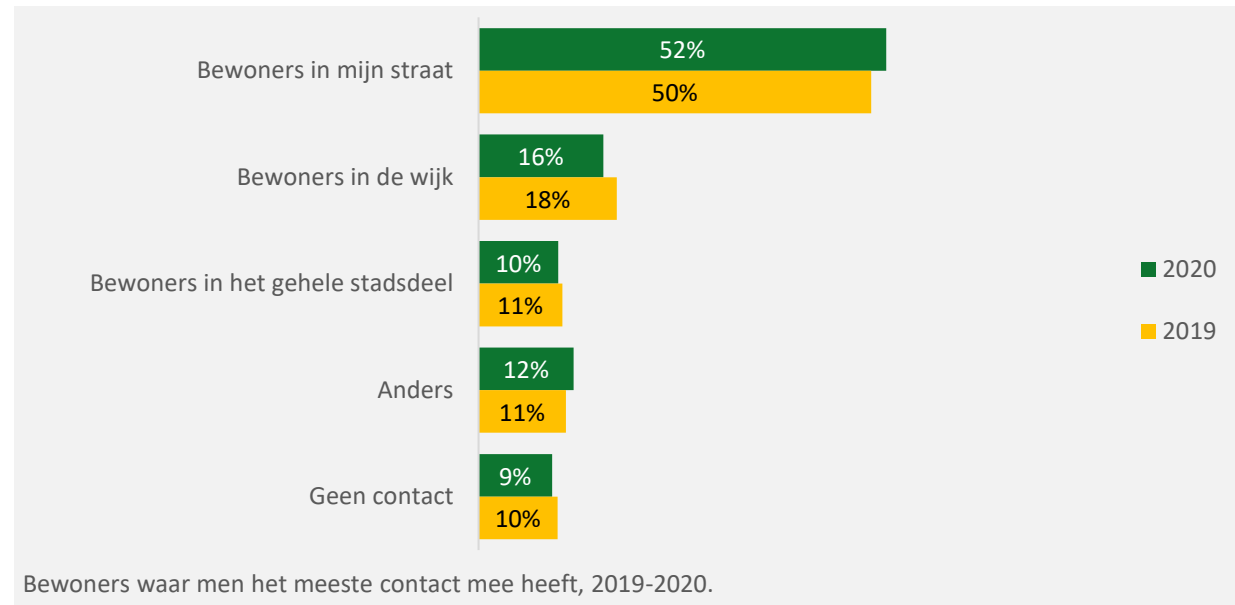

Aandeel respondenten dat vindt dat buurtbewoners van verschillende afkomst goed met elkaar om gaan, n 2020=1082, 2016-2020

Het aandeel dat aangeeft dat er veel mensen van Nederlandse en buitenlandse afkomst door elkaar wonen, schommelt enigszins door de jaren heen. Vergeleken met vorig jaar geven meer inwoners dit aan (van 66% in 2019 naar 71% in 2020). Die schommeling is tevens te zien in de verschillende stadsdelen. Vergeleken met vorig jaar geven meer mensen dit aan in Loosduinen, Escamp, Segbroek en Leidschenveen-Ypenburg.

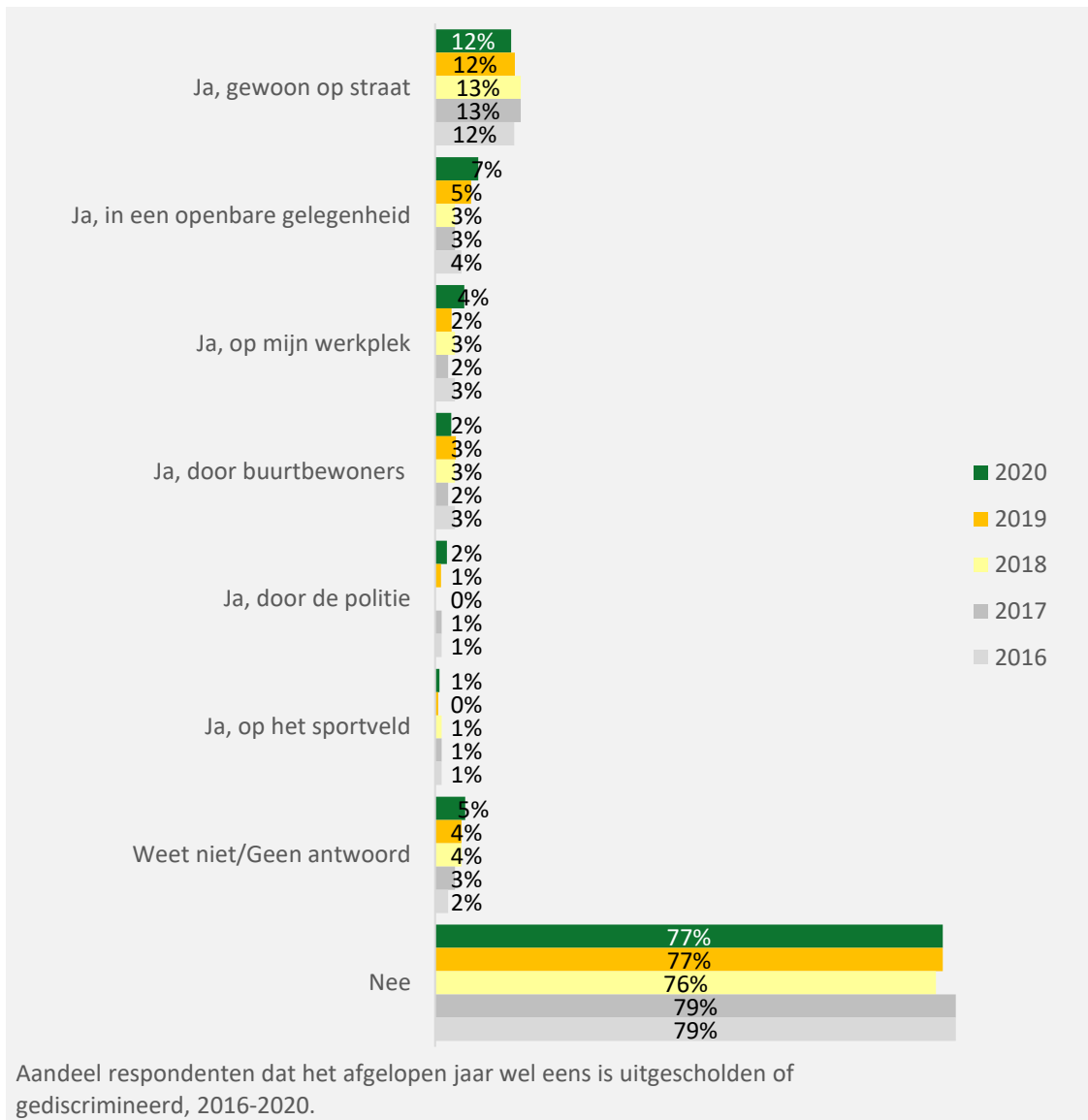
Het aandeel dat van mening is dat buurtbewoners van verschillende afkomst goed met elkaar omgaan, is vergelijkbaar met voorgaande jaren, hoewel er over de gehele lijn sinds 2016 een lichte daling te zien is. Er zijn ook stadsdelen waar men juist steeds positiever hierover is zoals in Segbroek en Scheveningen, maar ook in Laak is men positiever dan vorig jaar. In Escamp zijn inwoners juist steeds minder positief (van 59% naar 49%).

Contact met buurtbewoners

Op de vraag met wie de inwoners het meeste contact hebben, geeft de helft aan dat dit vooral is met inwoners uit de straat (52%). Voor één op de zes betreft dit bewoners in de wijk (16%) en voor één op de tien bewoners in het hele stadsdeel (10%). Eén op de tien respondenten geeft aan geen contact te hebben met medebewoners uit Den Haag (9%). De cijfers zijn vergelijkbaar met vorig jaar.

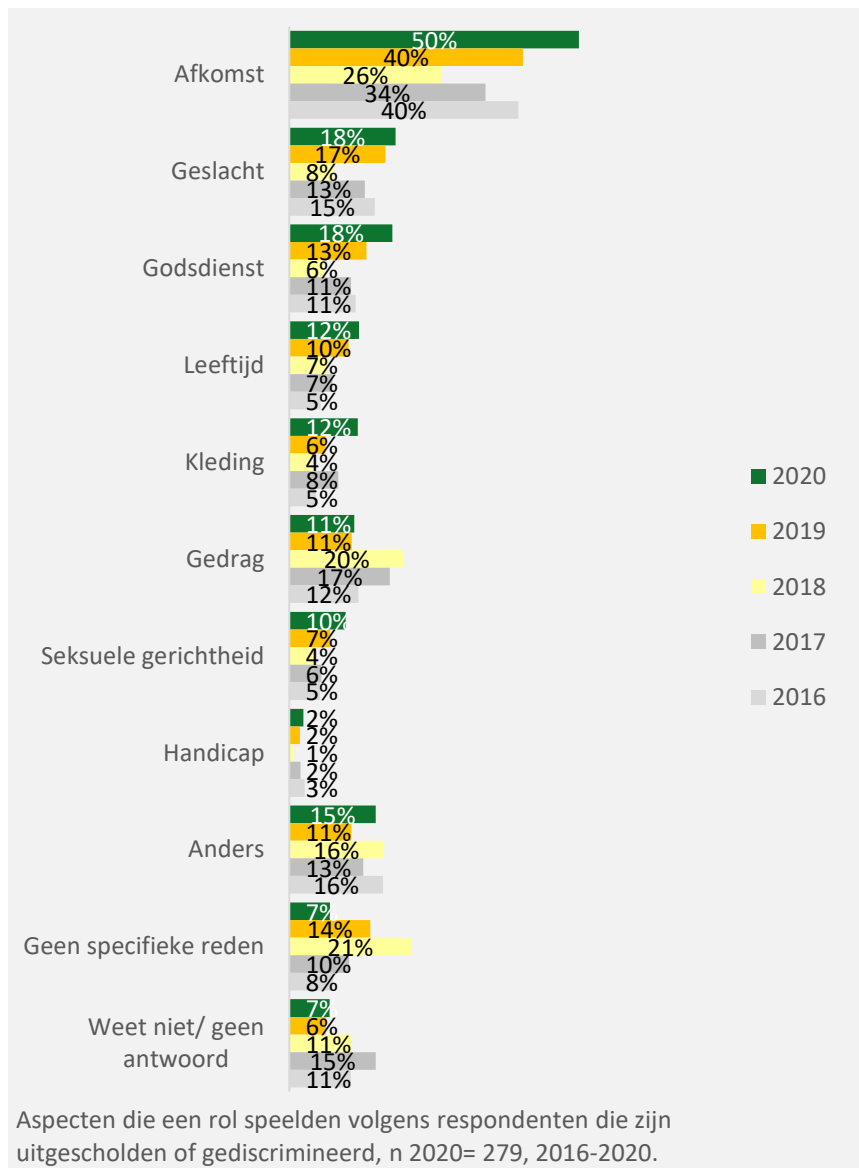
Hagenaars van 16 tot en met 29 jaar geven iets vaker aan geen contact te hebben met medebewoners uit de stad (14%). Tussen de verschillende stadsdelen verschilt het beeld enigszins. Inwoners van Escamp hebben meer dan gemiddeld contact met inwoners uit de eigen straat (59%), in Laak juist het minst (45%). In Leidschenveen-Ypenburg heeft men vaker dan gemiddeld contact met bewoners van de wijk (21%) en in Segbroek met bewoners in het gehele stadsdeel (14%). In Centrum en Laak is vaker sprake van geen contact met medebewoners van Den Haag (beide 14%).

Bijna één op de vijf inwoners heeft het afgelopen jaar wel eens discriminatie ervaren of is uitgescholden (18%). Drie kwart zegt dat dit niet is gebeurd (77%) en 5% weet dit niet. Bij inwoners die zich gediscrimineerd voelen of uitgescholden zijn, is dit vooral op straat gebeurd (12%) of in een openbare gelegenheid (7%).

Vergeleken met voorgaande jaren is hierin niet veel in veranderd.

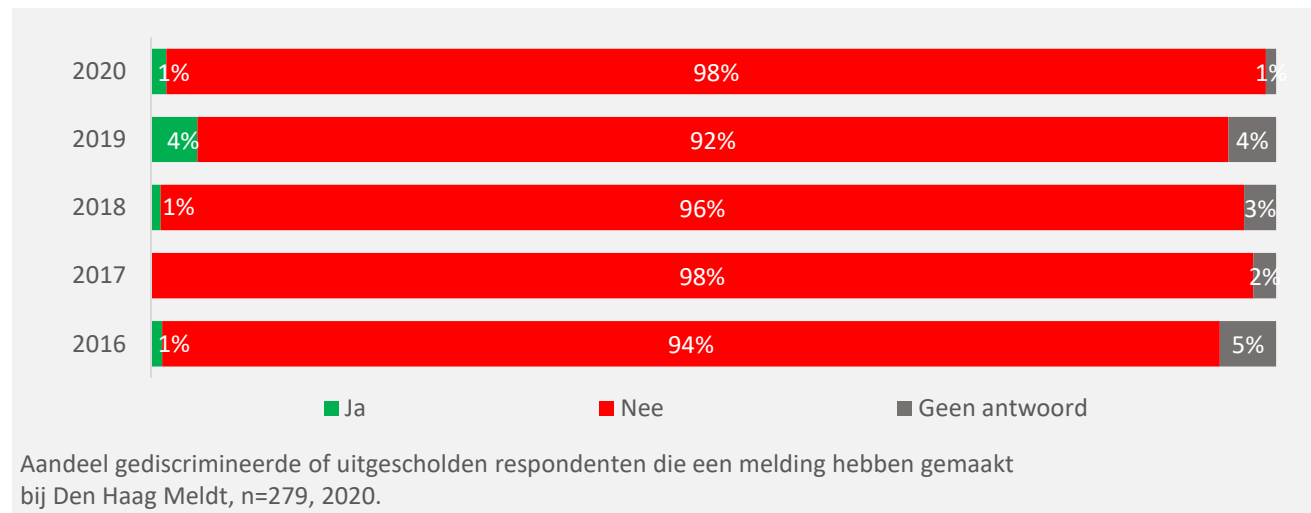
Hagenaars in de leeftijd van 16 tot 30 geven het vaakst aan dat ze uitgescholden of gediscrimineerd zijn op straat (18%).

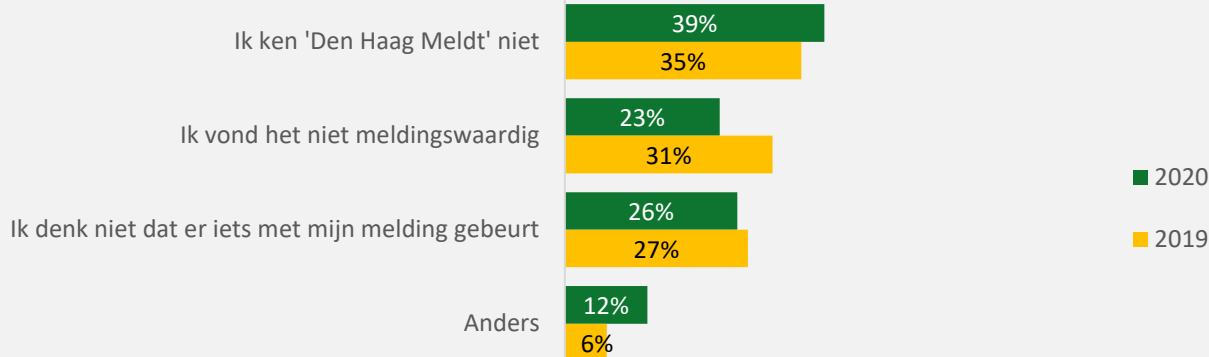

Voor de helft van de respondenten die zijn uitgescholden of gediscrimineerd zijn, hing dit samen met hun afkomst (50%, 8% van alle respondenten). Daarnaast speelt voor een vijfde het geslacht of de godsdienst mee (beide 18%). Ook leeftijd (12%), kleding (12%), gedrag (11%) of seksuele gerichtheid (10%) zijn vaker de aanleiding geweest.

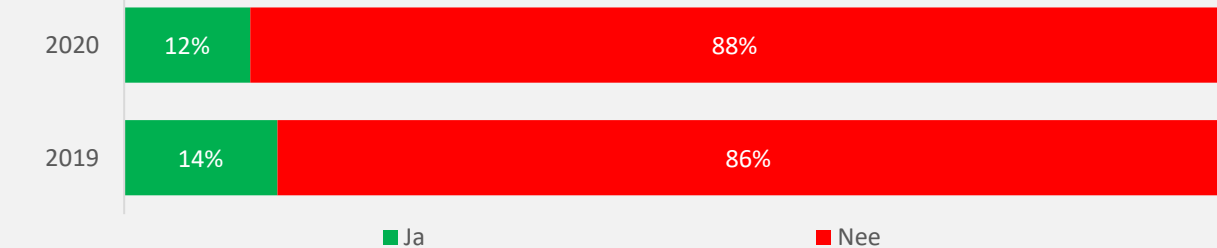
Het uitschelden of discrimineren op basis van afkomst, komt dit jaar meer voor dan in voorgaande jaren (van 40% in 2016 naar 50% in 2020). Hetzelfde geldt voor factoren als godsdienst, leeftijd, kleding en/of seksuele gerichtheid.

Slechts een beperkt aandeel geeft aan 'Den Haag Meldt' door dat men is uitgescholden of gediscrimineerd (1%). De rest doet dit niet (98%). Vergeleken met vorig jaar wordt discriminatie of uitgescholden worden minder vaak gemeld.

Redenen waarom men het voorval niet heeft gemeld, n=272, 2019-2020

Kent u de anti-discriminatievoorziening 'Den Haag Meldt'? 2019-2020

Als u discriminatie ervaart, overweegt u dan om dit te melden bij 'Den Haag Meldt'? 2019-2020

Wanneer inwoners die zijn gediscrimineerd of uitgescholden wordt gevraagd waarom zij dit niet hebben gemeld, dan worden hiervoor meerdere redenen naar voren gebracht. Vier op de tien kennen Den Haag Meldt niet (39%), een iets kleiner deel vond het niet meldenswaardig (23%) en iets meer dan een kwart doet dit niet omdat men denkt dat er niets met de melding gebeurt (26%).

Wanneer aan alle respondenten wordt gevraagd of men de anti-discriminatievoorziening ‘Den Haag Meldt’ kent, dan is dit bij circa een tiende van de inwoners bekend (12%), maar bij een overgrote meerderheid niet (88%). Lager opgeleiden zijn hiervan iets meer op de hoogte dan hoger opgeleiden (resp. 15% en 10%).

Bijna de helft van de Hage­naars overweegt discriminatie te melden als men dit ervaart (48%), ruim de helft zegt van niet (52%). Dit jaar geven minder Hage­naars dan in 2019 (57%) aan dat zij in geval van discriminatie een melding hiervan zouden maken.

Den Haag

Inwonersonderzoek 2020

GGD Haaglanden

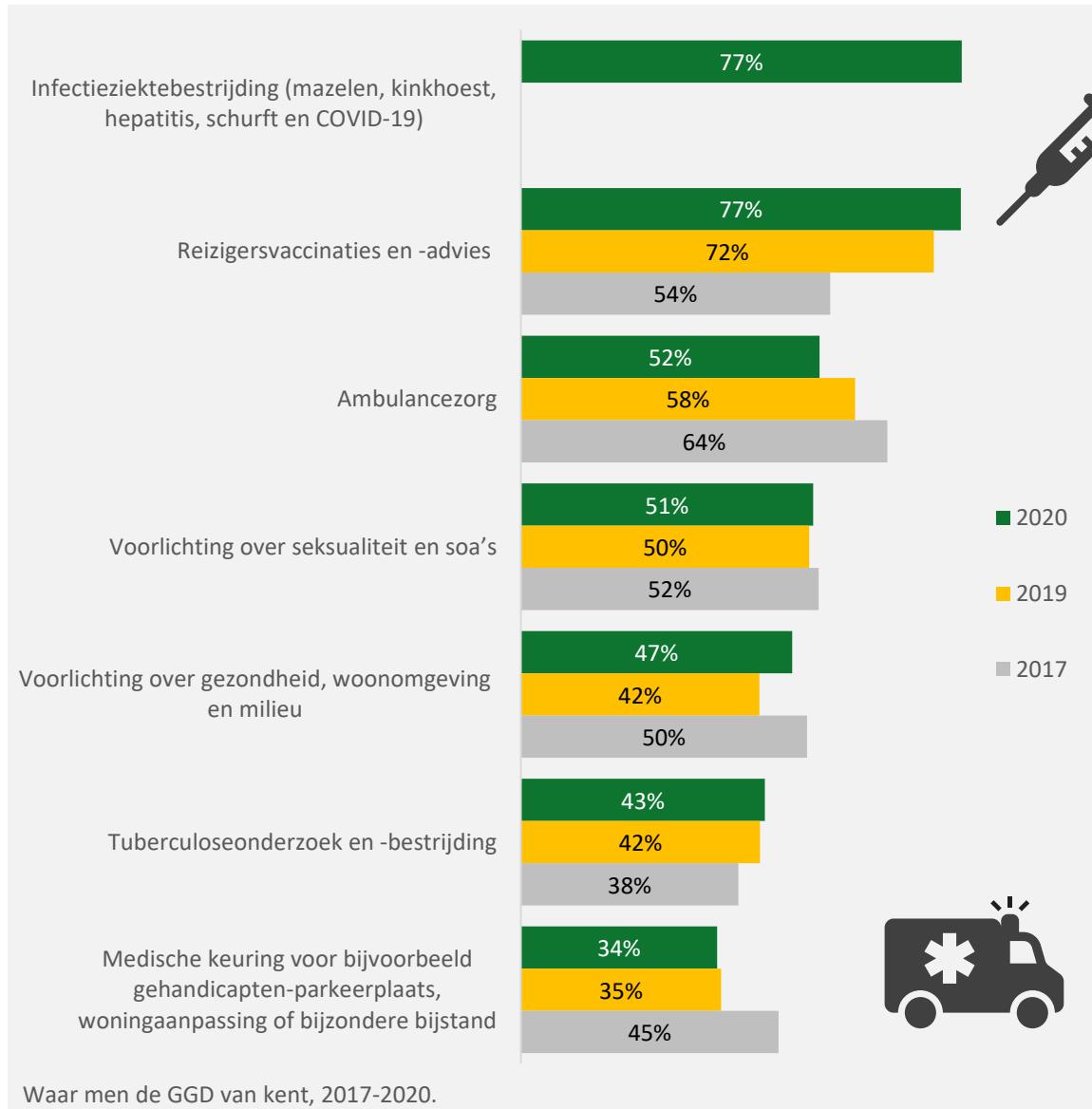

Samenvatting

De GGD Haaglanden maakt deel uit van de gemeente Den Haag en bewaakt, beschermt en bevordert de collectieve gezondheid van de burgers. In de enquête zijn enkele vragen opgenomen die specifiek gaan over de bekendheid met de diensten van de GGD, het contact met en het oordeel over de GGD.

- Van de verschillende diensten worden infectieziektebestrijding en reizigersvaccinaties en -advies het meest genoemd (beiden 77%). Circa de helft is bekend met de ambulancezorg van de GGD (52%), de voorlichting die worden gegeven over seksualiteit en soa's (51%) en over gezondheid, woonomgeving en milieu (47%). De bekendheid van de reizigersvaccinaties en -advies neemt ieder jaar toe en die van de ambulancezorg juist af.
- Een derde van de ondervraagden heeft de afgelopen twee jaar contact gehad met de GGD (32%). Dit is meer dan in voorgaande jaren, waarschijnlijk vanwege COVID-19. Respondenten die contact hebben gehad met de GGD laten zich zeer positief uit over de GGD. Het gemiddelde rapportcijfer voor de dienstverlening van de GGD is een 7,7. Dit is gelijk aan vorig jaar.
- Volgens de respondenten passen veel verschillende termen bij de GGD. Zo passen volgens meer dan de helft de termen 'betrouwbaar' (62% (helemaal) eens), 'veilig' (61%), 'professioneel' (60%) en 'deskundig' (59%) bij de GGD. Er zijn maar heel weinig inwoners die de GGD niet met deze termen associëren. Alle genoemde termen worden vaker geassocieerd met de GGD vergeleken met 2019. Ook hierbij zal COVID-19 zeker een rol spelen.

Bekendheid met de diensten van de GGD

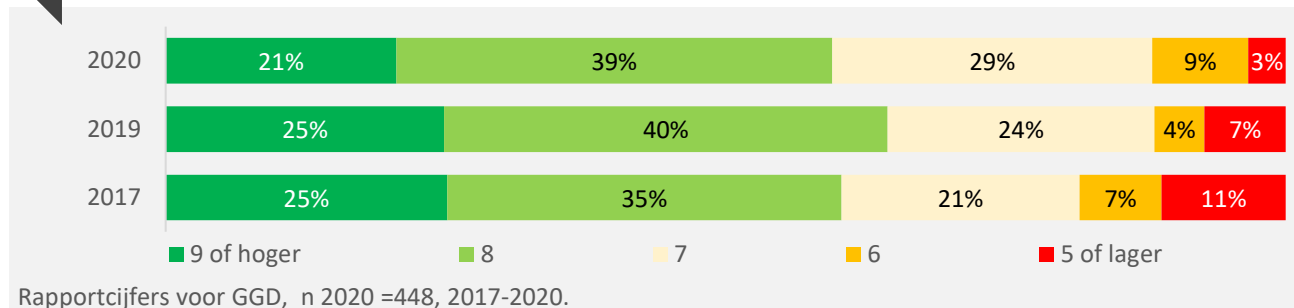
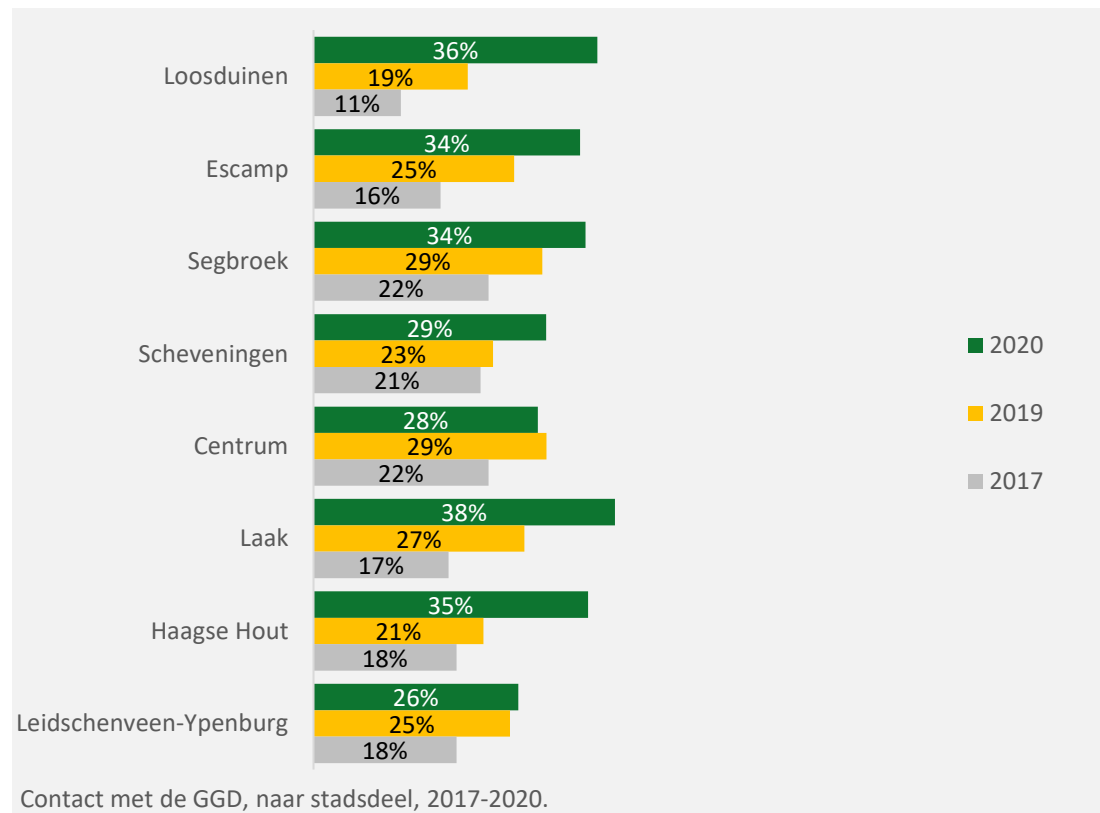
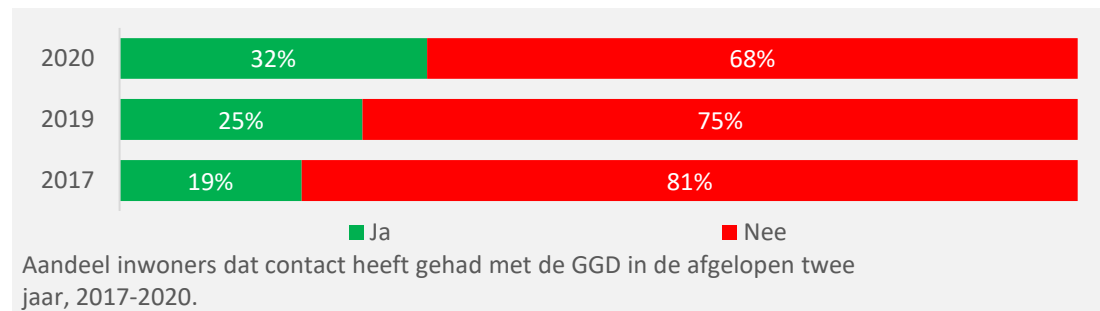

Als wordt gevraagd naar de bekendheid van het dienstenaanbod van de GGD dan is de infectieziektebestrijding (waarschijnlijk door COVID-19) het meest genoemd (77%), samen met reizigersvaccinaties en -advies (eveneens 77%). Circa de helft is bekend met de ambulancezorg van de GGD (52%), de voorlichting die worden gegeven over seksualiteit en soa's (51%) en de voorlichting over gezondheid, woonomgeving en milieu (47%). Drie tot vier op de tien inwoners zijn bekend met de GGD van tuberculoseonderzoek en -bestrijding (43%) en/of weten dat je ook bij de GGD terecht kunt voor bepaalde medische keuringen (34%).

Vrouwen zijn iets meer bekend met de infectiebestrijding (81%) en met de reizigersvaccinaties en -advies (80%). Mannen zijn meer bekend met de ambulancezorg (57%). Voor de voorlichting over seksualiteit geldt dat hoe hoger opgeleid de respondenten zijn, des te bekender dit onderdeel is (laag: 40%, middelbaar: 50%, hoog: 56%), hoewel lager opgeleiden hiermee wel bekender zijn dan vorig jaar (33% in 2019). Ook de respondenten onder de 45 jaar zijn meer bekend met voorlichting over seksualiteit en soa's (16-29: 62%, 30-44: 53%) dan de groep boven de 45 jaar (45-64: 49%, 65-74: 43%, 75+: 25%). Respondenten tussen de 16 en 30 jaar zijn het minst bekend met tuberculosebestrijding door de GGD (32%), respondenten tussen de 65 en 74 jaar het meest (54%). De groep tussen de 45 en 65 jaar is juist het meest bekend met de reizigersvaccinaties en -advies (81%), de 75+ers het minst (60%).

De bekendheid van de reizigersvaccinaties en -advies neemt ieder jaar toe en die van de ambulancezorg neemt juist af. Vergeleken met vorig jaar is men meer bekend met voorlichting over gezondheid, woonomgeving en milieu (van 42% in 2019 naar 47% in 2020).

Contact met de GGD

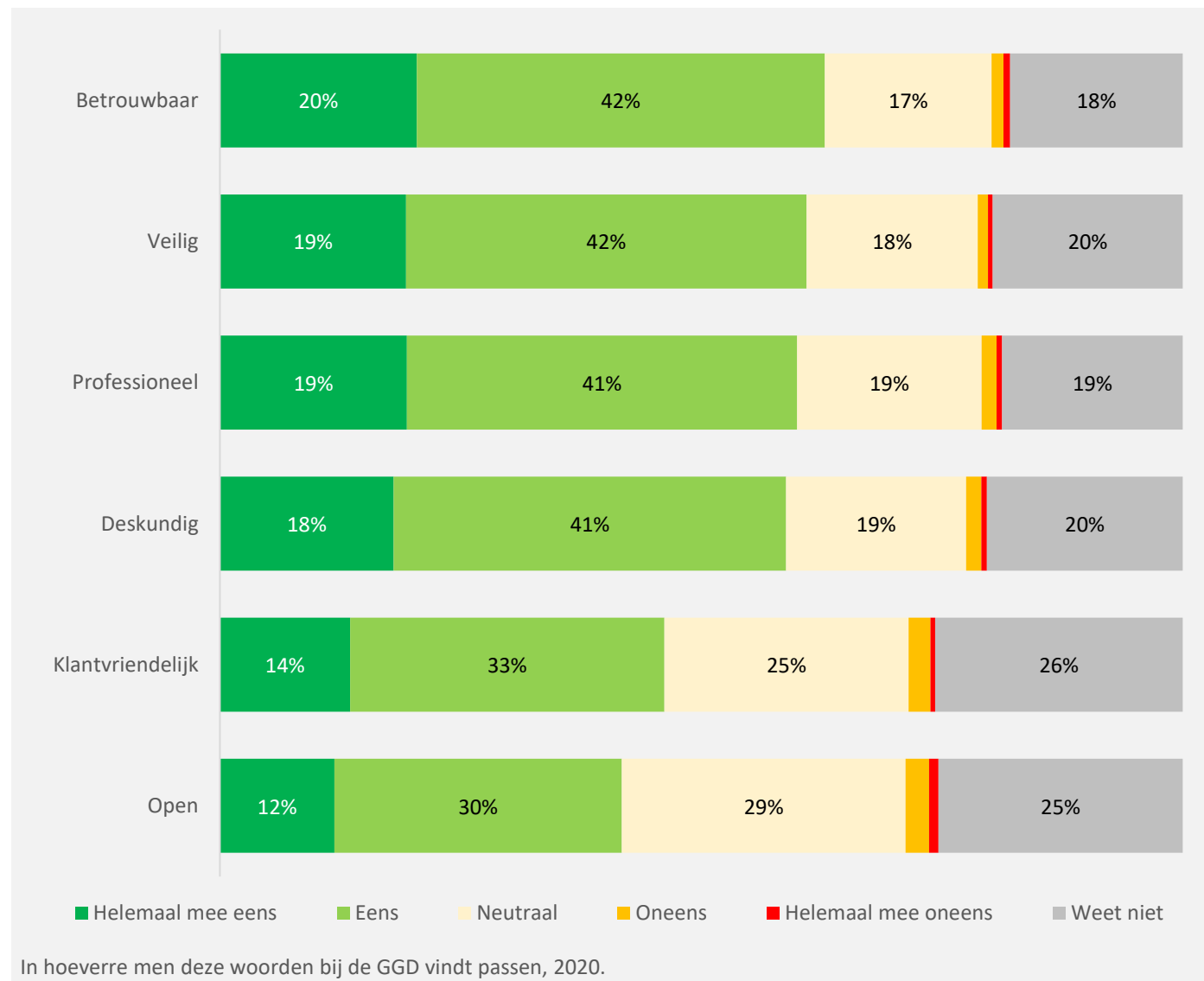
Een derde van de respondenten heeft afgelopen twee jaar contact gehad met de GGD (32%). Men kan bij de GGD langs zijn gegaan of telefonisch of via de website contact hebben gehad. Er is sprake van een toename vergeleken met voorgaande jaren, waarschijnlijk te verklaren door de rol van de GGD bij vragen over en testen op COVID-19 na de uitbraak van COVID-19 begin 2020.

Inwoners van Laak (38%) en Loosduinen (36%) hebben iets vaker dan gemiddeld contact gehad met de GGD, inwoners van Leidschenveen-Ypenburg juist minder vaak (26%).

Vrouwen (36%) hebben meer contact gehad met de GGD dan mannen (29%). Tevens zijn het meer dan gemiddeld inwoners tussen de 16 en 45 jaar (16-29: 34% en 30-44: 39%). Hoe ouder de respondenten, des te minder vaak zij contact hebben gehad met de GGD (45-64: 30%, 65-74: 25%, 75+: 18%).

Respondenten die contact hebben gehad met de GGD laten zich hierover veelal positief uit. Zij geven gemiddeld een 7,7 als rapportcijfer voor de dienstverlening van de GGD. Dit is gelijk aan de vorige meting in 2019 en iets hoger dan in 2017 (7,5). Zes op de tien geven een 8 of hoger (60%), 3% heeft een onvoldoende gegeven.

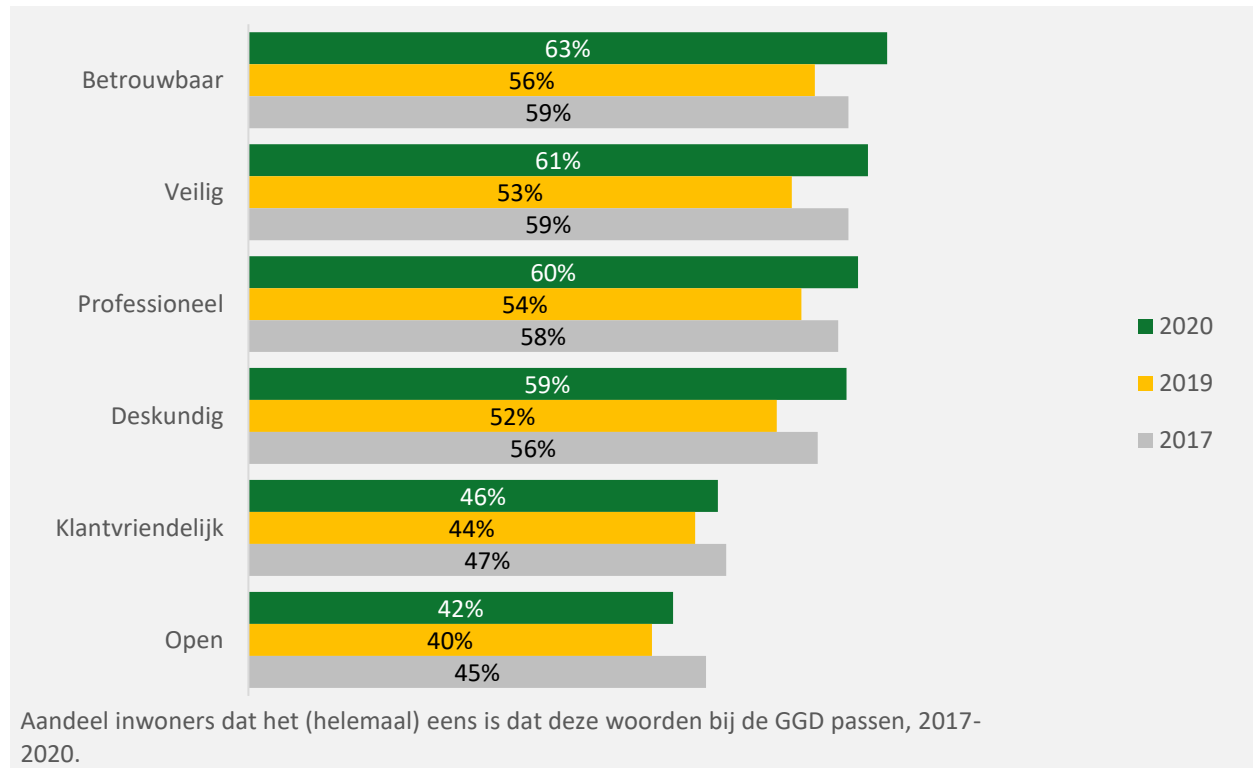
Waardering van de diensten van de GGD

De respondenten is gevraagd of zij een aantal voorgelegde termen van toepassing vinden op de GGD. Meer dan de helft associeert de GGD met de termen: 'betrouwbaar' (62% (helemaal) eens), 'veilig' (61%), 'professioneel' (60%) en 'deskundig' (59%). Ook de andere kwalificaties als 'klantvriendelijk' (47%) en 'open' (42%) worden door ruim vier op de tien inwoners onderschreven. Er zijn maar heel weinig respondenten die van mening zijn dat bovenstaande termen niet passen bij de GGD. Een vijfde tot een kwart kan hierover geen uitspraak doen en de overige inwoners laten zich hierover neutraal uit.

Hoger opgeleiden vinden de woorden 'betrouwbaar' (68%), 'veilig' (65%), 'professioneel' (63%), en 'deskundig' (62%) vaker passen bij de GGD dan middelbaar en lager opgeleiden.

Waardering van de diensten van de GGD – tijdsvergelijking

Men vindt alle termen dit jaar meer op de GGD van toepassing in vergelijking met vorig jaar. De GGD wordt met name meer geassocieerd met 'veilig', 'betrouwbaar' en 'deskundig' (resp. 8%, 7% en 7% meer dan vorig jaar). De belangrijke rol van de GGD tijdens de uitbraak van COVID-19, zal hierop zeker van invloed zijn.

Inwonersonderzoek 2020

Jeugd

Samenvatting

In het inwonersonderzoek zijn vragen gesteld over de bekendheid met en het gebruik van het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG). De vragen over het Centrum voor Jeugd en Gezin zijn alleen gesteld aan respondenten met thuiswonende kinderen van 0 tot 18 jaar. Bij hen is geïnventariseerd waar zij naar informatie zoeken over gezondheid en opvoeden.

- Eén kwart van de respondenten heeft thuiswonende kinderen van 0 tot 18 jaar (23%). Dit is vergelijkbaar met de afgelopen jaren.
- Vier op de vijf ouders van thuiswonende kinderen in Den Haag kennen het Centrum voor Jeugd en Gezin (80%). Dat is vrijwel gelijk aan 2019 (81%). Het CJG is minder dan gemiddeld bekend bij Hagenaars met een niet-westerse achtergrond (73%), hoewel het CJG bij hen dit jaar bekender is dan vorig jaar (69%).
- Als de ouders wordt gevraagd welke activiteiten van het Centrum voor Jeugd en Gezin bij hen bekend zijn, noemen ze net als in voorgaande metingen vooral de functie van het consultatiebureau, de jeugdarts of jeugdverpleegkundige (91%). Een derde tot een kwart noemt jeugdhulp of gezinscoach (31%), het opvoedsteunpunt of pedagogisch adviseur (25%) en/of bijeenkomsten of cursussen over opvoeden en opgroeien (24%). Het opvoedsteunpunt wordt minder vaak genoemd dan in voorgaande jaren.
- Voor informatie over opvoeden en opgroeien van kinderen doen de ouders het meest een beroep op het eigen netwerk (79%). Dat gebeurt dit jaar beduidend vaker dan in voorgaande jaren. Ook worden het internet of sociale media hiervoor geraadpleegd (56%), maar wel iets minder vaak dan vorig jaar (63%). Daarnaast wordt informatie gehaald bij de huisarts (42%), op school (41%) of bij het CJG (39%). Lager opgeleiden maken veel minder gebruik van vrijwel alle informatiebronnen dan gemiddeld.

Bekendheid en activiteiten van het CJG

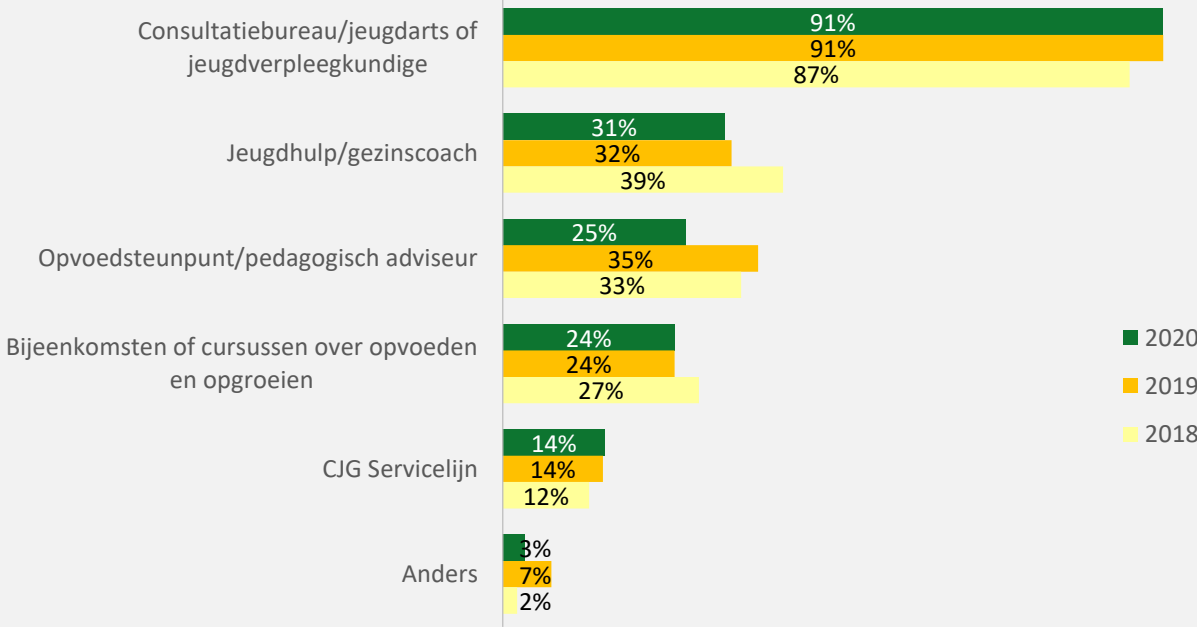
Eén op de vier respondenten heeft thuiswonende kinderen tussen 0 en 18 jaar (23%). Dat is vergelijkbaar met de afgelopen jaren. De vragen over jeugd en het Centrum voor Jeugd en Gezin zijn alleen aan deze respondenten gesteld.

Vier op de vijf ouders met thuiswonende kinderen zijn bekend met het Centrum voor Jeugd en Gezin (80%), wat vergelijkbaar is met 2019 (81%) en hoger dan in 2018 (69%). Het CJG is het meest bekend in Escamp (88%), Segbroek (87%), Loosduinen (84%) en Laak (83%) en het minst in Centrum (63%) en Scheveningen (67%). De bekendheid is lager onder Hagenaars met een niet-westerse achtergrond (73%), hoewel dit percentage in 2019 nog lager was (69%).

Net als in voorgaande metingen zijn de respondenten het meest bekend met de consultatiebureauafunctie van het Centrum voor Jeugd en Gezin (91%), op afstand gevolgd door jeugdhulp/gezinscoach (31%), het opvoedsteunpunt/pedagogische adviseur (25%), de bijeenkomsten of cursussen over opvoeden en opgroeien (24%) en de CJG Servicelijn (14%). In de categorie 'anders' is nog genoemd dat men het centrum beroepsmatig kent. De cijfers lijken sterk op die van voorgaande jaren, alleen het opvoedsteunpunt is minder vaak genoemd dan vorig jaar (van 35% in 2019 naar 25% in 2020).

Aandeel respondenten dat thuiswonende kinderen van 0 tot 18 jaar heeft, 2016-2020.

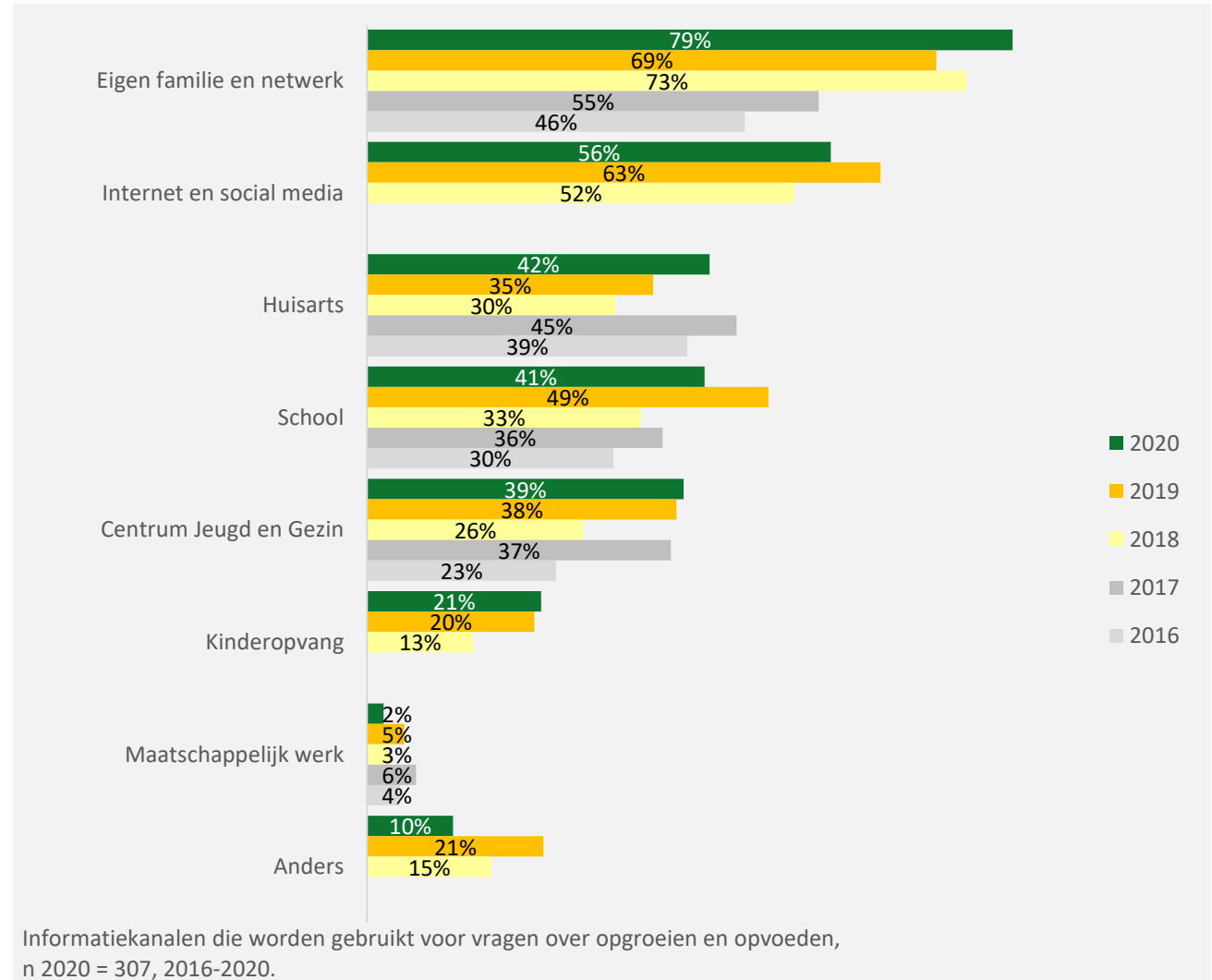

Van welke activiteiten men het Centrum voor Jeugd en Gezin kent, n 2020 = 307, 2018-2020.

Voor informatie over opgroeien en opvoeden doen acht op de tien ouders een beroep op het eigen netwerk (79%). Iets meer dan de helft van de ouders raadpleegt hiervoor het internet of sociale media (56%). Vier op de tien gaan te rade bij de huisarts (41%), school (41%) of het Centrum voor Jeugd en Gezin (39%). Een vijfde haalt informatie van de kinderopvang (21%) en slechts een heel klein deel van het maatschappelijk werk (2%). In de categorie “anders” wordt onder andere genoemd: boeken, de eigen opleiding, beroepsmatige kennis en het eigen inzicht/gezond verstand.

De eigen familie of het eigen netwerk wordt dit jaar beduidend vaker geraadpleegd over opgroeien en opvoeden van de kinderen dan bij de voorgaande meting (van 69% in 2019 naar 79% in 2020). Ook gebruikt men de huisarts vaker als informatiebron (van 35% in 2019 naar 42% in 2020). Het internet en de school zijn hiervoor minder vaak geraadpleegd.

Lager opgeleiden maken veel minder gebruik van alle informatiebronnen dan gemiddeld (met uitzondering van maatschappelijk werk). Dat was in 2018 en 2019 ook zo.

Den Haag

Inwonersonderzoek 2020

Emancipatie

Samenvatting

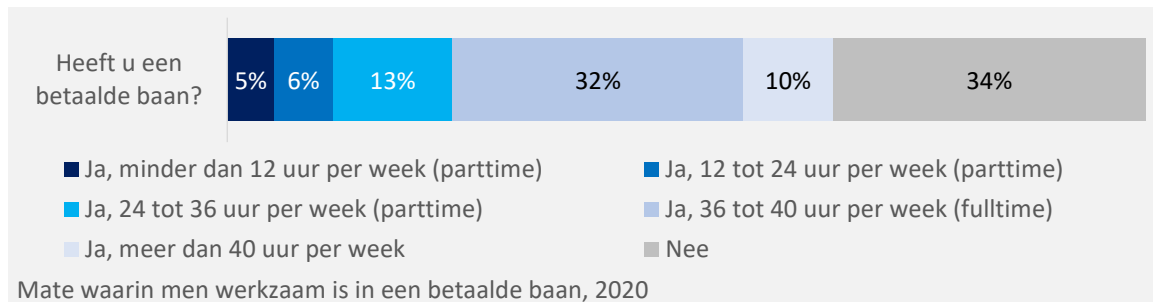
De gemeente Den Haag vindt het belangrijk dat iedereen in Den Haag zichzelf kan zijn en iedereen gelijk wordt behandeld. In dit kader zijn in het inwonersonderzoek vragen gesteld over hoe de verdeling van betaald werk en zorgtaken is geregeld binnen de huishoudens in Den Haag, wat de opvattingen zijn over emancipatie en hoe de Hagenaars denken over de positie van LHBTI-personen.

- Twee op de drie respondenten hebben een betaalde baan, waarvan de helft een fulltime baan heeft en één op de tien zelfs meer dan 40 uur per week werkt. Mannen werken vaker minimaal 36 uur per week (53%) dan vrouwen (31%). Vrouwen werken vaker 24 uur of minder (15% tegenover 8% van de mannen).
- Acht op de tien Hagenaars verdienen genoeg om in het eigen onderhoud te kunnen voorzien, twee op de tien echter niet. Dit zijn vooral respondenten die minder dan 12 uur per week werken, die geen werk kunnen vinden of waarvan de werkgever niet meer uren aanbiedt.
- Eén op de zes Hagenaars voelt zich weleens gediscrimineerd op basis van sekse of gender. Vrouwen hebben hier meer last van (26%) dan mannen (6%). Ook LHBTI-personen voelen zich vaker gediscrimineerd (24%). Een kwart heeft ooit te maken gehad met seksueel overschrijdend gedrag. Ook hierbij gaat het veel vaker om vrouwen (42%) dan mannen (10%).
- Circa negen op de tien Hagenaars vinden het vanzelfsprekend dat mannen en vrouwen gelijke kansen hebben (94%), in gelijke posities gelijke beloningen moeten krijgen (93%) en dezelfde kansen moeten benutten (88%). Wanneer men kinderen krijgt, vindt een deel het vanzelfsprekend dat vrouwen minder gaan werken (36%), maar een vergelijkbaar aandeel ook juist niet (37%). De man moet volgens een groter deel van de Hagenaars minder gaan werken (42%) dan hetzelfde aantal uren blijven werken (27%). Vrouwen laten zich over het algemeen progressiever uit over de rol van de vrouw in het gezin dan mannen.
- Iets meer dan één op de drie Hagenaars voelt zich soms of vaak onveilig. Voor vrouwen geldt dit iets sterker. Gevoelens van onveiligheid spelen vooral op plekken waar jongeren rondhangen, maar ook op straat in de eigen buurt en rondom uitgaansgelegenheden.

Samenvatting

- Vrijwel alle respondenten voelen zich man (49%) of vrouw (48%). Slechts een heel klein deel voelt zich zowel man als vrouw (1%).
- Hageenaars zijn vaker van mening dat het geweld tegen LHBTI-personen eerder is toegenomen (28%) dan afgenomen (7%).
- De houding tegenover LHBTI-personen is over het algemeen heel tolerant. Vrijwel iedereen vindt dat LHBTI-personen hun leven moeten kunnen leiden zoals zij dat willen. Ongeveer negen op de tien zijn van mening dat zij gelijke rechten moeten hebben als heteroseksuelen en twee derde vindt dat de politie hard(er) moet optreden tegen discriminatie van LHBTI-personen. Maar een klein aandeel van de Hageenaars heeft er problemen mee wanneer een kind op school les zou krijgen van een LHBTI-leraar of lerares of wanneer blijkt dat een familielid hiertoe zou behoren. Circa één op de vijf Hageenaars vindt het aanstootgevend als twee mannen in het openbaar zoenen en één op de zes als het gaat om twee vrouwen. Over of het scheldwoord 'homo' tot een boete zou moeten leiden, zijn de meningen verdeeld.
- Hageenaars hebben er weinig moeite mee wanneer een vriend of vriendin zijn of haar lichaam wil laten aanpassen naar het andere geslacht. Ook geeft maar een klein aandeel aan liever niet om te gaan met mensen van wie niet duidelijk is of ze man of vrouw zijn. Circa één op de tien is van mening dat er iets mis is met mensen die zich geen man of vrouw voelen, mannen zich mannelijk moeten gedragen en kleden en vrouwen vrouwelijk. Een kwart vindt het belangrijk te weten of iemand man of vrouw is wanneer men iemand ontmoet.
- Dat een lichaamsbevestigende operatie wettelijk geregeld zou moeten zijn, is de helft het mee eens en een kwart vindt dit niet nodig.

Mate waarin men werkzaam is

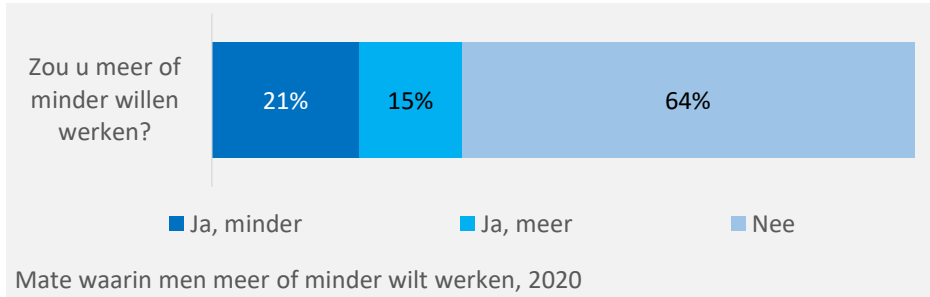
Twee derde van de respondenten heeft een betaalde baan, waarvan de helft (32%) een fulltime baan heeft (36 tot 40 uur per week). Eén op de tien respondenten werkt meer dan 40 uur per week. De overige respondenten werken minder dan 24 uur (13%).

Mannen werken vaker fulltime (38%) of zelfs meer dan 40 uur (14%) dan vrouwen (resp. 25% en 6%). Vrouwen werken vaker in deeltijd, waarvan het grootste deel tussen de 24 en 36 uur (18% tegenover 8% van de mannen) of minder dan 24 uur (15% tegenover 8% van de mannen).

Eén op de drie respondenten heeft geen betaalde baan. Dit aandeel is bij vrouwen (36%) iets hoger dan bij mannen (32%). Daarnaast zijn het vaker lager opgeleiden (66%) die geen baan hebben dan hoger opgeleiden (21%). Bij lager opgeleiden is dit bij vrouwen (72%) nog iets extremer dan bij mannen (60%). Bij hoger opgeleiden is het verschil tussen vrouwen en mannen kleiner (resp. 24% en 19%). Het merendeel werkt niet omdat men gepensioneerd is of te oud om te werken (26%). De overige Hagenaars werken niet omdat men nog studeert of op school zit (14%), men voor de kinderen zorgt (12%), men tijd voor zichzelf wil (11%) of vanwege de gezondheid (10%). Vrouwen hebben vaker geen werk omdat ze voor de kinderen zorgen dan mannen (18% tegenover 3% van de mannen).

Voorzien in het eigen onderhoud

Op de vraag of men meer zou willen werken antwoordt twee derde ontkennend (64%). Eén op de vijf zou minder willen werken (21%) en circa één op de zes juist meer (15%). Onder respondenten die meer dan 40 uur werken is het animo om minder te werken het grootst (44%), maar ook respondenten die 36 tot 40 uur werken willen dit meer dan gemiddeld (37%). Respondenten die minder dan 24 uur werken, willen juist vaker meer uren werken (30%). Tussen mannen en vrouwen is er nauwelijks verschil.

Acht op de tien respondenten verdienen genoeg om in het eigen onderhoud te voorzien (80%). Bij twee van de tien is dit niet het geval. Respondenten met een hoog opleidingsniveau hebben hier veel minder moeite mee (11% onvoldoende tegenover 20% gemiddeld) en gezinnen met kinderen juist meer dan gemiddeld (27%). Tussen mannen en vrouwen is het verschil beperkt (17% van de mannen tegenover 21% van de vrouwen). Hoog opgeleide mannen hebben veel minder last dan hoog opgeleide vrouwen dat ze niet genoeg verdienen om in het eigen onderhoud te voorzien (7% tegenover 14% van de vrouwen). Lager en middelbaar opgeleide vrouwen hebben juist veel vaker moeite om in het eigen onderhoud te kunnen voorzien (resp. 30% en 29%). Ook lager opgeleiden mannen worden hier meer dan gemiddeld mee geconfronteerd (26% van de lager en middelbaar opgeleide mannen).

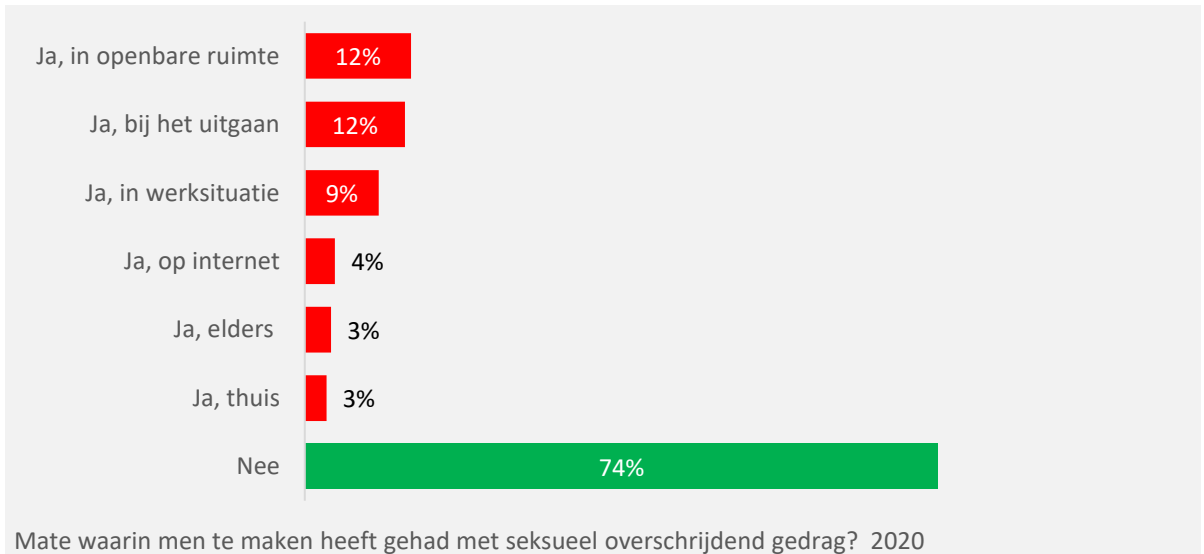
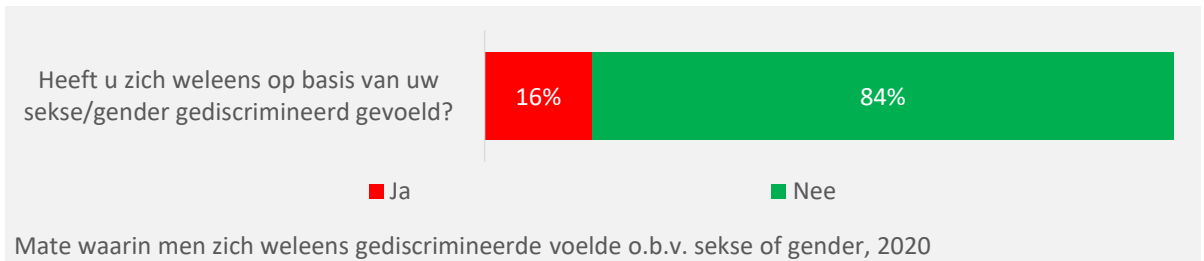
Van de respondenten die minder dan 12 uur per week werken, verdient slechts een kwart voldoende om in het eigen onderhoud te voorzien (26%). Van de respondenten die niet werken, geeft een derde aan niet voldoende te verdienen om in het eigen onderhoud te kunnen voorzien. Hierbij gaat het vooral om respondenten die geen werk kunnen vinden (58% kan niet rondkomen) of om respondenten waarvan de werkgever niet meer uren aanbiedt (46%).

Respondenten die niet in hun onderhoud kunnen voorzien, geven meer dan gemiddeld aan meer te willen werken (52% tegenover 15% gemiddeld).

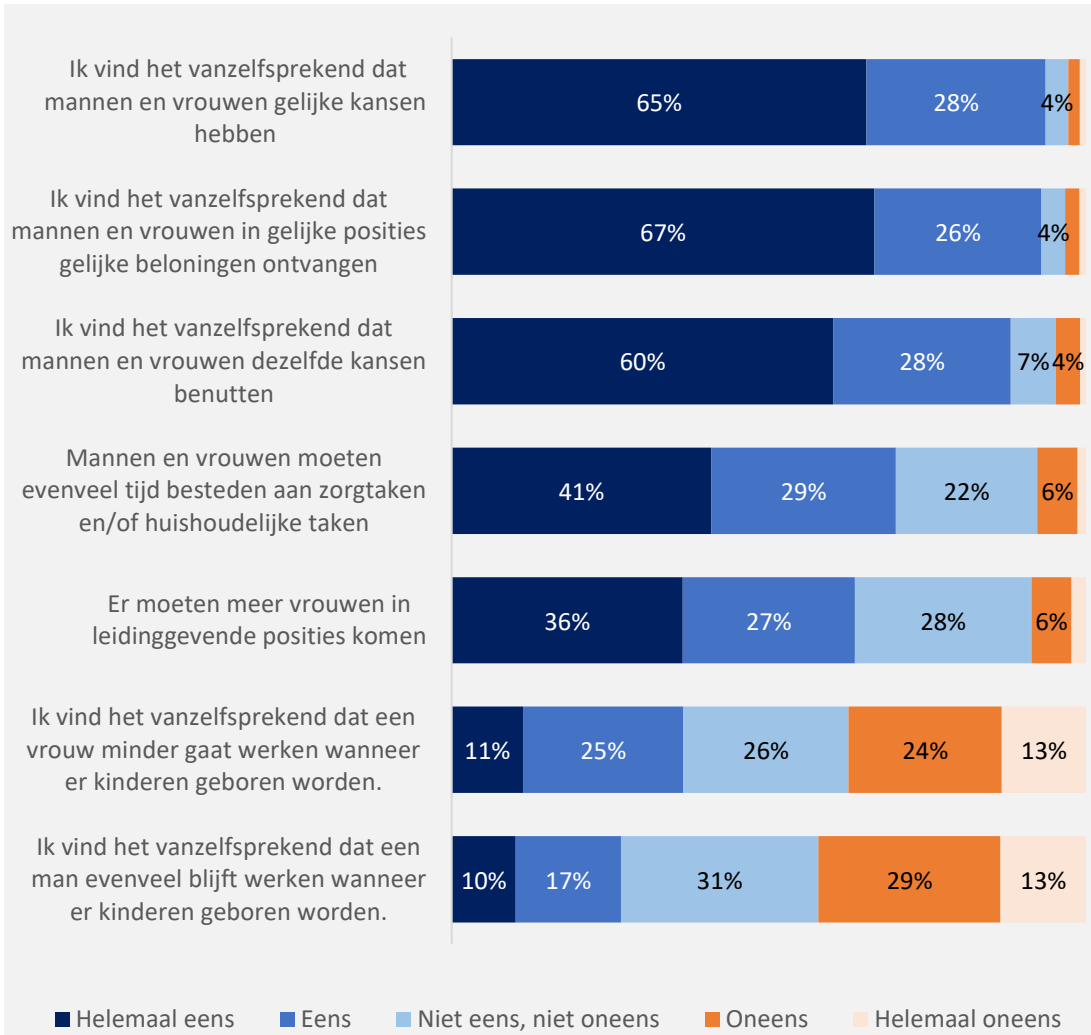
Gender discriminatie en seksueel overschrijdend gedrag

Eén op de zes Hagenaars geeft aan zich weleens gediscrimineerd gevoeld te hebben op basis van sekse of gender. Vrouwen voelen zich veel vaker gediscrimineerd dan mannen (26% van de vrouwen tegenover 6% van de mannen). Ook zijn het vaker LHBT-personen die zich gediscrimineerd voelen (24%). Het zijn ook meer dan gemiddeld jongere Hagenaars die hiermee te maken hebben gehad (26% van de 16 tot 30-jarigen). Bij 65-plussers speelt dit veel minder (8%). Hoger opgeleiden hebben vaker te maken met discriminatie (20%) dan lager opgeleiden (5%).

Een kwart heeft ooit te maken gehad met seksueel overschrijdend gedrag (26%) ofwel in de openbare ruimte (12%), bij het uitgaan (eveneens 12%) of in de werksituatie (9%). Vrouwen (42%) hebben dit veel vaker meegemaakt dan mannen (10%). Het is vaker dan gemiddeld Hagenaars tot 30 jaar overkomen (35%) en ook vaker hoger opgeleiden (32%).

Stellingen over emancipatie

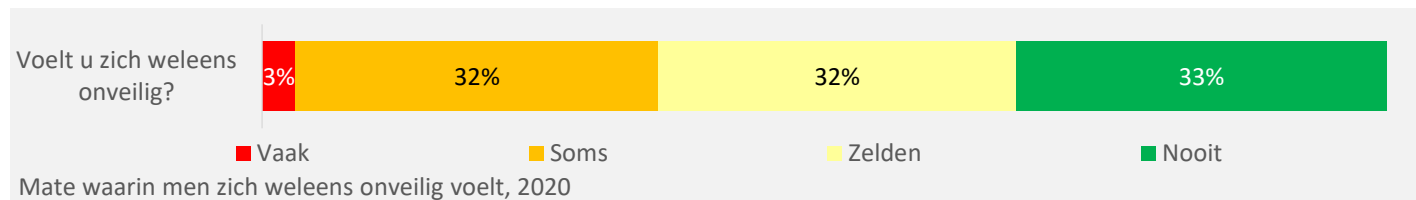

Mate waarin men het eens is met opvattingen over emancipatie, 2020

De respondenten hebben verschillende stellingen voorgelegd gekregen over de positie van mannen en vrouwen in onze samenleving. Hieruit komt naar voren dat vrijwel alle Hagenaars van mening zijn dat mannen en vrouwen dezelfde kansen hebben (94%), dat mannen en vrouwen in dezelfde posities ook een gelijke beloning moeten krijgen (93%) en dat het vanzelfsprekend is dat mannen en vrouwen dezelfde kansen benutten (88%). Wanneer het gaat om het besteden van tijd aan zorgtaken en huishoudelijke taken dan is nog steeds een merendeel van mening dat dit gelijk verdeeld zou moeten zijn (70%), maar de overige Hagenaars laten zich voornamelijk neutraal hierover uit (20%) of zijn van mening dat dit niet zo zou moeten zijn (7%). Een vergelijkbaar beeld komt naar voren wanneer het gaat om de stelling dat meer vrouwen in leidinggevende posities moeten komen (64% mee eens, 28% neutraal en 8% niet mee eens). Over de rol van vrouwen wanneer er kinderen geboren worden, lopen de meningen nogal uiteen: iets meer dan een derde is van mening dat vrouwen dan minder gaan werken (36%), maar een vergelijkbaar aandeel vindt van niet (37%). Kijken we naar de rol van de man wanneer er kinderen worden geboren, dan vindt een groter deel dat de man minder gaat werken (42%) dan dat de man evenveel blijft werken (27%).

Heel groot zijn de verschillen niet tussen mannen en vrouwen. Wel zijn vrouwen het vaker helemaal eens met de stellingen. Wanneer het gaat om de stelling of meer vrouwen in een leidinggevende positie moeten komen dan zijn vrouwen (77%) het vaker eens met deze stelling dan mannen (50%). Ook over de taakverdeling in het huishouden zijn vrouwen (76%) iets vaker van mening dat de verdeling gelijk zou moeten zijn dan mannen (64%). Mannen willen zelf ook vaker evenveel blijven werken (31%) dan dat vrouwen dat willen (22%). Wanneer het gaat om het werken van de vrouw dan zijn mannen vaker van mening dat de vrouw minder moet gaan werken (41%) dan de vrouwen zelf (32%).

Onveilig voelen

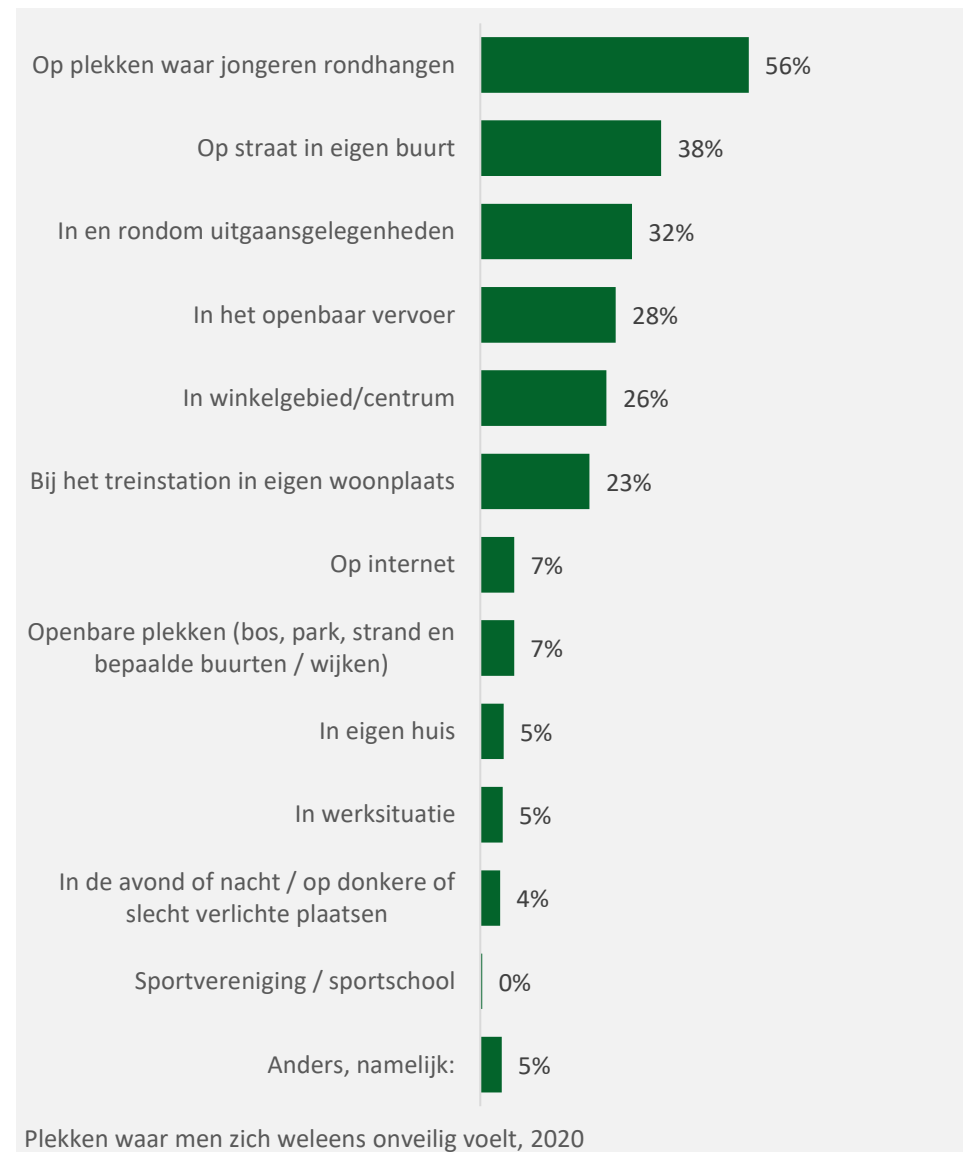

Wanneer Hagenaars de vraag krijgen of ze zich weleens onveilig voelen dan lopen de meningen hierover aardig uiteen. Zo voelt circa één op de drie Hagenaars zich weleens onveilig (35%: 3% vaak en 32% soms), een vergelijkbaar aandeel voelt zich zelden (32%) of nooit onveilig (33%).

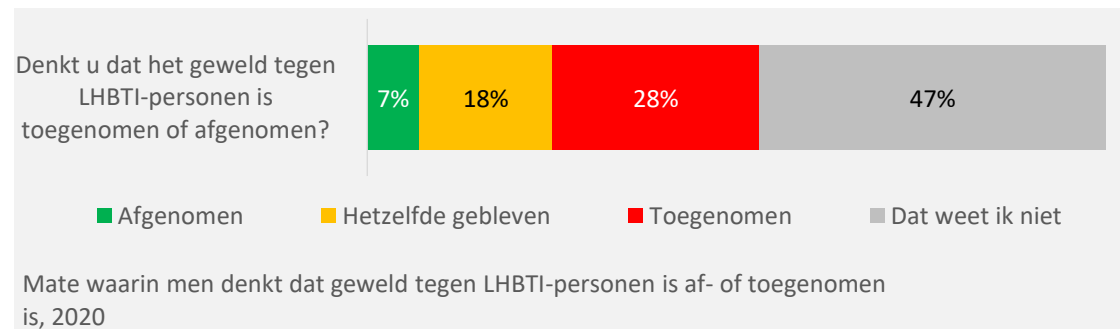
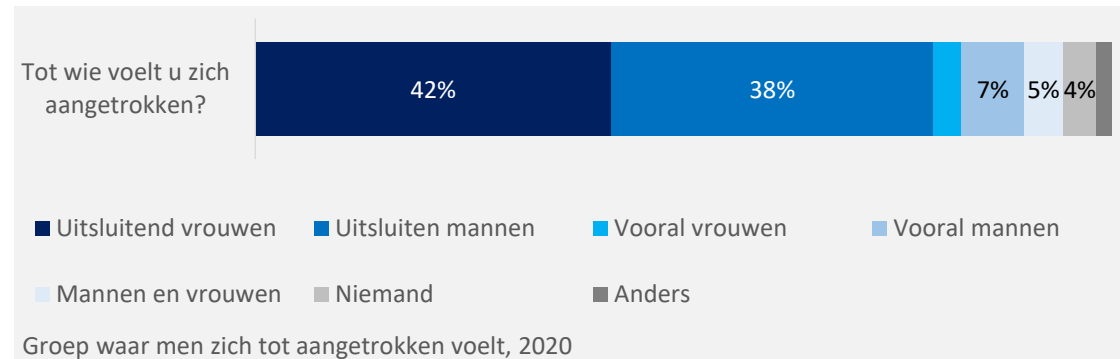
Vrouwen voelen zich vaker soms onveilig (39%) en mannen juist vaker nooit (40%). Hagenaars tot 30 jaar voelen zich vaker vaak onveilig (7%). LHBT-personen voelen zich vrijwel niet onveiliger dan gemiddeld (5% vaak onveilig, 33% soms). Inwoners van 45 jaar of ouder hebben minder last van onveiligheidsgevoelens. Vooral 75-plussers voelen zich vaker nooit onveilig (49%). Naar opleidingsniveau valt op dat lager opgeleiden zich vaker nooit onveilig voelen (41%) dan middelbaar (31%) of hoger opgeleiden (30%). Inwoners van Centrum (6% vaak) en van Loosduinen (5%) voelen zich vaker onveilig.

Hagenaars die zich weleens onveilig voelen, geven aan dat dit vooral speelt op plekken waar jongeren rondhangen (56%), gevolgd door op straat in de eigen buurt (38%), rondom uitgaansgelegenheden (32%), in het openbaar vervoer (28%), het winkelgebied of het centrum (26%) of bij het treinstation in Den Haag (23%).

Hagenaars die zich vaak onveilig voelen, voelen dit meer dan gemiddeld in de eigen straat (84%), op plekken waar jongeren rondhangen (73%), bij een treinstation in Den Haag (52%), in het winkelgebied of het centrum (50%), bij uitgaansgelegenheden (50%), maar ook in de eigen woning (21%).

LHBTI-personen

Hagenaars hebben ook een aantal vragen gekregen over de positie van LHBTI-personen, dat staat voor lesbische meisjes/vrouwen, homoseksuele jongens/mannen, biseksuele personen, transgenders en personen met een intersekse conditie (een lichaam wat zowel mannelijke als vrouwelijke kenmerken vertoont).

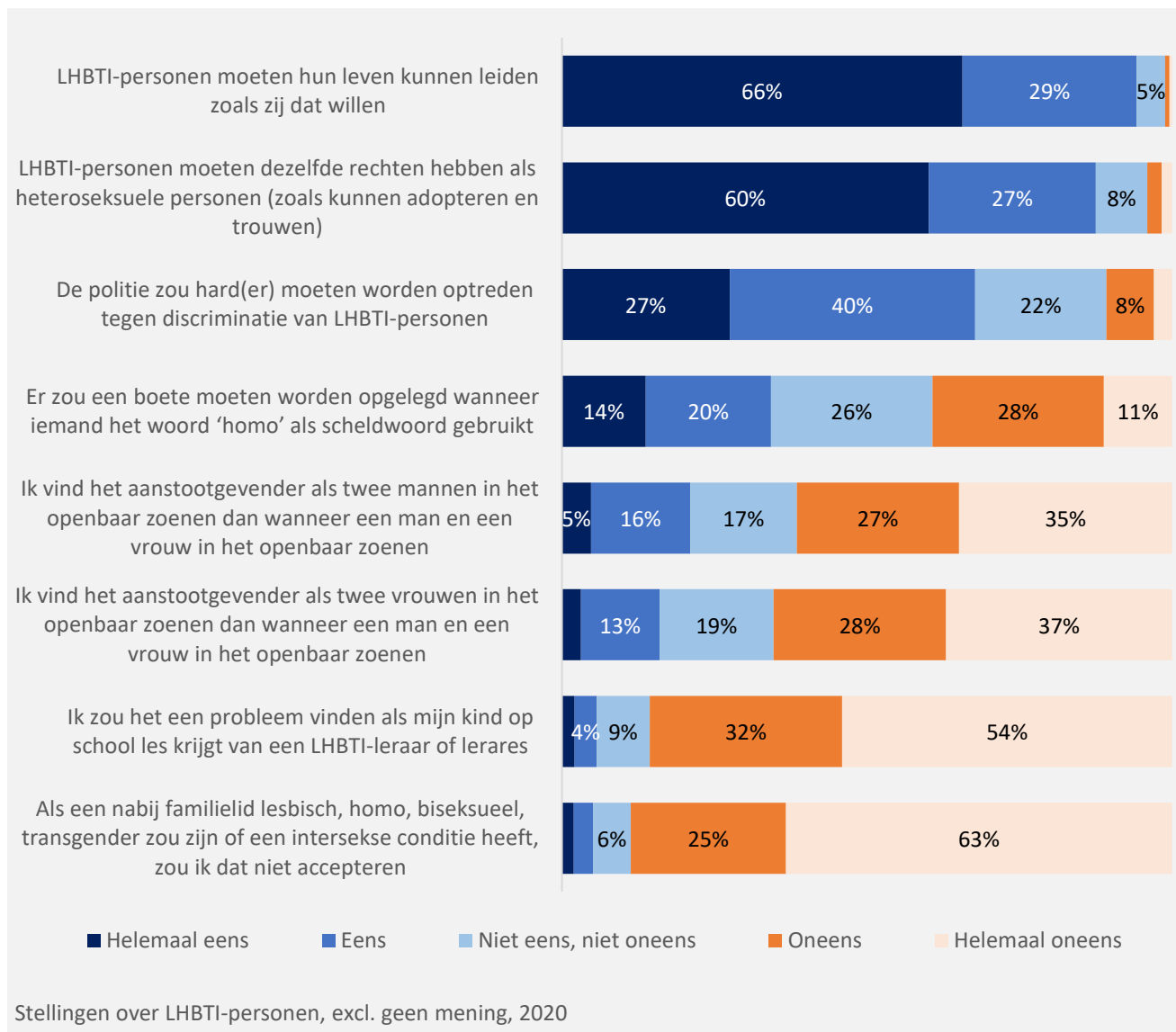
Wanneer Hagenaars de vraag krijgen wat zij voor hun gevoel zijn, dan voelt bijna de helft zich man (49%) en de andere helft vrouw (48%). Een heel klein deel voelt zich zowel man als vrouw (1%), 2% weet het niet en 1% zegt zich anders te voelen.

Vier op de tien Hagenaars voelen zich uitsluitend aangetrokken tot vrouwen (42%) en nog eens 3% vooral tot vrouwen. Daarnaast geeft 38% aan zich uitsluitend tot mannen aangetrokken te voelen en 7% vooral tot mannen. Bij één op de twintig Hagenaars maakt het geslacht niet uit en nog eens 4% geeft aan zich tot niemand aangetrokken te voelen. Het zijn meer dan gemiddeld vrouwen die zich tot zowel mannen als vrouwen aangetrokken voelen (7%) dan mannen (2%).

Van de Hagenaars die zich vrouw voelen, voelt 2% zich uitsluitend tot vrouwen aangetrokken. Van de Hagenaars die zich man voelen, voelt 6% zich uitsluitend tot mannen aangetrokken.

Het geweld tegen LHBTI-personen is volgens de respondenten vaker toegenomen (28%) dan afgenomen (7%). Bijna de helft van de Hagenaars weet dit niet (47%).

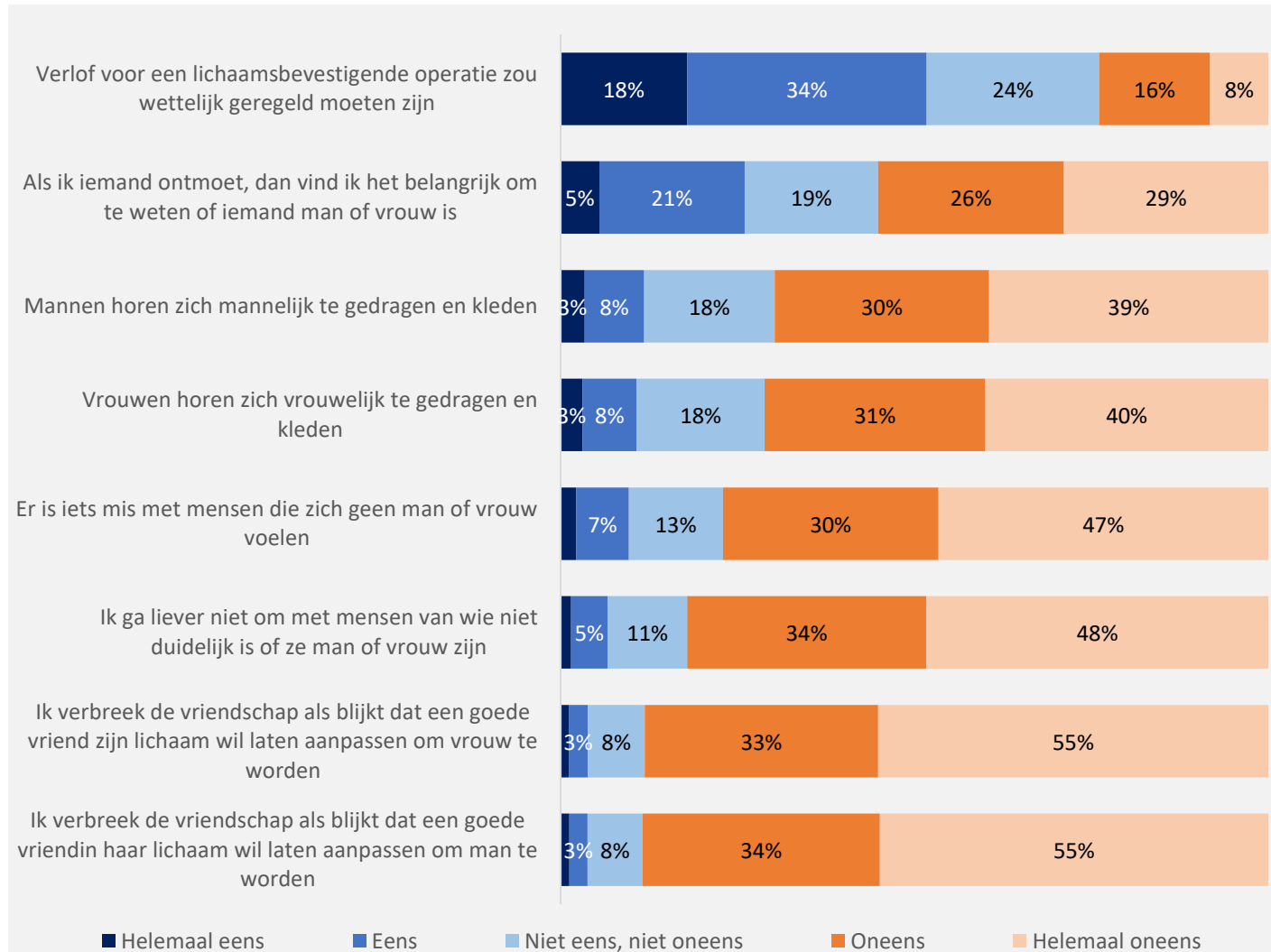
Stellingen over LHBTI-personen

Circa negen op de tien Hagenaars zijn van mening dat LHBTI-personen hun leven moeten leiden zoals ze dat willen (95%) en dat ze dezelfde rechten moeten hebben als heteroseksuele personen als het gaat om bijvoorbeeld het adopteren van kinderen of het trouwen. Het aandeel dat het hier niet mee eens is, is beperkt (resp. 1% en 4%). Twee op de drie Hagenaars geven aan dat de politie harder zou moeten optreden tegen discriminatie van LHBTI-personen, één op de tien vindt van niet (11%). Over of het woord 'homo' als scheldwoord een boete zou moeten opleveren, zijn de meningen verdeeld: 34% vindt van wel en een net iets groter aandeel vindt van niet (39%). Het zoenen in het openbaar door twee mannen of vrouwen wordt door een meerderheid niet minder afgekeurd dan wanneer een man en een vrouw zoenen in het openbaar: resp. 62% en 65% tegenover één vijfde die dit wel aanstootgevend vindt bij twee mannen (21%) en één zesde bij twee vrouwen (16%). Hagenaars hebben er over het algemeen weinig moeite mee als kinderen op school les zouden krijgen van een LHBTI-persoon (86% niet en 6% wel) of als een nabij familielid een LHBTI-persoon zou zijn (89% niet en 5% wel).

Een deel van de respondenten heeft op deze vragen geen antwoord gegeven (6% tot 11%).

Stellingen over transgender personen

Stellingen over transgender personen, excl. geen mening, 2020

Over het wettelijk regelen van de mogelijkheid om verlof te krijgen voor een lichaamsbevestigende operatie zijn meer Hagenaars positief (52%) dan negatief (24%). Een kwart van de Hagenaars vindt het belangrijk te weten of iemand een man of vrouw is bij een ontmoeting, iets meer dan de helft vindt dit onbelangrijk (55%). Daarnaast vindt een ruime meerderheid dat mannen zich niet mannelijk hoeven te gedragen en te kleden (69%). Als het gaat om vrouwen dan is het oordeel hierover vergelijkbaar (71%). Bijna één op de tien Hagenaars is van mening dat er iets mis is met mensen die zich geen man of vrouw voelen (9%), een overgrote meerderheid is het hiermee niet eens (77%). Er zijn maar weinig Hagenaars die aangeven liever om te gaan met mensen van wie duidelijk is of ze een man of vrouw zijn (6%), voor een ruime meerderheid geldt dit niet (81%). Het verbreken van vriendschappen omdat blijkt dat een goede vriend of vriendin zijn of haar lichaam wil aanpassen om man dan wel vrouw te worden, speelt nauwelijks bij de respondenten (4%).

Van de respondenten heeft circa 10% geen antwoord gegeven op deze vragen. Alleen over het krijgen van verlof laat circa één op de vijf respondenten zich niet uit.

Onderzoeksverantwoording

Vragenlijst

De vragenlijst bestaat uit vraagblokken (hoofdstukken) die door en met de diensten en afdelingen van de gemeente Den Haag zijn samengesteld. Veel vraagblokken worden ieder jaar of elke twee jaar herhaald. Op verzoek van de diensten en afdelingen kunnen aanvullende vragen of nieuwe vraagblokken worden toegevoegd. De vragenlijst mag niet te lang zijn om irritatie bij de respondent te voorkomen. Jaarlijks wordt de vragenlijst met de diensten en afdelingen besproken om na te gaan of deze nog voldoet. De enquête bevat ook een aantal standaard sociaal-demografische en economische profielvragen.

Steekproef, respons en weging

Voor de Inwonersenquête Sociaal Domein is uit de Basisregistratie Personen (BRP) een steekproef getrokken van 9.000 Hagenaars, evenredig verdeeld over de 8 stadsdelen. De steekproef bevat een oversampling van jongeren tot 30 jaar (tot een verhouding éénderde-tweederde) om ervoor te zorgen dat er in absolute zin voldoende jongeren in de respons zitten. Ook is het aandeel van het stadsdeel Laak in de steekproef opgehoogd, omdat de respons hier traditioneel lager ligt dan gemiddeld. Omdat de responsbereidheid onder jongeren en inwoners van Laak in verhouding laag is, heeft de oversampling als consequentie dat het totale responspercentage lager wordt. Om toch voldoende respons (absolute aantallen) te kunnen behalen is de bruto steekproef net als vorig jaar opgehoogd van 7.500 naar 9.000 per deelenquête.

Uiteindelijk hebben 1.534 inwoners aan dit onderzoek meegewerkt, een respons van 17,0% ten opzichte van de bruto steekproef. Dat is vergelijkbaar met vorig jaar. Sommige respondenten hebben de vragenlijst niet volledig ingevuld. Dat betekent dat de respons voor sommige vraagblokken lager is. De vraagblokken Economie en Wonen zijn in alle deelenquêtes meegenomen. De respons op deze vraagblokken is 6.298 respondenten (17,5%). De meeste respondenten hebben de enquête online ingevuld (85%), 3% heeft een schriftelijke vragenlijst ingevuld en 12% is telefonisch afgenomen.

Deze respons is voldoende om op gemeenteniveau uitspraken te kunnen doen en in te kunnen zoomen op of verschil aan te geven tussen groepen bewoners (bijv. naar geslacht, leeftijd, stadsdeel en opleiding). De uitkomsten zijn gewogen naar geslacht, leeftijd en stadsdeel.

Bij iedere rapportage hoort een tabellenboek met alle (gewogen) uitkomsten naar deelpopulatie. De cijfers in de rapportage en het tabellenboek kunnen kleine afwijkingen vertonen als gevolg van weging en afrondingen.

Onderzoeksverantwoording

De gemeente Den Haag peilt jaarlijks de mening van inwoners over diverse maatschappelijke onderwerpen. Vanaf 2016 worden in opdracht van de verschillende gemeentelijke diensten vier deelonderzoeken uitgevoerd, betrekking hebbend op het Ruimtelijk-Economisch domein, het Sociaal domein, het Fysiek domein en Publiekszaken, gekoppeld aan de vier diensten die hierover gaan. Het onderdeel Betrokkenheid bij Bestuur is opgenomen bij Publiekszaken.

Onderzoeksmethode

Per deelonderzoek is per stadsdeel een willekeurige steekproef getrokken van inwoners van 18 tot en met 85 jaar. Om een optimale respons te kunnen bereiken hebben de inwoners op verschillende manieren (online, op papier en telefonisch) aan het onderzoek mee kunnen werken. Door verschillende enquêtemethoden te combineren, wordt een zo representatief mogelijk deel van de bevolking bereikt. Zeker bij sociale beleidsthema's is het van belang om ook inwoners te bereiken die niet uit zichzelf aan onderzoek meedoen. Daarom bellen we nog nadat er een uitnodigingsbrief is gestuurd.

De Hagenaars in de steekproef hebben een aankondigingsbrief gekregen waarin de werkwijze van het inwonersonderzoek is omschreven. In de brief is een persoonlijke inlogcode opgenomen, waarmee de respondent toegang kon krijgen tot de online-enquête. Na twee weken is een herinneringsbrief gestuurd aan de mensen die de vragenlijst nog niet via internet hadden ingevuld of een schriftelijke vragenlijst hadden opgevraagd. In deze brief is de telefonische enquête aangekondigd. Mensen die thuis niet de beschikking hebben over internet of die liever telefonisch geënquêteerd wilden worden, konden via de helpdesk van Dimensus een (mobiel) telefoonnummer doorgeven, zodat zij toch aan het onderzoek konden deelnemen. Hagenaars van allochtone afkomst hadden de mogelijkheid om het interview (telefonisch) te laten afnemen in een andere taal, waaronder Turks, Arabisch/Berbers of Engels. Er zijn overigens maar weinig respondenten die hierom vragen.

De uitkomsten van 2020 worden vergeleken met de uitkomsten van 2019, 2018, 2017 en 2016. Dat kan omdat de gehanteerde werkwijze dezelfde is. Het jaar 2016 is gekozen als nieuw startpunt, vanwege de aangepaste methodiek voor de dataverzameling. Vergelijking met de jaren vóór 2016 is niet goed mogelijk, omdat toen een andere methode is ingezet. In 2014 en 2015 is gebruik gemaakt van het Haagse Stadspanel (alleen online). In het Stadspanel is sprake van oververtegenwoordiging van hoger opgeleiden en inwoners met een grotere betrokkenheid, daarom is een vergelijking niet betrouwbaar.

Responsoverzicht

	Sociaal domein		Publiekszaken		Fysiek Domein		Ruimtelijk-Economisch domein	
	Vóór weging	Na weging	Vóór weging	Na weging	Vóór weging	Na weging	Vóór weging	Na weging
Den Haag	1534	1542	1659	1656	1627	1641	1478	1459
Loosduinen	171	146	155	134	172	153	177	149
Escamp	190	318	227	388	237	387	198	333
Segbroek	216	197	224	188	200	180	196	169
Scheveningen	205	180	207	175	195	166	189	161
Centrum	216	312	227	337	241	331	196	277
Laak	197	134	248	161	201	136	167	111
Haagse Hout	176	132	201	144	189	140	188	131
Leidschenveen-Ypenburg	163	123	170	130	192	149	167	127

Vraagblokken in de deelonderzoeken:

* Ruimtelijk-Economisch Domein: bereikbaarheid; binnenstad; vervoerswijzekeuze; wonen; economie

* Sociaal Domein: buurthuizen; gezondheid en beperkingen (GGD); cultuurparticipatie; huiselijk geweld; integratie; jeugd; mantelzorg; sportdeelname; vrijwilligerswerk; zwembaden en sporthallen

* Fysiek Domein: dienstverlening op straat; hondenbeleid; handhaving; openbaar groen; openbare verlichting; beleving van water; schone Straat

* Publiekszaken: (online) dienstverlening; graffiti-beleid; contact met stadsdeelorganisatie; stadskrant; speelvoorzieningen en betrokkenheid bij bestuur en geluk en financiële situatie;

In de bovenstaande tabel is de respons (absolute aantallen) per stadsdeel weergegeven voor de vier verschillende domeinen, ongewogen en na correctie door weging. De vraagblokken economie, wonen en financiële situatie zijn in alle vier de vraagblokken meegenomen.

Representativiteit en betrouwbaarheid

Representativiteit

Om uitspraken te doen over de gehele doelpopulatie moet de netto respons qua opbouw de werkelijke doelpopulatie zoveel mogelijk benaderen. Om dit te bereiken, is bij het trekken van de bruto steekproef rekening gehouden met de verdeling van de bevolking naar stadsdeel en leeftijd. Hierbij moet worden opgemerkt dat een volledig representatieve netto respons een “illusie” is, omdat de netto respons dan op alle denkbare variabelen gelijk moet zijn aan de populatie en veel variabelen moeilijk “beïnvloedbaar of controleerbaar” zijn. Zo zullen mensen die zich betrokken voelen bij de stad en mensen die geïnteresseerd zijn in informatie eerder aan een enquête deelnemen. Omgekeerd zijn er mensen, vaak met een lagere opleiding, waar de drempel om aan een dergelijk onderzoek mee te werken, veel hoger is. De profielvragen zijn ook gebruikt om de enquête-uitkomsten te kunnen wegen op basis van een aantal sleutelvariabelen. Zo zijn de gegevens per deelenquête gewogen naar stadsdeel, leeftijd en geslacht. In de rapportage zijn uitsluitend de resultaten na weging opgenomen.

Betrouwbaarheid en nauwkeurigheidsmarges

Door middel van het bevragen van een representatieve steekproef van de bevolking is het niet alleen mogelijk uitspraken te doen over degenen die geënquêteerd zijn, maar ook over de hele populatie waaruit die steekproef is getrokken. Hierbij geldt wel een bepaalde nauwkeurigheidsmarge. Doorgaans wordt bij het berekenen van deze marges uitgegaan van 95% betrouwbaarheid. Dit betekent dat als het onderzoek 100 maal herhaald wordt, 95 keer een waarde gevonden wordt die in het berekende interval valt (zie bijbehorende tabel op de volgende dia).

Voorbeeld: Als van 300 respondenten de helft kiest voor een bepaald antwoord (50% antwoordt bevestigend op een bepaalde vraag), dan is het nauwkeurigheidinterval in de populatie 5,6%. Dat wil zeggen dat in 95 van de 100 keer de werkelijke waarde in de populatie ligt tussen 44,4% en 55,6%. Antwoordt 90% bevestigend op een bepaalde vraag dan ligt de waarde in de populatie tussen 86,6% en 93,4%. Het nauwkeurigheidinterval is dan + of - 3,4%. In dit rapport worden de gevonden percentages na weging weergegeven en niet de daarbij horende nauwkeurigheidintervallen omdat dit het rapport onleesbaar zou maken. In de figuurtitel en de bijbehorende tabellenboeken is wel aangegeven op welk absoluut aantal respondenten het resultaat is gebaseerd. Met behulp van de navolgende tabel kunnen de bijbehorende marges worden afgelezen.

Representativiteit en betrouwbaarheid

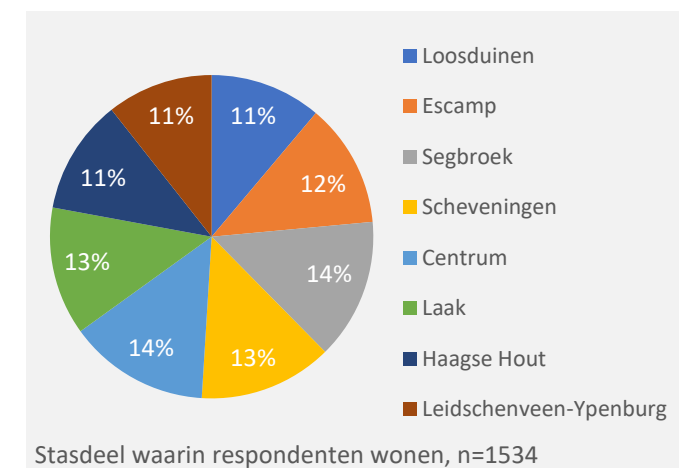
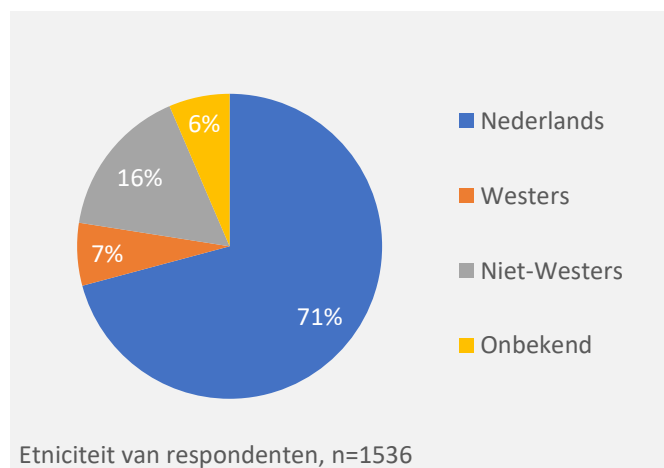
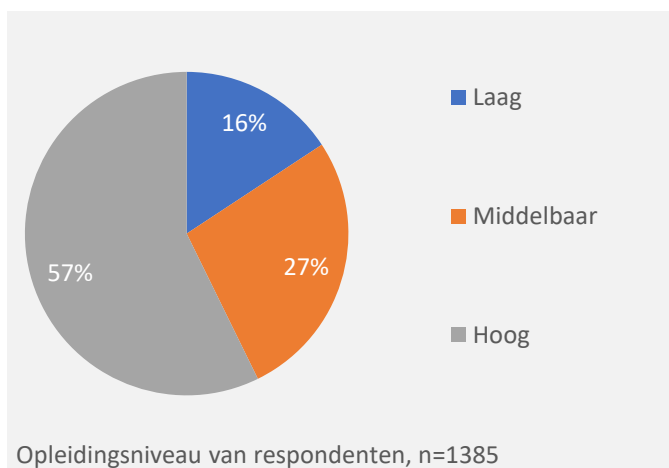
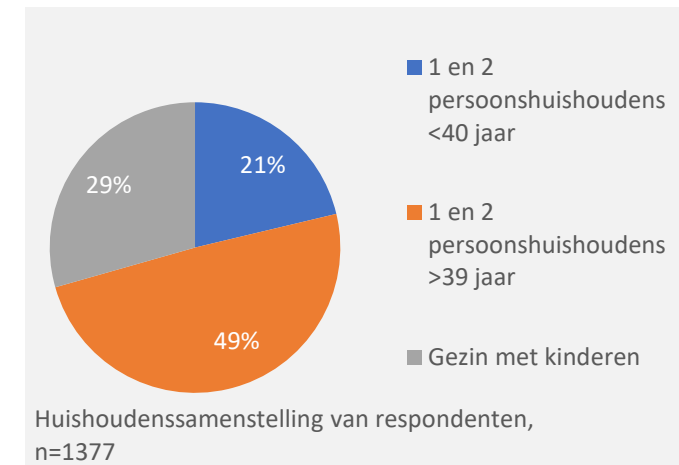
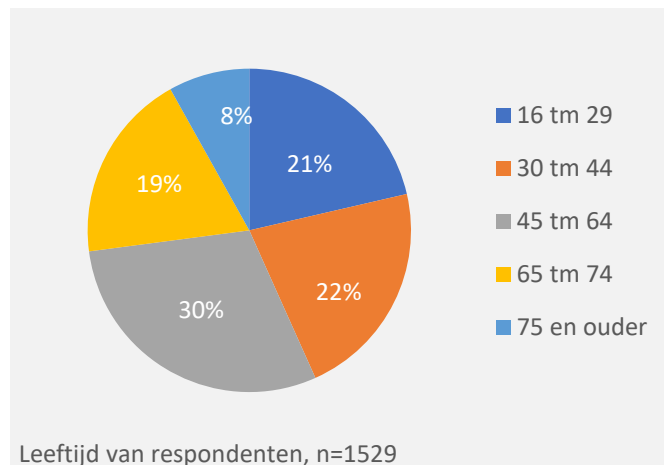
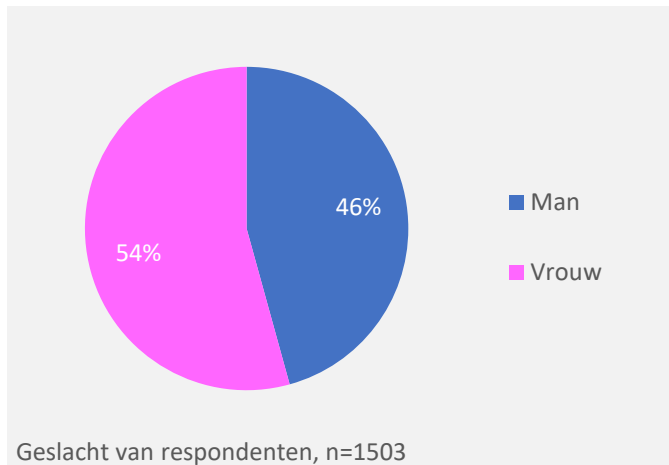
aantal respondenten = n	<u>gevonden percentage in de steekproef</u>					
	5% of 95%	10% of 90%	20% of 80%	30% of 70%	40% of 60%	50%
50	6,0	8,3	11,1	12,7	13,6	13,9
75	4,9	6,8	9,1	10,4	11,1	11,3
100	4,3	5,9	7,8	9,0	9,6	9,8
200	3,0	4,2	5,5	6,3	6,8	6,9
300	2,5	3,4	4,5	5,2	5,5	5,6
400	2,1	2,9	3,9	4,5	4,8	4,9
500	1,9	2,6	3,5	4,0	4,3	4,4
600	1,7	2,4	3,2	3,7	3,9	4,0
700	1,6	2,2	3,0	3,4	3,6	3,7
800	1,5	2,1	2,8	3,2	3,4	3,4
900	1,4	2,0	2,6	3,0	3,2	3,3
1000	1,4	1,9	2,5	2,8	3,0	3,1
1500	1,1	1,5	2,0	2,3	2,5	2,5

Nauwkeurighedsintervallen bij 95% betrouwbaarheid

De mate van nauwkeurigheid neemt af naarmate het aantal respondenten kleiner is. Een en ander is vooral van belang als de vraag slechts door een beperkt aantal respondenten is beantwoord of als de resultaten worden uitgesplitst naar een aantal variabelen, waardoor er per onderverdeling een gering aantal respondenten resteert. Als het aantal respondenten klein is zijn de antwoorden niet verder uitgesplitst naar kenmerken.

Door de opmars van het internetgebruik verandert jaarlijks de verhouding tussen telefonische enquêtes en enquêtes via internet in de respons. De ontwikkeling in deze verhouding kan van invloed zijn op de uitkomsten van het onderzoek. Dat komt enerzijds omdat de kenmerken van de respondenten verschillen: met name mannen, jongeren, werkenden en hoger opgeleiden vullen de enquête vaker via internet in, terwijl in verhouding meer vrouwen, ouderen, niet-werkenden en lager opgeleiden worden bereikt via een telefonische enquête. Een tweede mogelijk effect van de toename van internetenquêtes is dat met name beoordelvingsvragen via internet minder “sociaal wenselijk” worden beantwoord dan telefonisch.

Kenmerken van de respondenten: onderzoek Sociaal Domein (vóór weging)

Colofon

Dimensus en Companen: Bundeling van kennis, kunde en kracht

Dimensus helpt opdrachtgevers bij het vinden van passende antwoorden op hun beleidsvraagstukken op het brede maatschappelijke werkkterrein. Dit doen wij vanuit een bevlogenheid en passie voor sociaal-wetenschappelijk onderzoek. U bent daarbij partner in het proces; een goed resultaat komt namelijk niet tot stand zonder goede input. De onderzoeken van Dimensus richten zich op thema's als leefbaarheid en veiligheid, wonen, zorg en welzijn, cultuur, sport en recreatie en klanttevredenheid.

Companen helpt gemeenten, regio's, woningcorporaties en zorginstellingen, onder andere door onderzoek naar vraag en aanbod op de woningmarkt; op het niveau van de regionale woningmarkt, op locatieniveau, op het niveau van uw vastgoedportefeuille. In de onderzoeken is er aandacht voor de kwaliteit van de leefomgeving en voor zorg en diensten aan huis. Het onderzoek van Companen biedt een praktische opmaat voor advies, beleidsplannen en samenwerking.

Dimensus en Companen bundelen de krachten om u nog beter van dienst te kunnen zijn met innovatief onderzoek, passend bij uw vraag. Wij koppelen deskundigheid en logistieke ervaring, kwaliteit, flexibiliteit en een plezierige samenwerking aan een betaalbare prijs. In gezamenlijkheid ontwikkelen we producten. Voorbeeld hiervan is de GemeenteBeleidsMonitor (GBM) die inzicht geeft in waar uw gemeente staat op het gebied van leefbaarheid, veiligheid en sociale kracht. En ook het WoonWaardeModel, waarmee gericht informatie wordt verkregen voor gebiedsmarketing rond nieuwe woonbestemmingen, samen met potentiële bewoners.

Zo gaan Dimensus en Companen samen op zoek naar antwoorden op uw vragen!

Dimensus

■ Wilhelminasingel 1a | 4818 AA Breda | t. 076-515 03 04 | f. 076-515 13 88 | info@dimensus.nl | www.dimensus.nl

COMPANEN ADVIES VOOR
WONINGMARKT
EN LEEFOMGEVING